

બરકાતે ખવાજા (માસિક)

જાન્યુઆરી-૨૦૨૪

રજ્યભૂલ મુરજજબ-શાબાનુલ મુઅગ્ગમ
હિજરી સન : ૧૪૪૫

વર્ષ : ૨૧, અંક : ૦૧, સંંગ અંક : ૨૪૦

સ્થાપક અને પ્રકાશક
ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા

ઓર્ડરેસ : બરકાતે ખવાજા (માસિક)
C/o. ફિયુઝને રજા મંજિલ, દયાદરા-૩૮૨૦૨૦
તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત, મો. ૯૮૬૪૫૨૧૪૭૭

9427464411 PhonePe/Paytm/G Pay
Web. :www.barkatekhwaja.net
Email : anjuman2006@hotmail.com

બેંક ઓફ બરોડા-દયાદરા બાન્ય
A/c. No. 34620100000303
Razvi Kitab Ghar
IFSC Code : BARB0DAYADR

★ લવાજમ ★		
છુટક નકલ	રૂ.	૨૫/-
વાર્ષિક લવાજમ	રૂ.	૩૦૦/-
વિદેશ માટે	રૂ.	૨,૦૦૦/-
પેટ્રન ફી (૧૧ વર્ષ માટે)	રૂ.	૩,૦૦૦/-
આજુવન	રૂ.	૬,૦૦૦/-
વિદેશ માટે પેટ્રન	રૂ.	૧૫,૦૦૦/-
વિદેશ માટે આજુવન	રૂ.	૨૫,૦૦૦/-

: માનદ તંત્રી :
પટેલ શાલીર અલી રાહવી દયાદરવી (B.Sc.)

● અનુક્રમણિકા ●

01	ખવાજ સાહબની કિંદગી અને આપની મહોભલતના દાવેદારોની હાલત	04
02	કન્જુલ ઈમાન વ ખજાઈનુલ ઈફન	08
03	(દર્સ હદીષ) મિર્ાત (ઉદ્દૂ) શર્હ મિશ્કાત (ભાગ : ૨)	11
04	હદાઈકે બજિશશ (ભાગ : ૨)	14
05	હશ્ટ બહિશત : ફવાઈદુલ ફવાદ (દિલોના ફાયદા)	17
06	તજકેરતુલ અવલિયા : હજરત સરી સકૃતી રહેલી	19
07	અવામી ગલતફેહમિયાં ઔર ઉનકા શરર્હ હલ	21
08	ઈસ્લામી અખલાકું તથા આદાબ	23
09	"શફાઅત" કિતાબ તથા સુન્તની રોશનીમાં	26
10	(બીજ સદીના મુજફિદ-૧) હજરત ઈમામ મુહમ્મદ બિન ઈદરીસ શાફીઈ	30
11	સમાજની સુધારણા : સમયની મહત્વની જરૂરત	32
12	વર્તમાન કિકેટ તથા અન્ય રમતો શરીઅતના આઈનામાં	40
13	ફારૂકે આ'જમ રજાના રાજ કારોબારનો અંદાજ	45
14	બરકાતે ખવાજાની ટપાલ	49

બિગળી મેરી બના દો યા શાહે સંજરી રંજો અલમ મિટા દો યા શાહે સંજરી કિતા કરમ હૈ મુઝ પર અપના બના લિયે હૈ કિસ્મત મેરી જગા દો યા શાહે સંજરી પર હૈ ન પાસ જર હૈ બસ આપકી નજર હૈ તથબહુ મુઝે દિખા દો યા શાહે સંજરી ઘાબિત કદમ રહે હમ આશિક બને રહે હમ બિલખેર ખાતિમા હો યા શાહે સંજરી ફિર હિંદકી જમીં પર જાલિમ ઉભર રહે હૈને તીરે નજર ચલા દો યા શાહે સંજરી અર્જે ફિલિસ્તીં પર મજલૂમ હૈને મુસલમાં ફૌજે મુખીં અતા હો યા શાહે સંજરી તહરીકે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામીકો હુઝૂર આલમમંથી અથ ચલા દો યા શાહે સંજરી હુસ્ને અમલસે કાસિર દર પર ખળા હૈ 'શાકિર' અપના ઉસે બના લો યા શાહે સંજરી

ખવાજા સાહબની જિંદગી

અને આપની મહોભાતળા દાલેદારોની હાલત

સુલ્તાનુલ હિંદ, અતાએ રસૂલ હજરત ખવાજા ગરીબનવાજ મુઈનુદ્દીન ચિશ્તી સંજરી અજમેરી عَلَيْهِ السَّلَامُ ની મહાન શાસ્ત્રીયતથી કોણ નાવાકેફ હોય, આપણા તો આપણા ગૈરોમાં પણ આપનો સિક્કો ચાલી રહ્યો છે. આપની મફુલિયત જગતભરમાં ખાસ કરીને અખંડ ભારતમાં આમ છે. આપ વલીઓના સરદાર છે. હિંદમાં ઈસ્લામની તખ્લીગમાં આપનો સિંહફણો છે, આપના પવિત્ર હાથો પર નેવું લાખ લોકોએ કુઝ શિર્કથી તૌબા કરી ઈસ્લામ સ્વીકાર્યો હતો. આજે હિંદભરમાં મુસલમાનોની બોલબાલા છે, અલ્લાહુ અકબરની સદાઓ જે દેશના ખૂણો ખૂણો ગુંજું રહી છે એમાં સુલ્તાનુલ હિંદ ખવાજા ગરીબ નવાજ عَلَيْهِ السَّلَامُ નો મુખ્ય રોલ છે. આપના અખલાક તથા આપની કરામતોથી અંજ્યાને લોકો ટોળે ને ટોળે ઈસ્લામનો કલમો પઢતા હતા. આપ શરીરત તથા સુન્તતના ચુસ્ત પાબંદ હતા, આપનો સીનો ખોડે ખુદાથી લખરેજ હતો. આજે આપણે ખવાજા ગરીબ નવાજ عَلَيْهِ السَّلَامُ ની ચાહ્તનો દલ ભરીએ છીએ, પણ શરીરતની સુન્જનતોની પાબંદી, નમાઝોની, રોજાની પાબંદીમાં ઉણા ઉત્તરીએ છીએ. ઈલ્લા માશાઅલ્લાહ ! ચેહારો કલીન શેવ અને ફાસિકો કાફિરો જેવો દેખાવ, વાણી વર્તન અને તેમના જેવી જ આદતો વગેરે આપણે બનાવી બેઠા છીએ, આપણી ઋતીઓ પર્દો કરવાથી શરમાચ છે અને અંગ પ્રદર્શન કરવામાં ગર્વ લે છે ! દુનિયાનો દસ્તૂર છે કે જે જેનથી મહોષ્યત કરે છે તેનું અનુસરણ કરે છે, તેના હુકમોને જી જનથી પાળે છે, પણ આપણે જબાની દાવો તો ખવાજા સાહબથી મહોભાતળનો કરીએ છીએ પણ આપનું તથા આપની આજાઓનું પાતન કરવાને બદલે ઉલ્લું જીવન જીવીએ છીએ. ઈલ્લા માશા અલ્લાહ ! આવો ! ખવાજા સાહબના જીવનની જલકો જોઈએ અને એને અનુસરવા કોશિશ કરીએ.

★ ખવાજા સાહબ અને ખોડે ખુદા તથા સુન્જનતે રસૂલ પર પાબંદી ★

પોતાના દિલમાં અલ્લાહ عَلَيْهِ السَّلَامُ ની યાદ વસાવી રાખવી, તેના ખોફથી ડરતા કાંપતા રહેવું અને ગિર્યાઓ જારી (રૂદન આજ્જલી) કરવી એ અલ્લાહ عَلَيْهِ السَّلَامُ નેક પરહેજગાર બંદાઓની ઓળખ છે. હુજૂર ગરીબનવાજ عَلَيْهِ السَّلَامُ હુમેશાં અલ્લાહ عَلَيْهِ السَّلَامُ ની યાદમાં લીન રહેતા હતા અને ખોડે ઈલાહીથી કાંપતા તથા રૂદન આજ્જલી કરતા રહેતા હતા. આપ ફર્માવ્યા કરતા હતા કે, "હે લોકો ! જો તમને જમીનની નીચે દફન થયેલા લોકોનો થોડોક સરખો હાલ માલૂમ થઈ જાય તો તમે ખોડે ખુદા તથા ભયના કારણે પાણી અને મીઠાની જેમ ઉભા ઓગળી જવ." (મસાલિકુસ્સાલિકીન, ૨/૨૮૨)

"મસાલિકુસ્સાલિકીન"માં છે કે આપ સુન્જનતે નબવી عَلَيْهِ السَّلَامُ ના અત્યંત કક્ષાએ પાબંદ અને દિલોજનથી તેની કાળજી રાખતા હતા. "અખબારુલ અખ્યાર"ના હાશિયામાં છે : એકવાર આપ વુગૂ કરી રહ્યા હતા જેમાં આંગળીઓનો બિલાલ કરવાનું ભૂલી ગયા તો ગયબથી નિદા આવી કે, "રસૂલલાહ عَلَيْهِ السَّلَامُ ની મહોભાતળનો દાવો અને સુન્જનતનો ત્યાગ ?!" આ સાંભળતાં જ આપે તરત જ તૌબા કરી અને અહં કર્યો કે ભાવિમાં

برک خواجات

ગલતી નહીં કરું. એમાં જ છે કે, આપ જ્યાં કચાંક આગ જોતા તો કાંપી ઉઠતા કે કચાંક ફ્યામતના દિવસે અની (આંગળીઓનો જિલાલ ન કરવાની) સજા ન થાય ! સુન્નતની પયરવીમાં આપનો એ જ હાલ હતો જે સહાબાએ કિરામ رضوان اللہ علیہ علیہ السلام નો હતો. (હાશિયા અખ્બારુલ અખ્યાર, પેજ : ૮૦, ૮૧)

ખ્વાજા ગરીબ નવાજ رضوان اللہ علیہ علیہ السلام પોતે પણ સુન્નતે નભવીના પ્રમાણે જિંદગી ગુજરતા હતા અને પોતાના મુરીદો, અફ્રીદિતમંદો, ચાહકોને પણ હમેશાં તાકીદ કરતા હતા કે સુન્નતની પયરવીને પોતાની જિંદગીનો લાજીમી હિસ્સો બનાવી લો, અને એમાં ૨૪માત્ર ઉષાપ ન વર્તો. આજે ખ્વાજા સાહબની મહોષ્યતનો દમ ભરનાર આમ લોકો પણ તેમજ તેમના નામ પર રોટી કમાનારા ખાદિમો પણ ફસિકો ફાજિર જોવા મળશે, સફાચટ દાઢીમાં લોકો માટે મજાર પાકમાં હુંબા કરતા જોવા મળે છે. અલ્લાહની પનાહ !

★ ખ્વાજા ગરીબ નવાજ અને મહલ્બતે રસૂલ ★

રસૂલુલ્લાહ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم ની મહોષ્યત ઈમાનની ગિર્જા બલ્કે ઈમાનની જાન છે. મહોષ્યતે રસૂલ વિના ઈમાનની કલ્પના જ નથી કરી શકતી. મિશકાત શરીફમાં છે : "તમારામાંથી કોઈ ત્યાં સુધી મો'મિન નથી થઈ શકતુ જ્યાં સુધી હું તેની નજીક તેના બાપ, અવલાદ અને તમામ લોકોથી અધિક મહિબૂબ ન થઈ જઉ." (કિતાબુલ ઈમાન, પેજ : ૧૨)

ઈશ્કે રસૂલની આટલી એહમિયતના કારણે સહાબાએ કિરામ رضوان اللہ علیہ علیہ السلام પોતાની જાનથી પણ વધુ રસૂલુલ્લાહ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم મહોષ્યત કરતા હતા અને અવલિયાએ કિરામ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم પણ મહોષ્યતે રસૂલને પોતાની જાનથી અધિક અગીર સમજતા હતા.

હુઝૂર ગરીબ નવાજ رضوان اللہ علیہ علیہ السلام આખી જિંદગી ઈશ્કે ઈલાહીમાં દીવાનાવાર ચુર રહેવાની સાથોસાથ મહોષ્યતે રસૂલના નશામાં પણ સરશાર રહ્યા. પોતાના ઈશ્વરીઓ તથા મલ્કુજાતમાં રસૂલુલ્લાહ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم નો ઉલ્લેખ ખૂબ જ મહોષ્યતમાં દીવાનગીના અંદાજમાં કરતા હતા, અને મોટાભાગે હદીષે નભવી બયાન કરીને રડવા લાગતા હતા. એક જગ્યા મલ્કુજમાં ફર્માવ્યું : "અફ્સોસ છે એ શખ્સ પર જે ફ્યામતના દિવસે હુગ્રૂ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم શર્મિંદો થશે તેની જગ્યા કચાં રહેશે ?! જે આપનાથી શર્મિંદો થશે તે કચાં જશે ? આટલુ ફર્માવી ચૂક્યા તો હાય ! હાય ! કરીને રડવા લાગ્યા !" (દલીલુલ આરિઝીન)

આજે આપણે મહોષ્યતે રસૂલ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم નો તથા મહોષ્યતે ખ્વાજા ગરીબ નવાજ رضوان اللہ علیہ علیہ السلام નો દમ ભરીએ છીએ પણ આપણી જીવન પદ્ધતિ સુન્નતોથી હૂર અને ગુનાહોની ચુંગાલમાં અટવાયેલી જોવા મળે છે ! ન આપણા અખ્લાફ ઈસ્લામી છે ન આપણી વિચારશૈલી ઈસ્લામી છે ! કેવળ નામ જ નામ છે ! કેવળ ઢોંગ જ ઢોંગ છે ! ઈલ્લા માશાઅલ્લાહ ! "સિયરુલ અકૃતાબ" માં છે : હુઝૂર ખ્વાજા ગરીબ નવાજ رضوان اللہ علیہ علیہ السلام મોટાભાગે ફર્માવ્યા કરતા હતા કે, "મુઈનુદીન ત્યાં સુધી જન્નતમાં ફદ્રમ ન રાખશે જ્યાં સુધી પોતાના મુરીદો અને મુરીદોના મુરીદોને જેઓ ફ્યામત સુધી સિલસિલામાં હશે તેમને જન્નતમાં ન લઈ જઉ." પણ આપણે સાચા મુરીદ તો બનીએ ?? મુરીદ થતી વેળા જે શરીરાતની પાંબંદીનો અહં લેવામાં આવે છે તેનું પાલન તો કરીએ ! જબાની મુરીદ થવાનો શો ફાયદો ?

★ ખ્વાજા સાહિબ અને નમાજ રોક્કાની પાંબંદી ★

હુઝૂર ખ્વાજા ગરીબ નવાજ رضوان اللہ علیہ علیہ السلام નમાજની ખૂબ જ કાળજી લેતા હતા. પાંચેવ વખતની નમાજોને તેમના ફર્જો, વાજિબો, સુન્નત તથા મુસ્તહબો તથા સર્વ હક્કો તથા નિયમોની કાળજી સાથે તેના નિશ્ચિત સમયોમાં ઘણી જ

برک خواجات

પાબંદીની સાથે અદા કરતા હતા. ફર્જ, વાજિબ, સુન્તતોની સાથે સાથ નફ્લો પણ ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં અદા કરતા હતા. સામાન્ય રીતે બાવુજુ રહેતા. આપનું વુજૂરું કુદરતી હાજત સિવાય કદી તૂટતું ન હતું. (મુઈનુલ અરવાહ, પેજ : ૪૪)

રાતે ઓછું સુતા અને ઈશાના વુજૂથી ફરજની નમાજ અદા કર્યા કરતા હતા. ખુદ નમાજોની પાબંદી કરવાની સાથોસાથ પોતાના મુરીદો, ચાહકો, અફ્રિદિતમંદોને પણ પાબંદી સાથે નમાજ અદા કરવાની તાકીદ કર્યા કરતા હતા. આપના મહ્દૂઝાત શરીર્ફમાં નમાજોની પાબંદીની સખત તાકીદ મળે છે. એક પ્રસંગે ફર્માવ્યું : "નમાજ એક અમાનત છે જેને અલ્લાહ તથાલાએ બંદાઓને સુપત કરી છે, જેથી બંદાઓ પર લાજિમ છે કે અમાનતમાં કોઈ પ્રકારની ખચાનત ન કરે." પછી ફર્માવ્યું : માણસ નમાજ અદા કરે તો રુક્ષુઅ તથા સજદા હક્કું પ્રમાણે અંજામ આપે અને અરકાનોનો સારી રીતે ખચાલ રાખે."

આજે ખ્વાજા સાહબનો દમ ભરનારા અને મહોષ્યતમાં જુમનારાઓનો હાલ જોઈ લો ! ઈલ્લા માશા અલ્લાહ ! મોટાભાગે નમાજોથી ગાફેલ જોવા મળે છે ! અને રોજા સંબંધી પણ આપના જાનશીન ખલીફાએ અકબર કુતુબુલ અફ્તાબ હજરત ખ્વાજા કુત્બુદ્દીન બખ્તિયાર કાકી અવશી ઉલ્લાસ કહે છે : આપ સાત સાત દિવસોમાં ઈફતાર કરતા અને ઈફતારીમાં પાણી, મિષ્કાતથી અધિક વજનની આટાની રોટલી ન રહેતી, જેને આપ પાણીમાં ભીગોવીને ખાય લેતા હતા. આપણે લોકો રમજાનના રોજામાં જ ગુલ્લી મારીએ છીએ ! નફ્લી રોજાની તો વાત જ શું કરવી ? ઈલ્લા માશા અલ્લાહ ! પાણીમાં ભીગોવેલી રોટલી ખાવાની સાદગી તો જવા દો ! હરામ હલાલ ગોશ્ઠની પરવા કર્યા વિના ચટાકેદાર ગમે તેવાં ખાણા ગમે ત્યાં ઢાંસીને ખાઈએ છીએ ! ક્યાં છે મહોષ્યતની નિશાનીઓ ?! આપણે નફ્લોસના ગુલામ બનીને જૂઠી રીતે ખ્વાજાની ગુલામીનો દમ ભરીએ છીએ !

★ ખ્વાજા સાહબનો લિબાસ અને આપણે ★

આપના લિબાસના વિશે "મહ્દૂઝાતે સિકિંદરી" માં છે : "મૌલાના સૈયદ સિકિંદર અલી શાહ ચિશ્તી નિયાઝીએ એક દિવસ ફર્માવ્યું કે હજરત ખ્વાજા મુઈનુદીન ચિશ્તી ઉલ્લાસ એ તમામ ઉમર એક ઈજાર તથા પહેરણ પર સંતોષ માન્યો. જ્યારે થીગડાંની જરૂરત પડતી તો મેલાં કપડાંને ધોઈને કપડા પર કપડાનો ટુકડો સીવી લેતા. થીગડાંઓની અધિકતાના કારણે ઈજાર શરીરનું વજન સાત રિયા બાર શેર હતું."

આવી સુન્તતે રસૂલ મુજબની જિંદગી ખ્વાજા સાહબની હતી. આજે પણ ખ્વાજા સાહબના કહેવાતા ચાહકો થીગડાંવાળાં પેન્ટ પહેરે છે, પણ અફ્સોસ કે તે સુન્તતે રસૂલની નિયયતે નહીં, ન ખ્વાજા સાહબની સુન્તત સમજુને, બલ્કે હીરો હીરોઈનની નફ્લ કરીને સારાં કપડાં ફાડીને થીગડાંવાળાં અથવા ફાટેલાં જ પહેરવામાં આવે છે ! જેમાં શરીર તથા સતર જહેર થઈ જાય છે અને એના પર ગર્વ લેવામાં આવે છે ! અફ્સોસ છે એવા લોકો પર ! મુફલિસો જેવો દેખાવ કરશો તો ખતરો છે કે અલ્લાહ તરફથી સાચે જ મુફલિસી આવી જાય !

★ અમે તો તરીકૃતવાળા છીએ ! કહેનારાઓને ખ્વાજા સાહબનો જવાબ ! ★

આજકાલ કેટલાય જૂઠા બનાવટી પીરો નમાજોથી પોતે બેપરવા રહે છે, અને ક્યાંક તો મુરીદોને પણ રોકે છે અને શરીરતની પાબંદીને જરૂરી નથી સમજતા અને કહે છે કે અમે તો તરીકૃતવાળા છીએ ! તેઓ ખ્વાજા ગરીબ નવાજ ઉલ્લાસ એ ક્રોલ સાંભળો અને પોતાની ગુમરાહીથી તૌબા કરી લે :-

برک خواجهات

શરીઅત, તરીકૃત, મઅરેફત, હક્કીકૃત વિશે ફર્માવ્યું કે, "શરીઅતના માર્ગ ચાલનારાઓ પ્રારંભમાં એ કે જ્યારે એ લોકો શરીઅતમાં અડગ થઈ જાય છે અને શરીઅતનાં સર્વ ફર્માનો પાણે છે અને તેને પાણવામાં રજીમાત્ર પણ હટતા નથી તો મોટાભાગે તે બીજા મર્તબા પર પહોંચે છે જેને "તરીકૃત" કહે છે. ત્યારબાદ જ્યારે શરતોની સાથે તરીકૃતમાં અડગ રહે છે અને સર્વ શરીઅતના હુકમોનું સંપૂર્ણપણે પાલન કરે છે તો "મઅરેફત"ના દરજે પહોંચી જાય છે. જ્યારે મઅરેફતે પહોંચે છે તો શનાખ્ત વ સનાઈનો મફામ આવી જાય છે. જ્યારે એ મફામ પર પણ અડગ થઈ જાય તો હક્કીકતના દરજે પહોંચે છે. આ મર્તબા પર પહોંચીને જે કંઈ તલખ કરે છે તે મેળવે છે."

પછી ફર્માવ્યું કે, "મૈં એક બુઝુર્ગથી આરિફની વ્યાખ્યા આ પ્રમાણે સાંભળી કે આરિફ તે છે જે બંનેવ
જહાનથી સંબંધ કટ કરે પછી મકામે ફર્દાનિયત પર પહોંચે. કેમ કે આ માર્ગ તે જ શખ્સ અપનાવી શકે છે જે
સૌથી બેગાનો (બેપરવા) થઈ જાય." (દલીલુલ આરિફીન) ખ્વાજા સાહબથી પોતાને સંબંધિત કરનારા કહેવાતા
સુઝીઓએ ખ્વાજા ગરીબ નવાજ ઉદ્દેશ્યની આ વાતાને પણ ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ.

આજકાલ જૂઠા સૂર્યિઓ બનાવટી પીરો એવા પણ છે જેઓ પોતાને ખ્વાજા ગરીબ નવાજ પરથી સંબંધિત કરે છે છતાં લોકોને સમજાવે છે કે આલિમોની પાસે ન જવું, તેમનાથી દૂર રહેવું....વગેરે, જ્યારે કે આલિમ તો અલ્લાહ તથા રસૂલ ફર્માનોથી દૂર રહેવા કહે છે ! જ્યારે ખ્વાજા સાહબ શું ફર્માવે છે જુઓ :

★ આલિમે દીનને જોવું ઈભાડત ★

"ખ્વાજા સાહબે જબાન મુખારકથી ફર્માવ્યું કે જે હિલમાં આલિમો તથા મશાઈખ (શરીરતના પાબંદ સાચા પીરો)ની મહોષ્યત હોય તેના આમાલનામામાં હજાર સાલની ઈબાદતનો સવાબ લખી દેવામાં આવે છે. જો તે એ જ હાલતમાં મરી જાય તો તેને આલિમોનો દરજાને મળે છે અને એ મકાનનું નામ ઈલ્હીયીન હોય છે. વળી ફિતાવા ઝડપિયધ્રમાં લખેલું જ્યેયું છે કે પયગંબરે ખુદા પ્રાર્થિત ફર્માવે છે કે, "જે શખ્સ આલિમોને ત્યાં આવજા રાખે અને સાત દિવસ તેમની ખિદમત કરે તેના સર્વ ગુનાણો અલ્લાહ તથાલા બખ્શી આપે છે અને સાત હજાર વરસની નેકી તેના આમાલનામામાં લખે છે. એવી નેકી કે દિવસે રોજા રાખે અને રાતે (નમાજમાં) ઉભો રહીને પૂરી કરી દે." (સખાનલ્લાહ !) (દલીલલ આરિજીન)

★ આલિમના ગુર્તાખનો અંજમ ★

"ਪਛੀ ਹਿਕਾਇਤ ਵਰ਷ਾਵੀ ਕੇ ਪਹੇਲਾਂਨਾ ਜਮਾਨਾਮਾਂ ਏਕ ਮਾਣਸ ਹਤੋ ਜੇ ਆਲਿਮੇ ਤਥਾ ਸ਼ਧਖੋਨੇ ਜੋਈਨੇ ਹਸਦਨਾ ਕਾਰਣੇ ਮੌਹੂਂ ਫੇਰਵੀ ਲੇਤੇ ਹਤੋ. ਜ੍ਯਾਰੇ ਤੇ ਮੂਤ੍ਯੁ ਪਾਖ੍ਯੋ ਤੋ ਲੋਕੋਏ ਤੇਨੁੰ ਮੌਹੂਂ ਡਿੱਬਲਾ ਤਰਫ਼ ਕਰਵਾ ਚਾਹੁੰ ਪਰਤੁ ਨ ਥਈ ਸ਼ਕਿਊਂ. ਗ੍ਰਾਵਥੀ ਅਵਾਜ਼ ਆਵਾਂ, ਅਨੇ ਥਾ ਮਾਟੇ ਤਕਲੀਫ਼ ਆਪੋ ਛੋ! ਏਥੇ ਹੁਨਿਆਮਾਂਥੀ ਉਲਮਾ ਤਥਾ ਮਸਾਈਅਖ (ਬਾਅਮਲ ਆਲਿਮੇ ਤਥਾ ਸ਼ਰੀਅਤਨਾ ਪਾਬੰਦ ਸਾਚਾ ਪੀਰੋ)ਥੀ ਚਹੇਰੇ ਫੇਰਵ੍ਯੋ ਹਤੋ ਏਟਲਾ ਮਾਟੇ ਅਮੇ ਅਮਾਰੀ ਰਹਮਤਥੀ ਤੇਨੁੰ ਮੌਹੂਂ ਫੇਰਵੀ ਫੀਦ੍ਹਾਂ ਛੇ ਅਨੇ ਕੁਧਾਮਤਨਾ ਹਿਵਸੇ ਰੀਛਨੀ ਸ਼ਕਲਮਾਂ ਤੇਨੋ ਹਵਰ ਕਰੀਂਦਾਂ." (੬੪੨ ਮੁੜਾਅ)

જો આપણે સાચા અર્થમાં ખ્વાજા ગરીબ નવાજ ના ચાહક ધીએ તો આપણે ખ્વાજા સાહબનાં ફર્માનો તથા આપની જીવનરૈલીને અપનાવવી જોઈએ તો જ દુનિયા તથા આખેરતની ભલાઈઓ ઈજાતો મયસ્સર થઈ શકે છે, નહીં તો કેવળ જોર શોરથી જબાની દાવા કરીને ખોટા ભરમાં જિંદગી વીતાવવાનો કોઈ અર્થ નથી. અલ્લાહ નેક તૌફિક બખ્શે. (આમીન)

کلیوں ہمایں و بخراہیوں ہیکوں

:: آم ::

آماں ہمارت ہمایم احمد روا رحمۃ اللہ علیہ

:: انونپاڈک ::

مولانا حسان آدم کولونوی رحمۃ اللہ علیہ

سُورَةِ آنَّا مَانِي تکسیم

تمے کھلی ہو، "منے مانای کرવامان آવی
شے کے تمے پوچھ جے مانے تمے اکٹھا سیوا ی پوچھ
شے^{۱۰} تمے کھلے، ہم تما ری ہیچا انہی سار نہی
یا لاتو^{۱۱} اے تو ہم بٹکی جائے اے مارا
پر ن رہیں (۴۶) تمے کھلے، ہم تو مارا رہ
تارکھی سپاٹ دلیل پر ہیں^{۱۲} اے تے اے نے
جڑا ہو، تمے جئنی ہتھا کری رہا ہو تے
ماری پاسے نہیں^{۱۳} ہم کم نہی پشا اکٹھا نہی.
تے ساتھ فرمائے ہو، اے تے ساروں تام ہنس لے کر نہی
شے (۴۷) تمے کھلے، "تمے جئنی ہتھا کری
رہا ہو تے وسٹو^{۱۴} جے ماری پاسے ہوتا تو، ماری
تما ری ورے کام پتی گیو ہو تو"^{۱۵} اے تے
اکٹھا سیات مگا رونے بھوپ جائے شے (۴۸) اے تے
جے بھنی یا ویا اے تے پاسے جے ہو، اے نے تے جے جائے
شے^{۱۶} اے تے جے کوئی پوشی اے پاشی مان
شے، اے تے پانڈو بھرے ہو تے تے جے جائے شے، اے تے
دھرتی نا اندھکار مان کوئی داشو اے وو نہی اے تے
ن کوئی لیلی وسٹو اے تے ن کوئی سوکی وسٹو جے
اک بھولی کیتا بھمان لبھ لے ن ہوی^{۱۷} (۴۹)
اے تے جے ہو تما را پراشا کوچھ کرے ہو، را تے
اے تے جے ہی وسے کما جھی کرو تے جے جائے شے^{۱۸} پاٹی
تمے دی وسے ڈالے ہو کے نکلی کرے لی بھوکن پوری

آ سوڑھم ۹۶۴ آیاتو اے ۹۶۵ آیاتو اکھرے ہو.

قُلْ إِنِّيٌّ نُهِيَّثُ أَنَّ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِِ قُلْ لَا
أَتَبْغُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَّلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهَتَّدِينَ قُلْ
إِنِّيٌّ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيٍّ وَ كَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِيٍّ مَا تَسْتَعْجِلُونَ
بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِِ يَعْلَمُ الْحَقَّ وَ هُوَ خَيْرُ الْفُصْلِينَ قُلْ
لَوْ أَنَّ عِنْدِيٍّ مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَكُفَّيْ أَلْأَمْرُ بَيْنِيَّنِي وَ بَيْنَكُمْ وَ
اللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ وَ عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا
هُوَ وَ يَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ مَا تَنْقُضُ مِنْ وَرْقَةٍ إِلَّا
يَعْلَمُهَا وَ لَا حَبَّةً فِي ظُلْمِنَتِ الْأَرْضِ وَ لَا رَطْبٌ وَ لَا يَأْسٌ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مُّبِينٍ وَ هُوَ الَّذِي يَتَوَفَّكُمْ بِالْيَمِينِ وَ يَعْلَمُ مَا
جَرِحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُعَذِّبُنِي أَجْلُ مُسْعَىٰ ثُمَّ
إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَتَّكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَ هُوَ الْفَاهِرُ
فَوْقَ عِبَادِهِ وَ يُرِسِّلُ عَلَيْكُمْ حَكْمَهُ حَكِيمٌ إِذَا جَاءَهُمْ أَحَدُكُمْ
الْبُوْثُ تَوْفَّتُهُ رُسْلُنَا وَ هُمْ لَا يُفَرِّغُونَ ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِِ
مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَ هُوَ أَنْسُرُ الْحَسَنِينَ قُلْ
مَنْ يُنْجِيْكُمْ مِّنْنَا وَ مَنْ كُلِّيْكُمْ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ قُلْ
خُفْيَةٌ لَّيْنَ أَنْجَيْتَا مِنْ هُنْدِهِ لَكُنْوَنَ مِنَ الشَّكَرِيَّنَ قُلْ
اللَّهُ يُنْجِيْكُمْ مِّنْهَا وَ مَنْ كُلِّيْكُمْ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ قُلْ
هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَعْلَمَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ
تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسِسُكُمْ شَيْئًا وَ يُنْدِيْكُمْ بَعْضَكُمْ بَأْسَ
بَعْضٍ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصْرِفُ الْأَيْتِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ وَ كَذَّبَ بِهِ
قَوْمُكَ وَ هُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ لِكُلِّ نَبِيٍّ
مُسْتَقْرٍ وَ سَوْفَ تَعْلَمُونَ

કરો^{૨૧૮} પદ્ધી તેના પ્રતિ જ તમારે જવાનું છે.^{૨૨૦} પદ્ધી તમે જે કરતા હતા તે બતાવી દેશે (૫૦) અને તે જ સર્વોચ્ચ છે પોતાના બંદાઓ પર, અને તમારા પર ચોકીદાર મોકલે છે.^{૨૨૧} ત્યાં સુધી કે તમારામંથી કોઈને મૃત્યુ આવે છે (ત્યારે) અમારા ફરિશ્તા^{૨૨૩} (૫૧) પદ્ધી પરત કરવામાં આવે છે પોતાના સાચા માલિક અલ્લાહ તરફ. સાંભળે છે ! હુકમ (તો) તેનો જ છે.^{૨૨૪} અને તે બધાનો જલ્દી હિસાબ કરનાર (છે)^{૨૨૫} (૫૨) તમે કહી દો, "તે કોણ છે જે તમને જંગલ અને સમુદ્રની આફિતોથી છૂટકારો આપે છે ? જેને કરગરીને પોકારો છો અને ધીરેથી (પણ), કે જે તે અમને આનાથી ઉગારી લે તો અમે જરૂર આભાર માનીશું^{૨૨૬} (૫૩) તમે કહો, અલ્લાહ તમને એનાથી અને દરેક વ્યાકૂળતાથી છૂટકારો આપે છે, છતાં તમે (તેના) ભાગીદાર ઠેરવો છો,^{૨૨૭} (૫૪) તમે ફર્માવો, "તે શક્તિમાન છે કે તમારા પર અગાબ મોકલે તમારી ઉપરથી અથવા તમારા પગો નીચેથી, અથવા તમને અથડાવી દે જુદા જુદા જુથો બનાવીને, અને એકને બીજાની સમતી ચખાડે" જુઓ અમે કેવી રીતે અનેક વિધ રીતે આયતો વર્ણવીએ છીએ કે ક્યાંક એમને સમજ આવે^{૨૨૮} (૫૫) અને એને જુદાડું તમારી કોમે,^{૨૨૯} અને એ જ સત્ય છે. તમે કહો, 'હું તમારા પર કંઈ અવિપતી નથી'^{૨૩૦} (૫૬) દરેક વસ્તુનો એક સમય નક્કી છે^{૨૩૧} અને નજીકમાં જ સમજી જશો (૫૭)

સમજૂતી ::

૨૧૦ : કારણ કે એ બુધિ અને આદેશ બન્નેની વિરુદ્ધ છે. ૨૧૧ : અર્થાત તમારો માર્ગ મનેચણાનું અનુસરણ છે, નહીં કે દલીલનું અનુકરણ, જેથી ધારણ

કરવા યોગ્ય નથી. ૨૧૨ : અને મને એની ઓળખ પ્રાપ્ત છે. હું જાણું છું કે તેના સિવાય કોઈ પૂજવા લાયક નથી. સ્પષ્ટ દલીલમાં કુર્ભાન મજૂદ, મો'જિઝા, અને તવહીદની ઉઘાડી સાબિતીઓ વિગેરે બધું આવી જાય છે.

૨૧૩ : કાફિરો મશકરી રૂપે હુકૂરને કહેતા હતા કે, અમારા પર જલ્દી અગાબ ઉતારાવો, આ આયતમાં તેમને જવાબ આપવામાં આવ્યો અને જાહેર કરી દેવામાં આવ્યું કે હુકૂર પાસે એની માગણી તદ્દન અસ્થાને છે.

૨૧૪ : અર્થાત અગાબ. ૨૧૫ : હું તમને એક પળની પણ મહેતલ ન આપત, અને તમને અલ્લાહના વિરોધી જાણીને વગર સંકોચે નાશ કરી નાખત. પણ અલ્લાહ ધીરજવાન છે, સજા આપવામાં જલ્દી કરતો નથી.

૨૧૬ : તો જેને તે ઈચ્છે તે જ ગૈબનો જાણકાર બની શકે, તેના જણાવ્યા વગર કોઈ ગૈબ જાણી શકતું નથી. (વાહિદી)

૨૧૭ : "ખુલ્લી કિતાબ" એટલે લવહે મહુરું. અલ્લાહ તથાલાએ એમાં જે થઈ ગયું અને જે થશે તે બધાનો ડેવાલ લખી દીધો છે.

૨૧૮ : જેથી તમારા પર નિંદા ચઢી જાય છે, અને તમારા કાર્યો યથાવત ચાલ્યા કરતાં નથી.

૨૧૯ : અને જિંદગી એના અંત સુધી પહોંચે.

૨૨૦ : આખેરતમાં, આયતમાં મૃત્યુ પદ્ધીના જીવન પર દલીલ કરવામાં આવી કે જે રીતે દરરોજ સૂતી વખતે એક પ્રકારનું મૃત્યુ તમારા પર લાગુ કરવામાં આવે છે, જેનાથી તમારી ગ્રહણશક્તિઓ કાર્યચુટ બની જાય છે, અને હલન ચલન પકડવું વિગેરે જાગૃતાવસ્થાના કાર્યો થંભી જાય છે, પદ્ધી જાગતી વખતે અલ્લાહ તથાલા બધા અવયવોને તેમની શક્તિઓ પાછી આપે છે. એ આ વાત પર ઉઘાડી

દલીલ છે કે તે જિંદગીના કાર્યો મૃત્યુ પછી પાછા આપવા બાબત પણ એવો જ શક્તિમાન છે.

૨૨૧ : ફરિશ્તાઓ, જેમને કિરામન-કાંતેબીન કહે છે, તેઓ માનવીની બધી અને નેકી (પાપ અને પુણ્ય) લખ્યા કરે છે, દરેક માણસ સાથે બે ફરિશ્તા છે, એક જમણી બાજુ, બીજો ડાબી બાજુ. નેકીઓ જમણી તરફવાળો લખે છે, અને ગુનાહો ડાબી બાજુનો. બંદાઓએ હોશિયાર રહેવું જોઈએ, અને બધી તેમજ ગુનાહોથી બચવું જોઈએ, કારણ કે દરેક કર્મ લખવામાં આવે છે. અને કયામતના દિવસે એ દફ્તર બધી મખ્લૂક સમક્ષ વાંચવામાં આવશે, ત્યારે ગુનાહ કેટલી ફજેતીનું કારણ બની રહેશે? અલ્લાહ આશરો આપે.

૨૨૨ : એ ફરિશ્તાઓથી મુરાબ ક્યા તો એકલા મલકુલ મૌત છે, અને બહુવચન એમના માનાર્થે છે. અથવા મલકુલ મૌત પોતાના મદદનીશોને તેનો જીવ કાઢવાની આજ્ઞા આપે છે અને જ્યારે જીવ ગળા સુધી આવી જાય છે ત્યારે પોતે કાઢી લે છે. (ખાંજિન)

૨૨૩ : અને આદેશ પાલનમાં તેમનાથી ક્ષતિ થતી નથી, અને તેમના કાર્યમાં આળસ કે વિલંબને માર્ગ નથી, પોતાની ફરજો ચોક્કસ સમયે બજાવે છે.

૨૨૪ : અને તે દિવસે તેના સિવાય કોઈ હુકમ કરનાર નથી.

૨૨૫ : કારણ કે તેને વિચારવાની, પારખવાની કે ગણવાની જરૂર નથી, કે જેથી વિલંબ થાય.

૨૨૬ : આ આયતમાં કાફિરોને ચેતવણી આપવામાં આવી છે કે, પૃથ્વી અને પાણીના પ્રવાસોમાં જ્યારે તેઓ આઝીતોમાં સપડાઈને હેરાન થાય છે, અને એવી ભયંકર આઝીતો આવે છે, જેનાથી હદ્યો કંપી ઉઠે છે અને અશુભ અંદાજો હદ્યોને વ્યાકૂળ અને બેચેન બનાવી હે છે, ત્યારે મૂર્તિપૂજક પણ મૂર્તિઓને ભૂલી જાય છે અને અલ્લાહ પાસે જ દુઆ

(પ્રાર્થના) કરે છે, તેના દરબારમાં જ કરગરે છે, અને કહે છે કે જો આ મુસીબતમાંથી તે છોડાવ્યો તો હું આભારવશ થઈશ અને નેઅમતનો હક અદા કરીશ.

૨૨૭ : અને આધારવશ થવાના બદલે મહાન અપકાર કરો છો, આ જીણવાં છતાં કે મૂર્તિઓ નકામી છે કશા કામની નથી, છતાં તેમને અલ્લાહના ભાગીદાર ઠેરવો છો આ કેટલી મોટી ગુમરાહી છે.

૨૨૮ : તફસીરકારોને એમાં મતભેદ છે કે આ આયતમાં ક્યા લોકોને કહેવામાં આવ્યું છે. એક વર્ગ કહે છે કે એનાથી ઉમ્મતે, મુહમ્મદિયહ મુરાદ છે, અને આ આયત તેમના વિશે જ ઉત્તરી. બુખારીની હદીષમાં છે કે જ્યારે આ ઉત્તર્યુ કે, "તે તમારા પર અજાબ મોકલવા શક્તિમાન છે તમારા ઉપરથી." ત્યારે હુજૂર بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ફર્માવ્યું, "તારો જ આશરો ઈચ્છાં." અને જ્યારે આ ઉત્તર્યુ કે "તમારા પગોની નીચેથી" ત્યારે ફર્માવ્યું, "હું તારો જ આશરો માગું છું" અને જ્યારે આ ઉત્તર્યુ કે "અથવા તમને અથડાવી હે અલગ અલગ જુથો બનાવીને, અને એકને બીજાની સખ્તી ચખાડે." ત્યારે ફર્માવ્યું, "આ સહેલું છે."

મુસ્લિમની હદીષ શરીફમાં છે કે એક દિવસે હુજૂર بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِએ બની મુઆવિયહની મરિજિદમાં બે રકાત નમાજ પઢી, ત્યાર બાદ લાંબી દુઆ માગી, પછી સહાબા તરફ ધ્યાન આપી ફર્માવ્યું, "મેં મારા રબ પાસેથી ત્રણ વસ્તુઓ માગી, તેમાંથી માત્ર બે નો સ્વીકાર થયો. એક વસ્તુ તો એ હતી કે મારી ઉમ્મતને આમ દુષ્કાળથી નાશ ન કરજે, એ કબૂલ થયું."

૨૨૯ : અર્થાત કુર્અન શરીફને અથવા અજાબ આવવાને. ૨૩૦ : મારું કામ માર્ગદર્શન છે, હદ્યોની જવાબદારી મારા પર નથી. ૨૩૧ : અર્થાત અલ્લાહ તાલાબી જે વસ્તુઓ આપી છે તેમના માટે સમય નક્કી થયેલો છે. તેનું અસ્તિત્વ તેના ચોક્કસ સમયે જ થશે.

ੴ

ਮਿਅਰਤੁਲ ਮਨਾਇਹ ਤਯੂਮਾਏ ਮਿਸ਼ਟਾਤੁਲ ਮਸਾਖੀਹ

મિર્ાત (ઉદ્દૂ) શરહે મિશકાત (માગ-૨)

અટલે

આગ : હકીમુલ ઉમમત હજરત મુફ્તી અહમદ યારખાં નઈમી અશરફી બદાયૂની

અનુપાદક : પટેલ શર્જીર અલી રાહવી દયાદરવી (તંત્રી : બરકાતે ખવાજા-માસિક)

"હજરત માયદાન ઈબ્ને તલહાથી^١ રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે હું રસૂલુલ્લાહ અલ્લાહ ના ગુલામ હજરત પૌબાનથી મળ્યો. મેં કહું કે મને એવો અમલ બતાવો જેને હું કરું તો અલ્લાહ મને તેની બરકતથી જન્તમાં દાખલ કરી આપે. આપ ખામોશ રહ્યા. મેં ફરી પૂછ્યું, આપ ખામોશ રહ્યા. મેં ફરી ત્રીજીવાર પૂછ્યું તો ફર્માવ્યું કે મેં એના બારામાં હું જૂર અલ્લાહ ને પૂછ્યું હતું^૨ કે મ કે તમે અલ્લાહના માટે કોઈ સજાઓ નહીં કરો પણ અલ્લાહ તેની બરકતથી તમારો દરજો વધારશે અને તમારી ખતા (ગુનો) માફ કરશે.^૩ માયદાન કહે છે કે પછી હું હજરત અબૂ દાઉદથી મળ્યો, તેમને પૂછ્યું તો તેમણે મને તે જ કહું જે પૌબાને કહું હતું.^૪" (મુસ્લિમ)

૧. આપ તાબઈ છે. શામના રહેવાસી છે. આલિમે બાયમાલ છે. હજરત ઉમર, અખૂ દરદા તથા ષૌભાન પુષ્ટાની રિવાયત કરે છે. ૨. એટલે કે મેં પણ હુજૂર પુષ્ટાની ત્રણવાર આ સવાલ કર્યો હતો અને ત્રીજીવારમાં જવાબ આપ્યો હતો. (મિક્રાન) એ જ સુન્તત પર અમલ કરતાં હું પણ બે વાર ખામોશ રહ્યો. હુજૂર પુષ્ટાની એ ખામોશી પ્રશ્ન કર્તાની આતુરતા વધારવા માટે હતી અને હજરત ષૌભાનની ખામોશી આ સુન્તત પર અમલના માટે છે. સહાબાએ કિરામ પુષ્ટાની અદાઓની નક્લ કરતાં હતા.

3. એ રીતે કે નફ્ફલો અધિકતમ પઢો અને કુર્યાની તિલાવત પૃષ્ઠળ પ્રમાણમાં કરો, શક્ના સજદા અધિકતર કરો.

૪. આ પરથી જાણવા મળ્યું કે સજદો ગુનાહોનો કફફારો છે. પણ ગુનાહોથી મુરાઠ હુક્કુલ્લાહના ગુનાહે સાગીરા છે. હુક્કુલ એબાદ (બંદાઓના હક્કો) અદા કરવાથી અને ગુનાહે કબીરા તૌબા કરવાથી માફ થાય છે.

"હજરત વાઈલ ઈન્ને હજરત ﷺ થી રિવાયત છે. કમાવે છે કે મેં રસૂલુલ્લાહ ﷺ ને જોયા કે જ્યારે સજદો કરતા તો પોતાના ગઠણોને હાથોથી પહેલાં રાખતા અને જ્યારે ઉઠતા તો પોતાના હાથ ગઠણોથી પહેલાં ઉઠાવતા." ۱

(અબુ દાઉદ, તિમર્ઝી, નિસાઈ, દુલ્ઘને માજહ, દારમી)

૧. સુનત એ છે કે સજદામાં જતી વખતે જમીનથી નજીકવાળું અંગ પ્રથમ જમીન પર રાખે કે પ્રથમ ગુઠણો પછી હાથ પછી નાક પછી પેશાની રાખે. અને સજદામાંથી ઉઠી વખતે એનાથી ઉલ્ટુ કરે કે પ્રથમ પેશાની ઉઠાવે પછી નાક પછી હાથ પછી ગુઠણો. જે રિવાયતોમાં છે કે હુઝૂર ﷺ પ્રથમ ગુઠણો ઉઠાવતા હતા પછી હાથ એ ઝઈફી તથા મજબૂરીના લીધે છે. જેથી હદ્દીપોમાં કોઈ ટકરાવ નથી.

"હજરત અબૂ હુરૈરે હુથી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે જ્યારે તમારામાંથી કોઈ સજદો કરે તો ઊંટની જેમ ન બેસો.^١ જોઈએ કે પોતાના હાથ ગુઠણોથી પહેલા રાખો.^٢ (અબૂ દાઉદ, નિસાઈ, દારમી) અબૂ સુલૈમાન ખિતાબી ફર્માવે છે કે વાઈલ ઈબે હજરની હદીષ આનાથી અધિક કૃતી (મજભૂત) છે.^٣ અને કહેવામાં આવ્યું છે કે આ મન્સૂખ છે."^٤

بِرَكَ خُواجَهَات

૧. કે ઊંટ બેસતી વખતે પહેલાં પગોના ગુઠણો જમીન પર લગાડે છે પછી હાથ બિછાવે છે. તમે એવું ન કરો.

૨. આ હદ્દીષ અગાઉ વર્ષનાં થયેલ વાઈલ ઈબે હજરની હદ્દીષની વિરુદ્ધ છે અથવા એ મન્સૂખ છે. વાઈલની હદ્દીષ નાસિખ અથવા આ હદ્દીષ ઝર્ઝ છે. અને તે હદ્દીષ કૃવી છે. સારાંશ કે એ હદ્દીષ અમલને પાત્ર નથી અને અગાઉ વર્ષનાં થયેલ હદ્દીષ પર મોટામાગના ઈમામોનો અમલ છે, જેવું બુદ્ધ સાહિબે ભિશકાત (મિશકાતના લેખક) ફર્માવી રહ્યા છે.

3. એટલા માટે ઉલમાએ અને પર અમલ કર્યો. અમુક લોકોએ કહું કે વાઈલની હદ્દીપની અસ્નાદમાં શુરૈ કૃતી છે અને તે જઈફ છે, પણ એ ગલત છે કેમ કે ઈમામ મુસ્લિમે શુરૈકથી રિવાયતો લીધી છે. તેમજ આ હદ્દીપની બે અસ્નાદો અન્ય પણ છે જેનાથી અને મજબૂતી મળે છે.

"હજરત ઈન્દ્રને અભ્યાસ હું રીત્વાયત છે. ફર્માવે છે કે નબી બે સજ્જાઓ વર્ચો કહેતા હતા,
ઈલાહી! મને બધ્યી આપ, મારા પર રહમ કર, મને હિંદાયત, અમ્ભ તથા રોજ આપ." (અબુ દાઉદ, તિર્મિજી)

૧. આ દુઅના નફલોમાં હમેશાં કહેતા હતા, ફર્જોમાં કદી કદી, ફર્જોમાં ટુંકાણ છે અને નફલોમાં આજાઈ છે. (મિક્રો)

"હજરત હુદ્દેશા થી રિવાયત છે કે નબી ﷺ બે સજદાઓ વચ્ચે ફર્માવતા હતા, યા રબ મને બખ્શી આપ." (નિસાઈ, દારમી)

૧. આ હદ્દીષ પાછલી હદ્દીષની વિરુદ્ધ નથી, કેમ કે હુંજૂર કદ્દી બે સજદાઓની વરચે કેવળ મગફેરતની હુઅા કરતા હતા અથવા કદ્દી તે પૂરી હુઅાઓ પઢતા હતા. જે હમણા વર્ણન થઈ. દરેક રાવીએ જે જોયું તે વર્ણન કર્યું.

"હજરત અબ્દુર્રહીમાન ઈબ્ને શિખલથી^૧ રિવાયત છે કે નબી ﷺ એ કાગડાની જેમ ચાંચ મારવાને અને ફાડી ખાનાર જાનવરની જેમ હાથ બિછાવવાથી મના કર્યું^૨ અને એનાથી મના કર્યું કે કોઈ શખ્સ માસ્જિદમાં જગા નિશ્ચિત કરી લે જેમ કે ઊંટ નિશ્ચિત કરી લે છે^૩" (અબુ દાઉદ, નિસાઈ, દારમી)

૧. આપનું નામ અહૃતુરહમાન ઈઝે શિબલે ઈઝે અમ્ર ઈઝે જ્યાદ છે. અન્સારી છે, બલ્કે અન્સારના નડીબ (વડા) રહ્યા છે. હમ્સમાં રોકાણ કર્યું. અમીર મુખ્યાવિયષણા જમાનામાં વફાત પાચ્યા.

૨. કે સાજિદ (સજદો કરનાર) સજદો એટલો જલ્દી જલ્દી ન કરે જેવી રીતે કાગડો જમીન પર ચાંચ મારીને તરત જ ઉઠાવી લે છે, અને સજદામાં કોણીઓ જમીનથી ન લગાડે જેમ કે કૂતરો, વરુ વગેરે બેસતી વખતે લગાડી લે છે.

3. જાણવા મધ્યું કે મસ્ટિજદમાં પોતાના માટે કોઈ જગ્ગા ખાસ કરી લેવી કે અન્ય જગાએ નમાજમાં હિલ જ ન લાગે, એ મકરૂહ છે. હા ! શરીર જરૂરતના માટે જગ્ગા નિશ્ચિત કરી લેવી જઈએ છે. જે મ કે ઈ મામના માટે મેહારાબ નિશ્ચિત છે અને અમુક મસ્ટિજદમાં મુક્ખિયરના માટે ઈ મામની પાછળની જગ્ગા. તેમણે પણ જોઈએ એ કે સુન્નતો થોડાક હટીને અને નફ્લો કાંઈક હટીને પડે. મસ્ટિજદમાં જે જગ્ગાએ જે પ્રથમ પહોંચે ત્યાંનો એ જ હક્કદાર છે. અમુક ઈ સ્લાભી સુલ્તાનો ખાસ ઈ મામની પાછળ પોતાના માટે જગ્ગા રાખતા હતા તે મજબૂરીના કારણે હતું કેમ કે એ જગ્ગાએ એમને જાનનો ખતરો હતો, અને અહીં બાકાયદા તેમની હિફાજતની વ્યવસ્થા થતી હતી. જેથી તે આ હુકમથી મજબૂરીના કારણે અપવાદ છે. જૂઓ શામી વગેરે.

"હજરત અલી عَلِيٌّ وَسَلَّمَ શ્રી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલલભ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું, હે અલી! હું તમારા માટે એ જ પસંદ કરું છું જે મારા માટે પસંદ કરું છું, અને તમારા માટે તે જ નાપસંદ કરું છું જે મારા માટે નાપસંદ કરું છું^૧ બે સજદાઓ વચ્ચે ઉકડ (અદૃગરા) ન બેસશો.^૨" (તિમિતી)

برک خواجات

૧. અહીં ખાસ પસંદીદગી મુરાદ છે અને આ હદીષમાં હજરત અલી મુરત્જાની અતિશય કક્ષાની અજમતનું પ્રદર્શન છે, નહીં તો નબી ﷺ સર્વ ઉમ્મતના માબાપ કરતાં પણ અધિક ખેરખ્વારહ (શુભેચ્છક) છે. કુર્અને કરીમ ફર્માવે છે : "ખ્રિસ્ટ ઉલ્લેખિત બેશક ! તમારી પાસે તશરીફ લાવ્યા તમારામાંથી તે રસૂલ જેમના પર તમારું તકલીફમાં પડવું ભારે છે. તમારી ભલાઈના અતિશય ચાહનારા, મુસલમાનો પર કમાલના મહેરબાન ! મહેરબાન !!" (૮/૧૨૮, કન્જુલ ઈમાન)

૨. એટલે બન્યું, જેનો અર્થ છે થાપુ (સીટ) જમીન પર રાખવું, બંનેવ પિંડલીઓ ઉભી કરી લેવી અને હાથ જમીનથી લગાડી દેવો. એટલે ઉકળું (અડુગરા) બેસવું, એ નમાજમાં મના છે. નમાજી જ્યારે પણ બેસે દોઝાનું બેસે.

"હજરત તલક ઈબને અલી હનજી ﷺ થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે નબી ﷺ એ ફર્માવ્યું, કે અલ્લાહ તથાલા એ બંદાની નમાજ પર નજર નથી કરતો જે નમાજમાં રૂક્કુઅ તથા સજદાના દરમિયાન પીઠ સીધી નથી કરતા. ^૧" (અહમદ)

૩. આ પરથી જાણવા મળ્યું કે રૂક્કુઅ પછી કૌમા વાજિબ છે એટલે કે સીધા ઉભા થઈ જવું કે તથાદીલે અરકાનમાં એ પણ દાખલ છે. ખુશૂઅથી મુરાદ રૂક્કુઅ છે અને નજર ન ફર્માવવાથી મુરાદ નમાજ કંબૂલ ન કરવું છે, અથવા શરાન નમાજ કંબૂલ ન થવી.

"હજરત નાફેઅ ﷺ થી રિવાયત છે કે હજરત ઈબને ઉમર ફર્માવે છે કે જે પોતાની પેશાની જમીન પર રાખે તો પોતાના હાથ પણ ત્યાં રાખે જ્યાં પેશાની રાખે છે. ^૧ પછી જ્યારે માથું ઉઠાવે તો હાથ પણ ઉઠાવે, કેમ કે જેવી રીતે ચહેરો સજદો કરે છે એવી જ રીતે હાથ પણ સજદો કરે છે. ^૨" (માલિક)

૪. એટલે કે હાથ પેશાનીની આસપાસ જોઈએ, ન કે ખભાઓના બરાબર તેમજ પેશાનીના માટે કોઈ ખાસ ચીજ ન હોય, જેના પર પેશાની રાખવામાં આવે એના પર હાથ પણ રાખવામાં આવે. અમુક લોકો કર્બલાની માટી અથવા કાગળ અથવા પાંદડા પર કેવળ પેશાની રાખી દે છે. તેમનો આ અમલ આ હદીષની વિરુદ્ધ છે. પેશાની તથા હાથોની જગ્ગા એક હોવી જોઈએ.

૫. જેથી હાથોની આંગણીઓ કિંબલાની તરફ હોવી જોઈએ. અને એવું ન કરે કે સજદાથી કેવળ માથું ઉઠાવે અને હાથ જમીન પર જ લાગેલા રહેવા હે, કે એ તથાદીલે અરકાનની વિરુદ્ધ છે.

આ'લા હજરત ઈમામ અહુમદ રગા عليه السلام નો કરેલ કુર્અન શરીફનો શ્રેષ્ઠ તર્જુમો તથા
હજરત સૈયદ નઈમુદ્દીન મુરાદાબાદી عليه السلام ની લખેલ ઉમદા તફસીર એટલે.....

ઃ પ્રકાશક તથા પ્રાપ્તિ સ્થાન ::
સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી (દયાદરા શાખા)
C/o. ફય્યાજને રજા મંજિલ, મુા.પો. દયાદરા,

તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત,
ફોન: ૦૨૬૪૨-૨૮૦૦૧૧, મો. ૮૪૨૭૪ ૬૪૪૧૧

**કંબૂલ ઈમાન ૧
માર્ગાઈનુલ ઈરસ્હાન**

(ગુજરાતી
તર્જુમા સાથે)

અનુવાદક : મૌલાના હસન આદમ કોલવનવી
હાનિયો : રૂ. ૫૦૦/- (ટપાલ ખર્ચ રૂ. ૧૦૦ અલગ)

شَرِيف
خُواجَةُ
بَنِي شَرِيفٍ

بَنِي سَعْدٍ

آم : آملاہ ہجرت

یہ مام احمد راجہ محدث پیر رحیم اللہ علیہ

:: شرح کتابی ::

مولانا گولام حسین فادھی (لائھوڑ)

:: انواع تथا سانپاٹک ::

پتلہ شاہبیہ اعلیٰ راجھی

کیا بننا نامے بُعداً اسراکا دُلہا نُور کا
سَرپِ چہرہا نُور کا بَرَمَ شاہانہ نُور کا

(اسرا = میرا ج شریف. بَر = پہلی، مُوراد آپ شریف. شاہانہ = شاہی لیباد)

�र्थاً : سُبھانَ اللہِ ! میرا ج شریف کی راتے اکلہاں نا پھارا مہبوب آنے شانے اسرا نا ہلکانی شانے
شُوكت، رُب آب تथا دبند بُو آنے ہُسنے جماں جو وہا جو وہا ہتھا ! سرے اُنوار پر نور نو سے ہر سچے لہو ہتھا آنے
شاہانہ لیباد پھرے رہو ہتھا. آنے جنے ہلکا رات نسیب ثرثی تے شو جو بھی نے کہنی :

اپنے ہڈیو پے ترہا لیک سچا رپا ہے۔ تُم نے گلشن میرے سکھ را کو بنا رپا ہے
وَجْهَ کرتا ہی رہوں میں نامے مُہمَّد لِکَر۔ یہ کسے سرکار نے دیوانا بنا رپا ہے

بَرَمَ وَہدَتَمَ مَمَا ہوگا دُلبَادا نُور کا
میلَنے شَمَاء تُورَسے جاتا ہے یککا نُور کا

(بَرَمَ وَہدَت = اکانتنی مہدیکیل اथروا مُلکا کا. دُلبَادا = بَمَشُو. یککا = (چیراگ)

अर्थात : एकांतनी मेहदिकील वहूदहूलाशरीकथी मुलाकातना समये तो लुत्फ और बमणो थर्थि गयो ज्यारे
कोहे तूर पर जल्वा इमर्झि करवावाणी (शम्मे नूर)थी सरापाए नूर (ईकके नूर) मणवा माटे हाजर थयो.

وَسَكَ کُوبَمَ گاٹی ہے ہُوئے ترَانَا نُور کا
کُو درتی بینو میں کیا بَجَتا ہے لہرَا نُور کا
(وَسَكَ رुध = چहرائی تاریف. بین = وَانسَنِی. لہرَا = گیت، سُو)

अर्थात : सरकार اللہ عزیز चहेरा मुबारकनी प्रशंसामां जन्तनी ہڈروं नूरनुं गीत गाय रही छे अने
کुदरती बीनो (नूरनां माथांओथी) केटली सरस नूरानी नगमानी लहेरो ٹठी रही ہتھی جنाथी ہُج़ر اللہ عزیز ना
जिकना कांઈک आ प्रकारनी अवाजो आवी رہ्वा ہتھا :

ذکر تو سرمایہ ذوق و سرور قوم را دارو ب فقر اندر غیور
اے مقام و منزل ہر را جذب تو اندر دل ہر را ہو

(अर्थात) : (१) आपनुं लिक जोक तथा सुरनो सरमायो छे, जे आपनी उभ्मतने फकीरीमां पछा
गैरतमंद राखे छे. (२) ऐ ते जात जे दरेक मुसाफिरनी मंजिल पछा छे अने पडाव पछा छे, दरेक मुसाफिरना
दिलमां आपनुं ज आकर्षणा छे.

યહ કિતાબ 'કુનઅમે' આચાર્ય તર્ફાં આયા નૂર કા
ગૈર કાઈલ કુછ ન સમજા કોઈ માનના નૂર કા

અર્થાત : 'કુન'ની કિતાબ (કુર્અન મજૂદ)માં અલ્લાહ તથાલાએ નૂરની આયતે કરીમા કાઈક એવા અનોખા અંદરાથી નાજિલ ફર્માવી છે કે એમાં બધાન કરેલા નૂરવાળા મહિબુબની અસલ હકીકતને અલ્લાહના સિવાય (ગૈર કાઈલ અથવા તે જે નૂરે મુસ્તફાનો કાઈલ-માનનાર નથી પોતાના ઈન્કારના કારણે) સંપૂર્ણપણે જેવો કે હક્ક છે સમજવાનો દાવો નથી કરી શકતો. આપ ઉચ્ચિતીએ ફર્માવ્યું : યાબીકર લભ યુર્ફી હુદ્દી : "હે અબૂ બક ! મારી હકીકતને મારા પરવરણિગાર સિવાય કોઈ નથી પહેચાનતો." આયતે નૂરથી સૂરાએ માઈદાની આયત નં. ١٤નું નીચે વર્ણવેલ વાક્ય મુશ્કેલ છે. (قد جاءكم من الله نور و كتب مبين :

ઉન્કે દામનકી બાત કી જાએ-કોઈ શકલ નજીત કી કી જાએ
મુંહમેં જબ તક જબાં બાકી હે-આપ હી કી સિફાત કી જાએ

દેખનેવાલોને કુછ દેખા ન ભાલા નૂર કા
મેન્રાઈ કેસા ? યહ આઈના દિખાયા નૂર કા
(જેણો મને જાયો = "મેન્રાઈ" હદ્દી શરીફનો ટુકડો છે)

અર્થાત : જોનારાઓને (સામાન્ય લોકોને) તો હુઝૂર ઉચ્ચિતીએ ઈન્સાન જ નજર આવ્યા, કેમ કે આપ બશરી લિખાસ (માનવ સ્વરૂપ)માં જલ્વાગર થયા હતા, એટલા એમણે કોઈ જાંચ પડતાલ ન કરી, પરંતુ આપ જેણો મને જોયો તેણે હક્ક જોયો" નો આઈનો બતાવીને પોતાના નૂરનો સિક્કો ફર્શ તથા અર્શ પર બેસાડી દીધો.

સુખ્ષુ કર દી કુફ્કી સરચા થા મુજદા નૂર કા
શામ હી સે થા શબે તીરાકો ધળકા નૂર કા
(મુજદા = ખુશખબર. શબે તીરા = અંધારી રાત. ધળકા = ૫૨, ખતરો)

અર્થાત : નૂરે ખુદા મુહમ્મદ ની ખુશખબરી :

(الاسلام يعلو ولا يعلى عليه. ليظهره على الدين كله. والله متم نوره ولو كرها المشركون) સાચી સાબિત થઈ અને કુફ્કનો અંધકાર સવારના ઉજાસમાં ફેરવાય ગયો. સાંજ છણતાં જ કુફ્કની અંધારી રાતને એ ધાસ્કો પડ્યો કે નૂરનો પ્રભાવ છવાનારો છે. કેમ કે :

અંધેરા મિટતા જાતા હે ઉજાલા હોતા જાતા હે-મુહમ્મદ મુસ્તફા عَلَيْهِ السَّلَامُ કા બોલબાલા હોતા જાતા હે

પળતી હે નૂરી ભરન ઉમડા હે દરિયા નૂર કા
સર મુકા અય કિશ્તે કુફ આતા હે અહલા નૂર કા

અર્થાત : રહમતુલ્લ લિલુઅલમીન عَلَيْهِ السَّلَامُ રહમત મૂશળાધાર વરસી રહી છે અને આપના નૂરનો દરિયો વહી રહ્યો. હે કુફ્કની નાપાક કાંટાળી જાડીઓવાળી ખેતી ! માથે જુકાવી હે ! મારા આફા عَلَيْهِ السَّلَامُ નૂરની રેલ આવી રહી છે જે તને કચરા પૂજાની જેમ વહાવીને લઈ જશે.

મુજે ખોઝ ક્યા હે જહાંકા વો હજાર જુલમો જફા કરે-તેરી યાદ હે મેરી જિંદગી તેરી યાદ રખ ન જુદા કરે

برک خواجات

ناریوں کا دौر था دل جल رہا था नूर का
तुमको देखा हो गया ढंडा कलेज नूर का
(نارी = نورینوں کی خیر و خداباہی، آگواؤں، دو اجنبی)

�र्थात : نورے ہکھ تथا دینے ہی سلام (اپنے لانے نبھवतنا سمجھے) کھڑک تथا کاسکروں پر بھاول چوری نے پرے شان ٹھیک رکھی ہوتی۔ آپ ﷺ اپنے پوتا نا نور نام کریش کو وی بھئی تھے تو کھڑک نے ہر تھی گیوں انہے نور نے چیزیں دکھ دی گیوں، انہے ہر کیا ملت سُدھی نور نے پر بھاول رکھے ہیں، ہن شاہنشاہ!

نورے بُحدا ہے کھڑکی ہر کتاب پے بُندھا جان۔ کھڑک سے یہ یقیناً بُعْد ایسا ن آئے گا

نرسخے ادھر یا ان کرکے بُودھ کجھا بھیجا یا نور کا
تا جُو رنے کر لیجھا کر لیجھا ہلکا۔ نور کا
(نرسخے ادھر یا ان = سارے دینوں نے رکھیں۔ تاجُو ر = بادشاہ)

अर्थात : सर्व दीनों मन्त्रों की देवामां आव्या अने नूर (दीनے ہکھ) ने कभी पूरी दुनिया पर जमावी देवामां आव्यो अने आकड़े दो जहां, शहनशाहे काई नात ﷺ اپنے ہی سلامनी नूरानी ہुक्मतने पाकी تथा मजबूत کरी आपी.

जो گدا دے�و لیجھے جاتا ہے توما نور کا
نور کی سرکار ہے کیا عسماں توما نور کا
(گدا = بھیجا ری۔ توما = شے لام۔ توما-۲ = کمی، ایک)

अर्थात : جो भी जागी नूरवाणा आकड़ ﷺ नी बारगाह मां ہاجر ٹھیک گयो ते नूरनी ऐरातथी ٹोडो गणो नहीं بدلکے گुणो भरी भरी نے لई گयो۔ (अने جो ٹोई आश्र्य पामे के آटلے نूर کی گیوں ?! तो ते जाण ہو گئی چوری اے) ए نूरवाणा आکڈ ﷺ नूरानी बारगाह چھے، اہونे नूरनी ٹोई कमी नथी.

بُیک لے سرکار سے لा جل د کاسا نور کا
مَا ہے نَوَّافَ تَعْبُدِهِمْ بَرَتَّا ہے مہینا نور کا
(کاسا = भीखनुं पात्र, مَا ہے نَوَّافَ = नवो चांद)

अर्थात : ہے नवा चांद ! भीखनुं पात्र लंबाव अने جلدی سرकار ﷺ नी बारगाह मां ہاجر ٹھीک ہے نूरनी ऐरात لई لے کے مہینا شریف मां نूरना मہینا نी ہوئے یعنی ٹھیک ہے (درکے مہینا نी आटلی راتो अधिक नूरवाणी थशे अने ए रاتों आटلے نूर आपवामां आवशे.)

دے� ٹینکے ہوتے نامیبا ہے داوا نور کا
مہر لیبھ دے یاں کے گراؤں کو میلکا نور کا
(نامیبا = ایو گی. مہر = سو راج. میلکا = ہر کاران نام)

अर्थात : آپ ﷺ नी مौजूد گی مां بھवर ڈار ! ٹोई نूर ہو گا दا گو करे ?! अने ہے سو راج ! تु پشا تاری ڈیکھی پूरی کر अने खاکے تय بھننا جर्माओं नूर نے ہر کاران نام میں لبھی ہے۔ (کم شا:)

ਮਾਡ-੧ (੩੮ ਮਹਿਤਸਾ)

સંપાદક : હિન્દુ પત્રિકા અમૃત હસન

رحمۃ اللہ علیہ **اللہ علیہ السلام**

ਗੁਰੂ ਮਜ਼ਲਿਸ

એ જ વરસે શાબાનના મુખારક મહીનાની ૧ પમી
તારીખે જુમાની નમાજ બાદ કંદમબોસીની દોલત નસીબ
થઈ. એક મલંગ અંદર આવ્યો. થોડીવાર બેઠો અને
પછી ઉઠ્યો અને ચાલ્યો ગયો. ખ્વાજા ﷺ એ કહું
કે, આ પ્રકારના લોકો શયખ બહાઉદીન જકરિયા
ની ખિદમતમાં ઓછા આવતા હતા, અલભતા
શયખુલ ઈસ્લામ ફરીહુદીન رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ની ખિદમતમાં
દરેક પ્રકારના દુરવેશ તથા ગૈર દુરવેશ પહોંચ્યો જતા હતા.

ત्यारबाबाद फर्मायेंनु के दरेक आम मजमामां एक खास पश्चा होय छे. आ प्रकरणामां हिकायत वर्णवी के शयभ भहाउदीन झकरिया सत्याहत (सैर सझर) खूब ज कर्या करता हता. एकवार मलंगोना एक गिरोहमां पहोऱ्या अने तेमनी वरच्ये बेसी गया. ए मजमामां एक नूर पेढा थयुं. ज्यारे ध्यानपूर्वक ज्ञेयुं तो ए लोकोमां एक शाखा जोवा मण्यो के नूर ए शाखस्थी नीकणी रह्युं हतुं. आप घीमे रहीने तेनी पासे गया अने बोल्या के तुं आ लोकोमां शुं करी रह्यो छे ? तेषो जवाब आप्यो, झकरिया ! जेथी करीने तने मालुम थर्ड ज्याके दरेक आममां एक खास पश्चा होय छे.

એ જ પ્રકરણમાં હિકાયત વર્ણવી કે એકવાર કોઈ બુજુર્ગ એ જ પ્રકારના એક મજમામાં પહોંચા. એક શાખસને જોયો કે બે રકાત નમાજમાં આખુ કુર્ચાન ખત્મ કરે છે. એ બુજુર્ગ આશ્વર્યમાં પડી ગયા અને પોતાની

ନେତ୍ର ବିନେତ୍ର

મલ્કુમાતે ખાજગાને ચિશ્ટ

(રહમતલ્લાહિ તઆલા અલૈહિમ અજમઈન)

ਮਲਕੂਝਾਤੇ ਸੁਲਾਨੁਲ ਮਸਾਈਖ ਉਮਰਤ ਪਵਾਜ ਨਿਆਮੁਦੀਨ
ਅਪਲਿਥਾ ਮਹਬੂਬੇ ਈਲਾਹੀ رجہۃ اللہ علیہ

અનુપાદક : પટેલ શબ્દીર અલી રાજવી દ્યાદરવી

જાતને બોલ્યા કે આ પ્રકારના ગિરોહમાં જેમાં આ મર્દ છે આ પ્રકારની તાત્ત્વ (આજાપાલન) અસામાન્ય ચીજ છે, પણ આ કામમાં અડગતા હોય તો જ વાત બની શકે. સારાંશ જ્યારે તે ત્યાંથી ચાલ્યા આવ્યા તો દસ વરસ પછી ફરી એ ગિરોહ પાસેથી પસાર થવાનું થયું. એ દુર્વેશને એ જ પ્રમાણે પાબંદ પાય્યો. એ વખતે કહેવા લાગ્યા કે હવે હક્કિકત ખુલ્લી કે દરેક આમ (સામાન્ય લોકોમાં) એક ખાસ પણ હોય છે.

ચોથી મજલિસ

એ જ વરસે શાબાન મુખારકની રૂ મી તારીખે
જુમ્માના રોજ નમાજ બાદ કંદમભોસીની દોલત હાંસલ
થઈ. પૂછ્યું કે મગરિબ ઈશાની વચ્ચે જે છ રકાત નમાજ
અવ્યાબીન બતાવી છે તે પઢો છો ? અર્જ કરી, છ હા !
ત્યાર બાદ ઐયામે બીજના રોજાના બારામાં પૂછ્યું કે
રાખો છો ? મેં અર્જ કરી, રાખુ છું. ત્યારબાદ ચાશતની
નમાજના બારામાં પૂછ્યું કે અદા કરો છો ? મેં અર્જ કરી,
અદા કરું છું. ત્યારબાદ ચાર રકાત સલાતુસસાદાતનો
હુક્મ કર્યો. એ હિવસે આ સાદાત બીજી સાદાત સાથે
ભળી ગઈ. **الحمد لله على ذلك**

ਪਾਂਚਮੀ ਮਜ਼ਲਿਸ

એ જ વરસે માહે મુખારક રમજાનની ૧ ઉભી
તારીખે જુમાની નમાઝથી પહેલાં કુદમબોસીની દોલત
હાંસલ થઈ. પૂછ્યું કે રોજના નિયમ વિરદ્ધ નમાઝથી

પહેલાં કેવી રીતે આવ્યા ? અર્જ કરવામાં આવી કે તરાવીહની નમાજ મૌલાના ઝડીરુદ્દીન હાફિઝ સહલમહૂલલાહુ તથાતાની ઈક્તેદામાં પહું છું. અને તે દરેક રાત્રે ત્રણ સીપારા પઢે છે. બંદાની ખ્વાહિશ છે કે દસ રાતો સતત ગેપ વિના તેમની પાછળ નમાજ પઢી લઉં જેથી ખત્મે કુર્અનનો સવાબ હાંસલ થઈ જાય. જો ઈજાજત હોય તો જુમ્માની નમાજ બાદ પરત થઈ જઉં, જેથી તરાવીહ મળી જાય. આદેશ થયો, સારી વાત છે.

ત्यारबाद ए જ અર्थને લગતી હિકામત વર્ષાવી કે
શયખ બહાઉદીન જકરિયા ફાઈલ નામ: હિકામત વર્ષાવી એ એક રાત્રે
હાજરજનો તરફ ચહેરો કરીને ફર્માવ્યું કે તમારામાંથી
કોઈ છે જે આજે રાત્રે બે રકાત નમાજ પઢે અને એક
રકાતમાં કુર્�आન મળ્ણ ખત્મ કરે? હાજરજનોમાંથી કોઈ
એ વાત માટે તૈયાર ન થયું. શયખ બહાઉદીન આગળ
વધ્યા અને એક રકાતમાં કુર્�आન મળ્ણ ખત્મ કરી લીધું,
અને ચાર સીપારા અધિક પઠ્યા અને બીજી રકાતમાં
સૂરએ ઈખ્લાસ પઢીને નમાજ પૂર્ણ કરી.

આ વિષયને લગતી બીજી હિકાયત વર્ણવી કે
 શયાખ બહાઉદ્ડીન بَهَاءُ الدِّينُ એ ફર્માવ્યું કે, મને જે
 કાર્ય મળ્યું નમામથી મળ્યું અને મશાઈખ તથા જાહેદનો
 અવરાદ (વરીઝાઓ) સૌ મેં કર્યા પણ એક ચીજ મારાથી
 ન થઈ શકી અને તે એ હતી કે મને ખબર આપવામાં
 આવી કે ફિલાણા બુર્જુર્ણ સવારની શરાનાતથી તુલુએ
 આફતાબ સુધી ખત્મે કુઅનિ કરી લે છે, મેં પણ
 ખૂબ ચાહું પણ ન થઈ શક્યું.

એના હેઠળ એક અન્ય હિકાયત વર્ણવી કે કુઝી
હમીદુદ્ડીન નાગોરી રંગુંલુંઘાયેદી એકવાર કા'બા શરીરનો
તવાફ કરી રહ્યા હતા. તેમણે એક અન્ય બુજુર્ગને પણ
કા'બાના તવાફમાં જોયા અને એ બુજુર્ગની પાછળ ચાલવા
લાગ્યા. જ્યાં તે કુદમ રાખતા કુઝી હમીદુદ્ડીન નાગોરી
પોતાનો કુદમ ત્યાં જ રાખતા. એ રોશન
ઝમીર પીરને આ વાતની ખબર પડી ગઈ. બોલ્યા, આ
જાહેરી અનુસરણ શું કરો છો, એ કામનું અનુસરણ કરો
જે હું કરું છું. કુઝી હમીદુદ્ડીન રંગુંલુંઘાયેદી એ પૂછ્યું, આપ
શું કરો છો? તે બુજુર્ગો કહ્યું કે હું એક દિવસમાં ૭૦૦

(સાતસો) વાર ખતે કુર્બાન કરું છું કાગી હમીહુદીનને
 ઘણું જ આશ્વર્ય થયું અને હિલમાં એ અંદેશો ગુજર્યો કે
 કદાચ કુર્બાનના અર્થોને શબ્દો વિના ખ્યાલમાં લાવી દેતા
 હશે અને ખ્યાલમાં પઢતા હશે. એ બુજુર્ગ પોતાનું માથું
 ઉઠાવ્યું અને બોલ્યા, શબ્દે શબ્દ ! ભરમ (ખ્યાલ)માં
 નહીં. જ્યારે ખ્વાજા જિકુલ્લાહ બિલ્બેર એ આ હિક્યાત
 પૂર્ણ કરી તો એજાજુદીન અલી શાહ સલ્લમહુલ્લાહ
 તથાલાએ જે ખાસ મુરીદોમાંથી હતા, તેમણે પૂર્ણયું,
 કદાચ એ કરામત હશે ? ખ્વાજાએ ફર્માવ્યું, હા ! કરામત
 હશે. દરેક મામલો જે બુદ્ધિમાં સમાય જાય તે અલગ હોય
 છે અને જેમાં બુદ્ધિને દખલ ન હોય તે કરામત હોય છે.

ફરી મશાઈખની તાઅત (આજાપાલન)નું વર્ણન
આવ્યું તો ફર્માવ્યું કે શયખ અબૂ સહિદ અબુલ ખેર
દુષ્કર ફર્માવતા હતા કે હજરત મુસ્તફા عليه السلامની
નમાજના બારામાં મારા સુધી જે કાંઈ પણ પહોંચ્યું મેં તે
સર્વ કર્યું. ત્યાં સુધી કે મને જાણ થઈ કે હજરત રિસાલત
પનાહ عليه السلامએ એક વખતે નમાજ મઅફૂઅ (ઉલ્ટા
થઈને) પડા અછા કરી છે. હું પણ ગયો અને પગો
રસ્સીથી બાંદ્યા અને પોતે પોતાને માથાભેર કર્યો અને
લટકાવી દીધો અને એ રીતે નમાજ પઢી. જ્યારે આ
હિકાયત પૂર્ણ કરી તો એ કમીના બંદાની તરફ ચહેરો
કર્યો અને ફર્માવ્યું કે જે પણ હતું હુસ્ને અમલથી કોઈ
મકામ સુધી પહોંચ્યો, જિદો જેહ કરવી જોઈએ.

(કુમશાઃ)

[નોંધ : ઘારા દીની ભાઈઓ ! બહેનો ! આપણો બુજુગ્ગોથી મહોષ્યતનો દાવો તો જોરશોરથી કરીએ છીએ, નિયાજ ખાવા તો તુટી પડીએ છીએ પણ તેઓ કેવી નમાઝો પઢતા હતા અને કેટલી પાકીજા જિંદગી જીવતા હતા તે વાતોને ધ્યાનમાં પણ નથી લેતા ! "ગૌષષ કા દામાન ! નહીં છોળેં ! ખ્વાજા કા દામાન નહીં છોળેંગે !!" ફક્ત ગળામાંથી બોલીએ છીએ અને નિયાજોની દેગો ને દેગો ગળેથી ઉતારીને પતાવી દઈએ છીએ પણ તેમના જેમ નેક થવાની, ઈબાદતો કરવાની, ગુનાહોથી બચી નેકીઓ કરવાની તૌફીક આપણને નથી થતી. (ઇલ્લા મારા અલ્લાહ !) એ દર્શાવે છે કે આપણી મહોષ્યત કેવળ ગળા સંધીની છે ! -તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)]

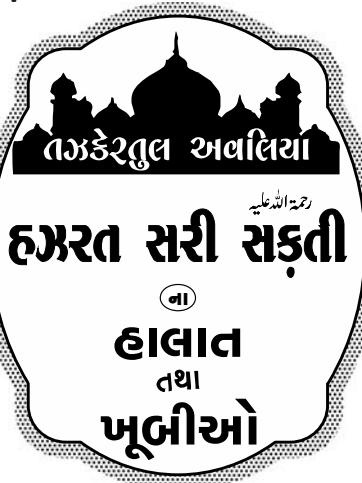
આંગન : આપ કુમારવાળાએ પ્રથમ વ્યક્તિ છે જે મણે બગદાદમાં હક્કાઈક તથા તૌહીદનો પાયો નાખ્યો. આપ મઅરૂફ કર્ખી عَلَيْهِ السَّلَامُ થી બયઅત હતા અને હજરત જુનેદ બગદાદી عَلَيْهِ السَّلَامُ ના મામા હતા. તે ઉપરાંત હબીબ રાઈથી પણ નિયાજનો શરફ હાંસલ છે.

હાલાત : પ્રારંભિક દૌરમાં આ એક દુકાનમાં રહેતા હતા. એક ૧ નાખીને એક હજાર નવાફિલ (નફલા)

દરરોજ પઢ્યા કરતા હતા. એ જ દરમ્યાન એક શખ્સ કોહે લગામથી હાજર થયો. પર્દો ઉઠાવીને સલામ બાદ અર્જ કરી કે કોહે લગામના ફ્લાષા બુર્જુર્ગ આપને સલામ કહ્યા છે. આપે સલામનો જવાબ આપીને ફર્માવ્યું કે મખ્લૂકથી કટ થઈને ઈબાદત કરવી મુદ્દાઓનું કામ છે, અને જિંદા તે છે જે મખ્લૂકથી સંબંધિત રહીને ચાદે ઈલાહી કરે છે.

આપ વેપારમાં દસ દીનાર પર કેવળ અડધો દીનાર નફો લીધા કરતા હતા. એકવાર કોઈનાથી સાઈઠ દીનારમાં બદામો ખરીદી પરંતુ એના બાદ કિંમતો વધી ગઈ અને દલાલે નેવું દીનાર લગાડી દીધા. પરંતુ આપે ફર્માવ્યું કે હું મારા વાયદાની વિરુદ્ધ વેચાણ કરીશ નહીં. શરૂમાં આપ સકૃત ફરોશી કરતા હતા, અને સકૃત ફરોશ તેને કહે છે જે પડેલા તૂટેલાં ફળોનું વેચાણ કરે છે. એ દરમ્યાન બગદાદના બજારમાં આગ લાગી. પરંતુ આપની દુકાન મહેકૂજ રહી ગઈ, અને આપે શુકાનાના તૌર પર દુકાનનો બધો જ માલ સદકો કરી આપ્યો. એકવાર લોકોએ સવાલ કર્યો કે આપને આ મર્તબા કેવી રીતે હાંસલ થયા? ફર્માવ્યું કે એકવાર હબીબ રાઈ મારી

□ અજ : હજરત શયખ ફરીદુદ્દીન અતાર عَلَيْهِ السَّلَامُ

૧ પર તશરીફ લાવ્યા અને એક યતીમ ણિક પણ તેમની સાથે હતું. તેમણે કહ્યું કે આ બાળકને કપડાં અપાવી દો. અને જ્યારે મેં હુકમનું પાલન કરી આપ્યું તો આપે હુાં આપી કે અલ્લાહ તાલા તમને એ મર્તબા અતા કરે કે તમે દુનિયાને પોતાની દુશ્મન સમજવા લાગો. જેથી તે દિવસથી અલ્લાહે મને મહાન રંબાઓથી નવાજ્યો.

આપના આદેશો : આપ ફર્માવ્યા

કરતા હતા કે ચાલીસ વરસથી મારા નફસને મધની ઈચ્છા છે પરંતુ આજ સુધી મેં તેની ખ્વાહિશ પૂરી નથી કરી. પછી ફર્માવ્યું કે હું દરરોજ એટલા માટે આઈનો જોઉં છું કે કદાચ ગુનાહોના કારણે મારો ચહેરો કાળો ન થઈ ગયો હોય. ફર્માવ્યું કે કાશ ! પૂરા જગતની મુસીબતો મને મળી જતી તો સર્વ લોકોને મુક્તિ હાંસલ થઈ જાય. ફર્માવ્યું કે જ્યારે કોઈ મુસલમાનની સામે હું દાઢીમાં બિલાલ કરું છું તો એવું હરુ છું કે ક્યાંક મુનાફિકોમાં મારી ગણના ન થઈ જાય.

આપની ખૂલ્બીઓ : આપ ઘણૂ મોં બનાવીને (ચાઠાવીને) સલામનો જવાબ આપ્યા કરતા હતા. અને જ્યારે કારણ પૂછવામાં આવ્યું તો ફર્માવ્યું કે હદીષ શરીફમાં છે કે જે કોઈ કોઈકને સલામ કરે છે તેના પર ખુદા તરફથી સો રહ્મતો નાભિલ થાય છે જેમાં નેવું રહ્મતો તેને મળે છે જે બંનેમાંથી હસ્તે મુખે પેશ આવે છે. જેથી હું મોં બનાવીને એટલા માટે જવાબ આપું છું કે મારાથી અધિક રહ્મતો સલામ કરનારાને મળી જાય !

આપે હજરત યાકૂબ عَلَيْهِ السَّلَامُ ને ખ્વાબમાં પૂછ્યું કે જ્યારે આપ ખુદાથી મહોષ્ભત કરતા હતા તો

□ અનુવાદક : પટેલ શબ્દીર અલી રજવી-દ્યાદરવી

હજરત યુસૂફ પાશ્ચાત્ય ની મહોષ્ભત શાથી હતી ? એ જ વખતે ગેબી પોકાર થયો કે, હે સર્રી ! અદબનો લેહાજ રાખો ! પછી એના બાદ જ્યારે આપને જ્વાબમાં હુસ્ને યુસૂફથી ભેટો કરાવવામાં આવ્યો તો ચીસ પાડીને તેર દિવસ બેહોશીની હાલતમાં પડ્યા રહ્યા. અને હોશ આવ્યા બાદ આ પોકાર સાંભળ્યો કે જે અમારા મહિબૂબોથી ગુસ્તાખી કરે છે તેનો આ જ અંજામ થાય છે.

કોઈ ખુદા રસીદાને આપે તેમનું નામ પૂછ્યું તો ફર્માવ્યું કે હું પછી સવાલ કર્યો કે આપ શું ખાવ પીઓ છો ? તેમણે ફરી જ્વાબમાં હું કહ્યું. સારાંશ કે જ્યારે દરેક સવાલના જ્વાબમાં તે એવું જ કહેતા રહ્યા, તો આપે પૂછ્યું કે હું થી મુરાદ શું અલ્લાહ છે ? એ સાંભળતાં જ તે બુજુર્ગ ચીસ પાડીને દુનિયાથી વિદાય થઈ ગયા.

હજરત જુનેદ બગાદાઈ પાશ્ચાત્ય રિવાયત છે કે જ્યારે હજરત સર્રી સકૃતી પાશ્ચાત્ય એ મારાથી મહોષ્ભતનો ભાવાર્થ પૂછ્યો તો મેં કહ્યું કે અમુક હજરત મુવાહિફને અને અમુક ઈશારતને મહોષ્ભત ગણાવે છે. આ સાંભળીને આપે આપના હાથની ચામડીને ખેંચીને ઉપર ઉઠાવવા ચાહું તો તે પોતાની જગાએ ચોટેલી રહી. એ વખતે આપે ફર્માવ્યું કે જો હું એ દાવો કરું કે કેવળ મહોષ્ભતના જ કારણે મારી ચામડી શુષ્ણ થઈ ગઈ તો હું મારા દાવામાં હક્કના પક્ષે હોઈશ, અને આવું કહેતાં જ બેહોશ થઈ ગયા,

પરંતુ આપનો ચહેરો મુખારક ચમકતા ચાંદની જેમ ચમકી રહ્યો હતો. એકવાર ફર્માવ્યું કે મહોષ્ભત જંદાને એવો કરી દે છે કે તલ્વારના ધાની તકલીફ પણ તેને મહેસૂસ નથી થતી. અને આનાથી પહેલાં હું પણ મહોષ્ભતની હડીકતથી અજ્ઞાણ હતો પરંતુ ખુદાએ જ્યારે માહિતગાર કરી આપ્યો ત્યારે મને મહોષ્ભતનો સાચો ભાવાર્થ માલૂમ પડ્યો.

જ્યારે આપને એ ઈલ્લમ થઈ જાય કે લોકો મારી પાસે તા'લીમ પામવાના હેતુથી આવી રહ્યા છે તો આપ હુઅા કરતા કે, હે અલ્લાહ ! એમને તે તા'લીમ અતા કરી દે જેમાં મારી જરૂરત જ બાકી ન રહે અને મને આ લોકો તારી ઈબાદતથી ગાફિલ ન કરી શકે. એક શાખસ પૂરા ત્રીસ વરસથી ઈબાદતો તથા મુજાહિદામાં સક્રિય હતો અને લોકોએ જ્યારે તેને પૂછ્યું કે તમને આ દરજો કેવી રીતે મળ્યો ? તો જ્વાબ આપ્યો કે મેં એક દિવસ હજરત સર્રી સકૃતીના દરવાજા પર જઈને જ્યારે તેમને અવાજ આપ્યો તો પૂછ્યું કે કોણ છે ? મેં અર્જ કરી કે આપનો એક ઓળ ખીતો. આ સાંભળીને આપે આ હુઅા આપી કે, હે અલ્લાહ ! એને એવો બનાવી દે કે તારા સિવાય કોઈનાથી ઓળખાણ ન રાખે. જેથી એ દિવસથી જ મને મર્તબા હાંસલ થવા શરૂ થઈ ગયા, અને આજે આ દરજા સુધી પહોંચી ગયો. (કમશા:)

ઇન્ટેકાલ પુરમલાલ

માર્ગ : (રોયલ પાર્ક) ખાતે તા. ૧૩-૧૨-૨૦૨૭ બુધવાર મુ. ચાંદ ૨૮ જમા. અવ્વલ હિ.સ. ૧૪૪૫ના રોજ જનાબ ઈદરીસભાઈ સરનારવાળાનો ઇન્ટેકાલ થઈ ગયો છે. મર્હૂમ મુહર્રમના મહીનાથી બીમાર થયેલા. રોઝાની હાલતમાં પડી જવાથી કોમામાં જતા રહ્યા હતા. ખૂબ ઈલાજો છતાં મૌલાની મરજ કે આપે છેવટે આ ફાની દુનિયાને અલવિદા કહી અને અલ્લાહના ઘારા થઈ ગયા. મર્હૂમ ઘણા જ સેવાભાવી, નેક તબીઅતવાળા અને ગુપ્ત રીતે દાન કરનારા હતા. અમને પણ અવાર નવાર દીની કામોમાં આપનો ભરપુર સાથ સહકાર તથા પ્રોત્સાહન રહેતું હતું. ઈમાનદારી સાથે સમાજ સેવાનાં કાર્યોમાં આપ આગળ પડતા કાર્યકર હતા. મૌલા કરીમ તેના હથીબ પાશ્ચાત્ય સદકામાં મર્હૂમની કરવટ કરવટ મળફિરત ફર્માવે, જનતમાં આ'લા મકામ અતા કરે. કુટુંબીજનોને સબે જમીલ આપે. (આમીન) –તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા માસિક-દયાદરા.

۰۶. بھیوں-بھیوی کے درمیان تلاک کی { نیتے تلاک ہو یا ہالات بتابے ہوں کے تلاک موراد
بھات یا لر ہو اور شوہر اورت { ہے یا'نی پوشتر تلاک کا جیک یا یا گوسا میں کھا۔
سے کہے : "ج اپنے یا لر یا لی جا" ، { کینا یا کے بآ'ج اکٹھا یہ ہے : (۱) جا (۲)
"میرے یا لر سے نیکل جا" تو کیا ہن { نیکل (۳) یا لر (۴) یا لان (۵) یا لر یا لی کر (۶)
اکٹھا سے تلاک وکیا نہیں { دو ہو (۷) یا لر دو (۸) تی موجسے چوڑا ہے (۹) میرے
ہوتی ؟ { پاس سے یا لر.... (بھارے شریعت، جیل
۰۷. یہ میں یا یا سماں جاتا { ۲، ہیسسا : سکھا : ۱۲۸، ۱۲۹)

ہے کے اگر بھیوں بھیوی کے درمیان لپاٹ یا لر ہو، جس میں تلاک کی بھات یا لر ہو ایسی ہالات میں شوہر اپنی بھیوی سے کہے : "ج اپنے یا لر یا لی جا" یا کہے : "میرے یا لر سے نیکل جا" یا یہ سے ترک کے دیگر ایسے اکٹھا یہ سیستھمیاں کرے، جن میں تلاک کے مارنے کا یہ سیستھمیاں ہو فریبی یہ یہ سے تلاک وکیا نہیں ہوتی، کیونکہ شوہر نے تلاک کا لکھا اپنی یا بھان سے نہیں نیکلا، یہ سوچ سرسر یا لات ہے، بلکہ شریعت کا ہو کم تا یہ ہے کے اپر بھیان کی یا سیستھم سوچ میں تلاک بھائیں وکیا ہو جائے گی۔ یہ سماں کے سیسیکھ تلاک کے لکھا سے ہی تلاک وکیا ہوتی ہے، یا لات ہے، بلکہ لکھا تلاک کے ایسا ایسا ہے کے عین میں تلاک کے مارنے کا یہ سیستھمیاں ہے، عین سے بھی تلاک وکیا ہو جاتی ہے جب کے نیتے تلاک ہو یا پہلو سے تلاک کا جیک یا لر رہا ہو۔

بھارے شریعت میں ہے :-

"کینا یا تلاک وکیا اکٹھا ہے جن سے تلاک موراد ہونا جاہید ن ہو، تلاک کے ایسا ایسا ہو اور مارنے میں بھی عین کا یہ سیستھمیاں ہوتا ہو۔

کینا یا سے تلاک وکیا ہونے میں یہ شرط ہے کہ

{ نیتے تلاک ہو یا ہالات بتابے ہوں کے تلاک موراد
{ ہے یا'نی پوشتر تلاک کا جیک یا یا گوسا میں کھا۔
{ کینا یا کے بآ'ج اکٹھا یہ ہے : (۱) جا (۲)
{ نیکل (۳) یا لر (۴) یا لان (۵) یا لر یا لی کر (۶)
{ دو ہو (۷) یا لر دو (۸) تی موجسے چوڑا ہے (۹) میرے
{ پاس سے یا لر.... (بھارے شریعت، جیل
{ ۲، ہیسسا : سکھا : ۱۲۸، ۱۲۹)

۰۷. کیا تلاک نامہ میں دستیاب کرنے کے بآ'د یا بھان سے بھی تلاک دے نا اجازی ہے ؟

اکٹھر ایسا میں یہ

یا لات کیا ہے کے تلاک نامہ میں دستیاب کرنے کے بآ'د جب تک شوہر یا بھان سے تلاک نہیں ہے یا لات تک تلاک وکیا نہیں ہو گی، یعنی یہ تلاک نامہ میں دستیاب کرنے کے بآ'د بھی بھوتو سے شوہر کو یہ کھلتے ہوئے دیکھا گیا ہے کے ابھی تلاک نہیں ہو، جب کے یہ سوچ بیکھل یا لات ہے۔ شریعت کا ہو کم تا یہ ہے کے جس سے یا بھان سے تلاک وکیا ہو جاتی ہے وہی یہ لیکھ کر یا تلاک نامہ پر دستیاب کرنے سے بھی تلاک وکیا ہو جاتی ہے۔ (اگر یہ یا بھان سے تلاک کا لکھا بیکھل ن نیکلا جائے)

بھارے شریعت میں ہے :-

"یا بھان سے اکٹھا یا تلاک ن کہے مگر کسی ایسی یہی پر لیکھے کے ہو رکھ میں نا (جاہید) ن ہوتے ہو، بھیکھن پانی یا ہوا پر تا یا تلاک ن ہو گی اور اگر ایسی یہی پر لیکھے کے ہو رکھ میں نا ہوتے ہو، بھیکھن کا یا تا یا ہوا پر اور تلاک کی نیتے سے لیکھے تو ہو جائے گی اور یہ تلاک لیکھتے وکھت پہنچا ہو اور عسی وکھت سے

۰۸. ایم : ہمچنان میں میں سماں نامہ میں نیکلا ہے کہ

★ **جنوری ۲۰۲۴** ★ **21** ★ **برکاتے یاد** ★

ઈદત શુમાર હોગી..... દૂસરે સે તલાકું લિખવા કર ભેજુ તો તલાકું હો જાયેગી. લિખનેવાલે સે કહા મેરી ઔરત કો તલાકું લિખ દે યે ઈકુરારે તલાકું હે યા'ની : તલાકું હો જાયેગી અગરચે વોહ ન લિખે.... તેહરીર સે તલાકું કે પુખૂત મેં યે ઝરૂર હે કે શોહર ઈકુરાર કરે કે મેને લિખી યા લિખવાઈ યા ઔરત ઉસ પર ગવાહ પેશ કરે. મહાજ ઉસકે ખતસે મુશાબેહ હોના યા ઉસકે દસ્તખત હોના યા ઉસકી સી મુહૂર હોના કાફી નહીં. હા ! અગર ઔરત કો ઈત્મિનાન ઔર ગાલિબે ગુમાન હે કે યે તેહરીર ઉસીકી હે તો ઉસ પર અમલ કરને કી ઔરત કો ઈજાઝત હે મગર જબ શોહર ઈન્કાર કરે તો બગેર શહાદત (ગવાહી) ચારા નહીં." (બહારે શરીયત, જિલ્દ : ૨, છિસ્સા : ૮, સફાલા : ૧૧૩-૧૧૫)

૦૮. કચા મિયાં બીવી લંબે જમાને તક એક દૂસરે સે અલગ રહે તો નિકાછ ખત્મ હો જતા હૈ ?

બહોત સે અવામુનાસ મેં યે ગલતફેહમી પાઈ જાતી હૈ કે અગર મિયાં બીવી એક લંબે જમાને તક એક દૂસરે સે અલગ રહે તો નિકાછ ખત્મ હો જતા હૈ, યે સોચ બિલ્કુલ શરીયત કે ખિલાફ હૈ. ઐસા હરગિઝ નહીં હૈ કે લંબે જમાને તક મિયાં બીવી કે અલગ રેહને સે નિકાછ ખત્મ હો જતા હૈ, બલ્કે ઉન દોનોં કા નિકાછ બદસ્તૂર બાકી રેહતા હૈ. ફિકુહ કી જિત્ની કિતાબેં હેં ઉન મેં નિકાછ કે ખત્મ હોને કી જો સૂરતે બધાન કી ગઈ હૈં વહાં કહીં ભી ઈસ્કા જિક નહીં હે કે મિયાં બીવી કે લંબે જમાને તક અલગ રેહને કી વજહ સે ભી નિકાછ ખત્મ હો જતા હૈ, લિખાજા ઈસ તરહ કી સોચ હરગિઝ ન રખી જાયે.

૦૯. અગર મિયાં બીવી એક લંબે અરસે સે અલગ હૈં તો ઈસ સૂરત મેં તલાકું કે બાદ કચા ઔરત પર ઈદત લાજિમ નહીં હોગી ?

અવામ મેં એક ગલત મસબલા યે ભી મશ્હૂર હૈ

કે અગર મિયાં બીવી એક લંબે અરસે સે એક દૂસરે સે અલગ હૈં ફિર ઉનકે દરમિયાન તલાકું હોતી હૈ તો ઈસ સૂરત મેં ઔરત પર ઈદત લાજિમ નહીં હોગી, તલાકું કે શૈરન બાદ વોહ દૂસરે મર્દ સે નિકાછ કર સકતી હૈ, હાલાં કે યે સરાસર ગલત હૈ. શરીયત કા હુકમ તો યે હૈ કે મિયાં બીવી ચાહે કિતને હી સાલોં તક અલગ રહેં, જબ ભી તલાકું હોગી યા શોહર કા ઈન્ટિક્લાલ હોગા તો ઔરત પર ઈદત ગુઝારના લાજિમ હોગા. આ'લા હજરત ઈમામ અહમદ રજા ખાન અનુષ્ઠાન ઉદ્દેશ્યથી ઈસ તરહકા એક સવાલ હુવા કે :-

"ઝૈદને અપણી બીવી સે કહા કે અગર તૂ મૈયકે સે મેરે ઘર ન આઈ તો તુજુકો તલાકું હે દૂંગા, ઔરત દો બરસ અપને મૈયકે મેં રહી, ફિર ઉસ ઔરતને દૂસરે મર્દ કે સાથ નિકાછ ધાની (દૂસરા નિકાછ) કરને કા ફસ્ટ કિયા, શોહરને કહા કે મેને તુજે તલાકું નહીં દી તો નિકાછ કેસે કરતી હૈ ? અગર મુજકો સો રૂપે હે તો મેં તુજે તલાકું હે હું, ઔરતને સો રૂપે હે હિયા, શોહરને તલાકું હે દી, અબ ઉસ પર ઈદત પૂરી કરના ચાહિયે યા નહીં" ?

ઈસકે જવાબ મેં આપને તેહરીર ફર્માયા :-

"ઝરૂર (ઈદત પૂરી કરના લાજિમ હોગા), ઔર ઉસકા દો બરસ ખાહ દસ બરસ શોહર સે જુદા રેહના મુસ્કિતે ઈદત (ઈદત કે સાક્રિત કરનેવાલા) નહીં હો સકતા, ક્યું કે અલ્લાહ તાદ્વાલા કા ક્રૌલ કે, "મુતલકા ઔરતે (યા'ની જિન ઔરતોં કો તલાકું દી ગઈ) અપને આપ કો તીન હેજ મુક્કમલ હોને તક રોકે રખો મુતલકું હૈ." (કિતાવા રજવિધ્યાદ, જિલ્દ : ૧૩, સફાલા : ૩૦૭)

બરકાતે ખવાજા (માર્સિક)ના

ગ્રાહક બનો અને બનાવો !

ઈસ્લામી અખ્લાકુ તથા આદાબ

લેખક : સદરુશશરીઅહ હજરત
અલ્લામા અમજ્જદઅલી આમારી
رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلٰيْهِ

કાર્યાલય

દિપાંક : ૧૪

"બહારે શરીઅત" (લેખક : હજરત સદરુશશરીઅહ (રَحْمَةُ اللّٰهِ عَلٰيْهِ)ના કુલ ૨૦ ભાગ છે. ગુજરાતીમાં કેવળ ૧૦ ભાગો છિપાયેલા છે જે અમારે ત્યાં મળે છે. "ઈસ્લામી અખ્લાકુ આદાબ" એ "બહારે શરીઅત"નો ૧૫મો ભાગ છે જે ખૂબ જ ઉમદા હઠીષો તથા મસાઈલ ધરાવે છે. મૌલાના મુહમ્મદ નઈમ અમજ્જી (બાકરોલ) સાહબે એનો લગભગ ૧/૨ ભાગ ગુજરાતી કરીને આપેલ હતો જેને અત્યારે પ્રકાશિત કરવાનું નસીબ થયું છે. ઈન્શાઅલ્હાહ ! પૂરો ૧૫મો ભાગ અનુવાદ કરીને પ્રસિદ્ધ કરીશું જે ઈસ્લામી જિંદગી જીવવા ચાહનાર માટે દીવાદાંડી સમાન છે જે ઈન્સાનને બાઅખ્લાકુ તથા સભ્ય ઈન્સાન બનાવવા મદદરૂપ થશે. —તંત્રી

મરાલા-૧૩ : બાંદીનો હાથ પકડીને મકાનની અંદર લઈ ગયો અને બારણું બંધ કરી દીધું અને લોકોને ખબર પડી ગઈ કે વતી (સંભોગ) કરવા માટે આવું કર્યું છે, આ મકરૂહ છે આ જ રીતે શોક્ય (સોતન)ની સામે બીવીથી વતી (સંભોગ) કરવી મકરૂહ છે. (આલમગીરી)

મરાલા-૧૪ : જે સ્ત્રી તેના મહારિમાં હોય તેનું માથું, છાતી, પિંડલી, બાજુ, કલાઈ, ગળું પગની

તરફ નજર કરી શકે છે, જ્યારે કે બંનેવમાંથી કોઈપણમાં શેહવતનો અંદેશો ન હોય મહારિમના પેટ, પીઠ અને જાંગની તરફ નજર કરવી નાજરી જાઈ છે. (હિદાયાહ) એ જ રીતે પડખો અને ઘૂંઠણ તરફ નજર કરવું પણ નાજરી જાઈ છે. (રદુલ મુહુતાર) કાન, ગળું, બખો અને ચેહરાની તરફ નજર કરવી જાઈ છે.

(આલમગીરી)

મરાલા-૧૫ : મહારિમનો મતલબ એ છે કે તે સ્ત્રીઓ જેનાથી હમેશાં માટે નિકાહ હરામ છે. આ હુર્મત નસબથી હોય અથવા કોઈ કારણો દા.ત. રાજાઅત, મુસાહેરત. જો જિનાના કારણો મુસાહેરત હોય જેમ કે મુજનિયાના ઉસૂલ તથા કુરાય (જેની સાથે જિના કર્યો તે સ્ત્રીની મા તથા પુત્રીઓ)ની તરફ નજર કરવાનો પણ આ જ હુકમ છે. (હિદાયા)

મરાલા-૧૬ : મહારિમના જે અંગોની તરફ નજર કરી શકે છે તેને અડી પણ શકે છે, જ્યારે કે બંનેવમાંથી કોઈને શેહવતનો અણસાર ન જણાય. પોતાની વાલિદાના પગ દબાવી શકે છે, પરંતુ જાંગ તે સમયે દબાવી શકે છે જ્યારે કે કપડાથી છિપાયેલી હોય એટલે કે કપડાના ઉપરથી. અને વગર આવરણે અડવું જાઈ નથી. (આલમગીરી)

મરાલા-૧૭ : વાલિદાના પગને પણ ચુંબન કરી શકાય છે. હઠીષમાં છે જેણે પોતાની વાલિદાના પગને ચૂભ્યા તો એવો છે જેવું કે જન્તની ચોખટને ચૂભી રહ્યો છે. (હુર્રુ મુહુતાર)

મરાલા-૧૮ : મહારિમની સાથે સફર કરવું અથવા એકાંતમાં તેની સાથે હોવું એટલે કે મકાનમાં બંનેવ એકલા હોય કે કોઈ પણ ત્યાં ન હોય જાઈ જાઈ છે, એ શરતની સાથે કે શેહવતનો અંદેશો ન હોય.

(આલમગીરી)

મરાલા-૧૯ : બીજાની બાંદી તરફ નજર કરવામાં તે જ હુકમ છે જે મહારિમનો છે.

મસ્તાલા-૨૦ : કનીજ (બાંદી)ને ખરીદવાનો ઈરાદો હોય તો તેણીનાં કાંડા અને બાજુ, પિંડલી અને છાતીની તરફ નજર કરી શકે છે, કેમ કે આ સ્થિતિમાં જોવાની જરૂરત છે અને તેણીના એ અંગોને સ્પર્શી પણ શકે છે, તે શરતની સાથે કે શેહવતનો અંદેશો ન હોય. (હિદાયા)

મસ્તાલા-૨૧ : અજનબી સ્ત્રી બાજુ નજર કરવાનો તે જ હુકમ છે કે તેનો ચહેરો અને હથેળીની તરફ નજર કરવી જઈજ છે, કારણ કે તેની જરૂરત પડે છે. ક્યારેક તેના સમર્થનમાં અથવા વિરુદ્ધમાં ગવાડી આપવી પડે છે અથવા ફેસલો કરવો પડે છે, અને જો તેણીને ન જુઓ તો કેવી રીતે ગવાડી આપી શકે છે કે તેણે એવું કર્યું. તેની તરફ જોવામાં પણ તે જ શરત છે કે શેહવતનો અંદેશો ન હોય. અને આમ પણ જરૂરત છે કે ઘણી સ્ત્રીઓ ઘેરથી બહાર આવતી જતી હોય છે, માટે એનાથી બચવું ઘણું જ મુશ્કેલ છે. કેટલાક ઉલમાએ પગની તરફ નજર કરવાને પણ જઈજ કહું છે. (હુર્રે મુખ્તાર, આલમગીરી)

મસ્તાલા-૨૨ : અજનબી સ્ત્રીઓનો ચહેરો અને હથેળીને જોવું ભલે જઈજ છે પરંતુ સ્પર્શ કરવું જઈજ નથી, ભલે શેહવતનો અંદેશો ન હોય. કારણ કે નજરને જઈજ કરવાનું કારણ જરૂરત અને બલ્વાએ આમ (જહેર અવ્યવસ્થા) છે. સ્પર્શ કરવાની જરૂરત નથી માટે સ્પર્શ કરવું હરામ છે. આ પરથી જાણવા મળ્યું કે તેનાથી મુસાફી જઈજ નથી એ કારણે હુઝૂરે અફ્રદસ મુરીદ કરવાના સમયે સ્ત્રીઓથી મુસાફી કરતા ન હતા, કેવળ મોહેથી મુરીદ કરી લેતા. હા ! જો તે ઘણી વૃધ્ય હોય કે શેહવતનો અવકાશ ન હોય તો તેનાથી મુસાફીમાં વાંધો નથી. એ જ રીતે જો પુરૂષ વધારે ઘરડો હોય કે ફિલ્નાનો અંદેશો ન હોય તો મુસાફી કરી શકે છે. (હિદાયા)

મસ્તાલા-૨૩ : ઘણી નાની છોકરી જે વાસનાને

પાત્ર ન હોય તેને જોવું પણ જઈજ છે અને સ્પર્શ પણ જઈજ છે. (હિદાયા)

મસ્તાલા-૨૪ : અજનબી સ્ત્રીને કોઈને ત્યાં કામકાજ કરવા રોટલી બનાવવાની નોકરી છે, આ સ્થિતિમાં તેની કલાઈ (કાંડા) તરફ નજર કરવી જઈજ છે કે તે કામકાજ માટે બાંધો ચઢાવશે, તેની કલાઈઓ ખુલશે અને જ્યારે તેના મકાનમાં છે તો તે કેવી રીતે બચી શકે છે. આ જ રીતે તેના દાંતોની તરફ નજર કરવી પણ જઈજ છે. (આલમગીરી)

મસ્તાલા-૨૫ : અજનબીના સ્ત્રીના ચહેરાની તરફ નજર કરવી ભલે જઈજ છે જ્યારે શેહવતનો અંદેશો ન હોય, પરંતુ આ જમાનો ફિલ્નાનો છે, હવે આ જમાનામાં એવા લોકો કયાં છે જેવા પહેલાના જમાનામાં હતા ! માટે આ જમાનામાં તેને જોવાની મનાઈ કરવામાં આવશે. પરંતુ ગવાઉ અને કાગી માટે કે જરૂરતના સમયે તેના માટે નજર કરવી જઈજ છે. અને એક સ્થિતિએ પણ છે કે તે ઔરતથી નિકાહનો ઈરાદો હોય તો તે નિયતથી જોવું જઈજ છે, કે હદ્દીખમાં આવ્યું છે કે જેનાથી નિકાહ કરવા ઈચ્છતો હોય તેને જોઈ લો કે આ મહોષ્યતને બાકી રાખવાનો વસીલો થશે. આ જ રીતે સ્ત્રી તેના પુરૂષને જેણો તેને સંદેશો મોકલ્યો છે જોઈ શકે છે, ભલે શેહવતનો અંદેશો હોય પરંતુ જોવામાં બંનેવની આ જ નિયત હોય કે હદ્દી પર અમલ કરવાનું ઈચ્છતાં હોય. (હુર્રે મુખ્તાર, રદુલ મુહ્તાર)

મસ્તાલા-૨૬ : જે સ્ત્રીથી નિકાહ કરવાનો ઈરાદો હોય જો તેને જોવાનું શક્ય ન હોય જોવું કે આ જમાનાનો રિવાજ છે (લેખકના જમાનામાં હશે) કે જો કોઈને નિકાહ સંદેશો મોકલ્યો તો કોઈ પણ રીતે છોકરીનો ચહેરો જોવા નથી હેતા એટલે કે તેનાથી એટલો પડદો કરવામાં આવે છે કે બીજાથી એટલો પડદો નથી કરતા. આવી સ્થિતિમાં તે શખ્સે જોઈએ કે કોઈ સ્ત્રીને

મોકલીને જોવડાવી લે અને તે એની સામે આવીને તેનો હુલિયો અને તેનો પૂરો નક્શો વગેરે બ્યાન કરી દે જેથી કે તેને એની શક્કાન અને સૂરતના સંબંધથી સંતોષ થઈ જાય. (રદ્વલ મુહતાર)

મસ્થાલા-૨૭ : જે સારી સાથે નિકાણ કરવા ઈચ્છાથો હોય તેની એક છોકરી પણ છે અને ખબર પડી કે આ છોકરી બિલકુલ પોતાની માની શક્કાન સૂરતની છે તો એ હેતુથી કે તેની માથી નિકાણ કરવો છે, તે છોકરીને જોવું જાઈજ નથી જ્યારે કે તે શેહવતવાળી હોય. (રદ્વલ મુહતાર)

મસ્થાલા-૨૮ : અજનબિયા સ્ત્રીની તરફ નજર કરવામાં જરૂરતની એક સ્થિતિ એ પણ છે કે સ્ત્રી બીમાર છે અને તેના ઈલાજમાં અમુક અંગોની તરફ નજર કરવાની જરૂરત પડે છે, બલ્કે તેના શરીરને સ્પર્શ પણ કરવું પડે છે, દા.ત. નાડીની તપાસ કરવા માટે તેના હાથને સ્પર્શ કરવો પડે છે અથવા પેટમાં વરમનો ખયાલ હોય તો તેને આમ તેમ જોવું પડે છે અથવા કોઈ જગાએ ગુંમડું થયું હોય તો તેને જોવું પડે છે અને કેટલીક વાર આમ તેમ કરવું પડે છે. તો આ સ્થિતિમાં બીમારીની જગા તરફ નજર કરવી અથવા આ જરૂરતથી જરૂરત પ્રમાણે તે જગાને સ્પર્શ કરવું જાઈજ છે. આ તે સ્થિતિમાં છે કે કોઈ ઈલાજ કરનાર ન હોય, નહીંતર જરૂરી છે કે સ્ત્રીઓને ઈલાજ કરવાનું શીખવાડવામાં આવે જેથી કરીને આવા સમયે તે કામ કરે કે તેમને જોવામાં એટલી ખરાબી નથી જે પુરુષના જોવા વગેરેમાં છે. ઘણી જગાએ દાયણો હોય છે જે પેટનાં વરમને જુએ છે. જ્યાં દાયણો મળી આવતી હોય તો મર્દ તે જોવાની જરૂરત બાકી નથી રહેતી. ઈલાજની જરૂરત તરફ નજર કરવામાં પણ આ સાવચેતી જરૂરી છે કે તે કેવળ એટલો જ શરીરનો ભાગ ખોલવામાં આવે જેને જોવાની જરૂરત છે, બાકી શરીરના ભાગને સારી રીતે છુપાવવામાં આવે કે તેના પર નજર ન પડે. (હિદ્યા વગેરે)

મસ્થાલા-૨૯ : દવા આપવાની જરૂરત હોય તો મર્દ મર્દના પાછળના ભાગની તરફ પણ નજર કરી શકે છે. આ પણ જરૂરતના સમયે જાઈજ છે અને ખતાન કરવામાં ખતાનાની જગાએ જોઈ શકે છે, બલ્કે તેને અડવું પણ જાઈજ છે કે આ પણ જરૂરતના સમયે છે. (હિદ્યા, આલમગીરી)

મસ્થાલા-૩૦ : ઔરતને ફસ્ટ કરવાની (લોહી ચૂંસાવવાની) જરૂરત છે અને કોઈ ઔરત એવી નથી કે જે સારી રીતે ફસ્ટ ખોલે તો મર્દથી ફસ્ટ કરાવવું જાઈજ છે. (આલમગીરી)

મસ્થાલા-૩૧ : અજનબી સ્ત્રીએ ખૂબ જ જાડા કપડા પહેરી રાખ્યાં છે કે શરીરની હાલત વગેરે નજર આવતી નથી તો આ પરિસ્થિતિમાં તેની તરફ નજર કરવી જાઈજ છે કે અહીંયા સ્ત્રીને જોવાનું નથી બલ્કે તેના કપડાંને જોવાનું થયું. આ તે સમયે છે કે તેના કપડાં ચુસ્ત ન હોય અને ચુસ્ત કપડા પહેર્યા હોય કે શરીરનો નક્શો બેંચાઈ જતો હોય દા.ત. ચુસ્ત લેંગામાં પિંડલી અને જાંગની આખી હાલત નજર આવે છે તો આ સ્થિતિમાં નજર કરવી નાજાઈજ છે. આ જ રીતે કેટલીક સ્ત્રીઓ ઘણાં પાતળાં કપડાં પહેરે છે દા.ત. જાળી અથવા પાતળા કપડાની ઓઠણી જેનાથી માથાના વાળ અથવા વાળોની કાળાશ કે ગળું કે કાન દેખાય છે અને કેટલાક પાતળાં તન્નીબ (એક જાતનું કાપડ) અથવા જાળીવાળો કુર્તો પહેરે છે કે પેટ અને પીઠ બિલકુલ દેખાય છે, આ હાલતમાં નજર કરવી હરામ છે અને આવા સમયે તેમણે આ જાતનાં કપડાં પહેરવાં પણ નાજાઈજ છે. (આલગીરી)

મસ્થાલા-૩૨ : ખસ્સી એટલે કે જેના ઉન્ધયેન (બંનેવ અંડકોશ) કાઢી લેવામાં આવ્યા હોય અથવા લીંગ કાપી નાખવામાં આવ્યું હોય જ્યારે તેની ઉંમર ૧૫ વર્ષની થઈ જાય તો તેમના માટે પણ અજનબી સ્ત્રી તરફ નજર કરવી નાજાઈજ છે, આ જ હુકમ હિજાઓનો છે. (હિદાયા)

મસાલા-૬

શફાઅત

કિતાબ તथા

સુન્નતની-રોશનીમાં

આગ : મુફતી મુહમ્મદ નિગમુદ્દીન રાવી બરકાતી
(સદર : દારુલ ઈફતા જ્ઞાનિયા અશરફિયા-મુખારકપુર)

અનુવાદક : પટેલ શાલ્ભીર અલી રાવી

શફાઅતનો ભાર્યાર્થ : શફાઅતનો અર્થ છે સિફારિશ (ભલામણ), અને મુસ્લિમ ઉમ્મતની બોલીમાં "શફાઅત" નો મતલબ છે : અલ્લાહ તાલાલ હુકમથી (અનુમતિથી) સૈયદુલ અંબિયા નું તેની બારગાહમાં સિફારિશ કરીને હિસાબ તથા કિતાબ શરૂ કરાવવું અને મહબૂબે ખુદા, ખાસ કરીને સૈયદુલ અંબિયા નું બારગાહે ઈલાહીમાં સિફારિશ કરીને ગુનેહગારોને બખ્શાવવું, જહન્નમથી નજીત અપાવીને જન્નતના હક્કદાર બનાવવું અને ઘણા બધા જન્નતવાસીઓને દરજાઓની પ્રગતિ આતા કરવી અને અગણિત લોકોને હિસાબ કિતાબ વિના જન્નતમાં મોકલવા.

આ સધ્યું કામ અલ્લાહ તબારક વ તાલાલનું છે પણ તે પોતાના મહબૂબ તથા મુક્રબ બંદાઓને સિફારિશની ઈજાજત આપશે અને પછી તેમની સિફારિશ પર આ ઈનામો અતા કરશે.

આ અક્ષીદો અહલે સુન્નત વ જમાઅતનો છે જે કિતાબુલ્લાહ તથા સુન્નતે રસૂલુલ્લાહ عليه السلام થી સાબિત છે અને મુખારક હદીષો તવાતુરની હદ્દ સુધી પહોંચેલી છે. પણ વહાબીઓ કિતાબ તથા સુન્નત (કુર્અન, હદીષ)ની વિરુદ્ધ શફાઅતના અક્ષીદાને શિર્ક કરું છે. જેમ કે તક્વિયતુલ ઈમાનમાં છે :

"પયગંબરે ખુદાના સમયમાં કાફિર પણ પોતાની મૂર્તિઓને અલ્લાહના બરાબર જાણતા ન હતા, બલ્કે તેની જ મખ્લૂક અને તેના જ બંદા સમજતા હતા અને તેમને તેના બરાબરની શક્તિ સાબિત કરતા ન હતા, પણ એ જ પોકારવું અને મન્ત્રો માનવી અને નજરો નિયાજ કરવી, અને તેમને પોતાના વકીલ તથા સિફારશી સમજવું તેમનું કુઝ તથા શિર્ક હતું.

જેથી જો કોઈની સાથે આ મામલો કરશે, ભલે તેને અલ્લાહનો બંદો અને મખ્લૂક જ સમજે તો અબૂ જહાલ અને તે શિર્કમાં સરખા છે." (તક્વિયતુલ ઈમાન, પેજ-૭, ૮, પથમ પ્રકરણ : તૌહીદ તથા શિર્કના વર્ણનમાં, રાશિદ કંપની, દેવબંદ)

એટલા માટે અમે અહીં કિતાબ તથા સુન્નતથી કેટલાક દલીલો પેશ કરીએ છીએ.

★ કુર્અની આયતોથી સાબિતી ★

આયત-૧ :-

لَا يَنْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

"લોકો શફાઅતના માલિક નથી પણ તે જ જે માઝે રહમાનની પાસે ફરાર કરી રાખ્યો છે."

(સૂ. મરયમ, ૧૮/૮૭)

એટલે જેમને શફાઅતનું અનુમોદન (ઈજુન) મળે ચૂકેલ છે તેઓ જ શફાઅત કરશે. અથવા એ અર્થ છે કે શફાઅત કેવળ મોભિનોની જ થશે અને તેઓ જ એનાથી ફાયદો ઉદ્દાવશે. હદીષ શરીફમાં છે : "જે ઈમાન લાવ્યો, જેણે લાઈલાહ ઈલ્લાહલાહ કહું તેના માટે અલ્લાહની નજીક અહદ (કરાર) છે."

(તક્વિયતુલ ઈફતા, સૂ. મરયમ, ૧૮/૮૭)

આયત-૨ :-

كُوْمَيْزٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنِ اذْنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَ رَضِيَ لَهُ قَوْلًا

જાન્યુઆરી-૨૦૨૪

26

બરકાતે ખવાજા

"એ દિવસે કોઈની શરૂઆત કામ ન આવશે પણ તેની જેને રહમાને (શરૂઆત કરવાની) અનુમતિ (ઇજ્રન) આપી દેવામાં આવેલ છે અને તેની વાત પસંદ કરી." (સ્વ. તાદા, ૨૦/૧૦૮)

આ આયતે કરીમાની સાબિત થાય છે કે કૃયામતના દિવસે રહમાન હુક્મ પોતાના પસંદીદા બંદાઓને શરૂઆતનો હુક્મ (અનુમતિ) આપશે અને તેઓ શરૂઆત કરશે.

આયત-૩ :-

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذْنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا
فُرِّغَ عَنْ قُبُوْبِهِمْ قَالُوا مَا ذَلِكَ قَالَ رَبُّكُمْ هُوَ الْحَقُّ
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝

"અને તેની પાસે શરૂઆત કામ નથી આપતી, પણ જેના માટે તે આજા કરે ત્યાં સુધી કે જ્યારે આજા આપીને તેમના દિલોની ગભરાહટ દૂર કરી દેવામાં આવે છે એક બીજાથી (શુભ સમાચાર રૂપે) કહે છે, તમારા રબે કેવી વાત ફર્માવી ! તેઓ કહે છે, જે ફર્માવ્યું હક્ક ફર્માવ્યું. (એટલે શરૂઆત કરનારાઓને ઈમાનદારોની શરૂઆતની આજા આપી) અને તે જ છે ઉચ્ચ મહાનતાવાળો" (સ્વ. સભા, ૩૪/૨૩)

આયત-૪ :-

وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُفْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا
مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذِنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضِي ۝

"અને કેટલાય ફરિશ્તા છે આસ્માનોમાં કે તેમની સિફારિશ કાંઈ કામ નથી આવતી પણ જ્યારે કે અલ્લાહ ઈજાંત આપી દે જેના માટે ચાહે અને પસંદ ફર્માવે." (સ્વ. નજીમ, ૫૩/૨૬)

જ્યારે ફરિશ્તા બારગાહે ઈલાહીમાં કુર્બ તથા મંજિલત ધરાવે છે તેમ છતાં પણ કેવળ એના માટે શરૂઆત કરશે જેના માટે અલ્લાહ તાદાની મરજી

હોય એટલે કે મો'મિન મુવહ્દિદના માટે તો જેઓ અલ્લાહથી દૂર અને તેના મુન્કિર છે તેમનાથી શરૂઆતની ઉમ્મીદ રાખવી બેકાર છે.

આ કુર્અની આયતો એ બાબતની સાબિતી પૂરી પાડે છે કે શરૂઆત હક્ક છે. અલ્લાહ તાદાલા કૃયામતના દિવસે પોતાના પસંદીદા બંદાઓ, મો'મિનોની શરૂઆતના માટે અનુમતિ (આજા) આપશે, અને જ્યારે શરૂઆત તેની અનુમતિથી (ઇજ્રનથી) થશે તો કબૂલ પણ ફર્માવશે.

આયત-૫ :-

وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذَا ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ وَ
اسْتَغْفِرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوْجَدُوا اللَّهَ تَوَابًا رَّحِيمًا ۝

"અને જ્યારે તેઓ પોતાની જાનો પર જુલ્મ કરે તો હે મહબૂબ ! જો તે તમારી સમક્ષ હાજર થાય અને પછી અલ્લાહથી માફી ચાહે અને રસૂલ તેમની શરૂઆત કરે તો જરૂર અલ્લાહને ઘણો જ તૌલા કબૂલ કરનારો મહેરબાન પામશે."

(સ્વ. નિસાઅ, ૪/૬૪)

આ આયતે કરીમાથી જાણવા મળ્યું કે અલ્લાહની બારગાહમાં રસૂલુલ્લાહ ﷺનો વર્સીલો અને આપની શરૂઆત મતલબ પૂર્ણ થવાનો જરીયો છે કે બીજાના માટે ઈસ્તિગફાર (માફિની માગણી) હકીકીતમાં શરૂઆત જ છે.

આયત-૬ :-

وَلَلآخرةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى ۝ وَلَسُوفَ يُعَطِّيكَ رَبُّكَ
فَتَرْضِي ۝

"અને બેશક ! પાછલી ઘડી તમારા માટે પહેલી ઘડી કરતાં બેહતર છે. અને બેશક ! નજીક છે કે તમારો રબ તમને એટલું આપશે કે તમે રાજી થઈ જશો."

(સ્વ. દુહા, ૮૩/૪, ૫)

આ આયતે કરીમામાં ખુદાએ જુલજલાલે
પોતાના પ્યારા રસૂલ સૈયફના અહમદે મુજતબા
મુહમ્મદ મુસ્તફા عليه السلامને બશારત આપી છે કે, હે
મહબૂબ ! આપના માટે આખેરત હુનિયાથી બેહતર
છે, કેમ કે આખેરતમાં અલ્લાહ તથાલા આપને
શફાઅતનો મન્સબ (હોદ્દો) અતા કરશે પછી આપની
શફાઅતને કબૂલ કરીને આપને રાજુ કરી આપશે.

★ હદીષે નભવીથી આયતે કરીમાની તફસીર ★

જેમ કે હજરત અખુલ્લાહ ઈણે અમૃ ઈણે
આસ عن ખ્રિસ્ટી રિવાયત છે કે નબી કરીમ عليه السلامએ
પોતાના બંને હાથ દુઆ માટે ઉંચા કર્યા અને અર્જ
કરી : "હે અલ્લાહ ! મારી ઉમ્મતને બખ્શી દે ! મારી
ઉમ્મતને બખ્શી દે !" અને રડી પડ્યા. તો અલ્લાહે
ફર્માવ્યું, હે જિબ્રિલ ! મુહમ્મદ عليه السلامની પાસે જાવ
અને અર્જ કરો કે આપના રડવાનો સબબ શું છે ?
જ્યારે કે અલ્લાહ તથાલાને એનો સારી રીતે ઈલમ
છે. તો હજરત જિબ્રિલે બારગાહે રિસાલતમાં હાજર
થઈને રડવાનો સબબ પૂછ્યો અને રસૂલુલ્લાહ
عليه السلامએ જે કંઈ બતાવ્યું તેને અલ્લાહ લુંઝની
બારગાહમાં રજૂ કરી આપ્યું. જ્યારે કે એને આનો
સારી રીતે ઈલમ છે. તો અલ્લાહ તથાલાએ ફર્માવ્યું,
હે જિબ્રિલ ! મુહમ્મદ عليه السلام(ની) બિદમતમાં જઈને
મારો આ પયગામ પહોંચાડી દો કે, "હે મહબૂબ !
આપની ઉમ્મતની બઞ્ચિશના બારામાં અમે નજીકમાં
તમને રાજુ કરી દઈશું, અને આપને રંજમય થવા
નહીં દઈએ." (સહીષ મુસ્લિમ, ૧/૧૧૩, કિતાબુલ
ઈમાન, મજલિસે બરકાત)

આયત-૭ :-

③ "نજٰك عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَنَّكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا
છે કે તમને તમારો રબ એવી જગાએ ઉભા કરે જ્યાં

સૌ તમારી હમ્મદ (પશંસા) કરે." (સૂ. ઈસ્રા, ૧૭/૭૮)

આ આયતે કરીમામાં હુઝૂર સૈયદે આલમ
عليه السلامને "મકામે મહમૂદ" પર બિરાજમાન કરવાની
બશારત આપવામાં આવી છે.

આ સહીષ હદીષથી સાબિત છે કે મકામે
મહમૂદથી મુરાદ "શફાઅતનો મન્સબ (હોદ્દો)" છે.
આ હદીષ આગળ આવી રહી છે.

★ મુખારક હદીષોથી શફાઅતના હોદાની સાબિતી ★

હદીષ-૧ : હજરત અખૂ હુરૈરહ عليه السلامથી
મરવી છે. તે ફર્માવે છે કે મે અર્જ કરી, યા રસૂલલ્લાહ !
કૃયામતના દિવસે આપની શફાઅતનો સૌથી વિશેષ
હુઝૂર કોણ હશે ? તો હુઝૂર عليه السلامએ ફર્માવ્યું, હે
અખૂ હુરૈરહ ! મને એ ગુમાન હતું કે આ હદીષના
બારામાં તમારાથી પહેલાં કોઈ નહીં પૂછે, કેમ કે હું
જાઉ છું કે તમે ઈલ્મે હદીષના લાલચું છો. કૃયામતના
દિવસે મારી શફાઅતનો સૌથી વધુ હક્કદાર તે હશે
જે એ ખુલૂસ દિલથી لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدُ رَسُولُهُ હશે.
પછ્યાં હશે." (સહીષ બુખારી, ૨/૮૭૨)

મુસનદે અહમદ બિન હંબલમાં સરકાર عليه السلامનો
જવાબ આ શબ્દોમાં છે : "મારી શફાઅત દરેક કલમા
ગોના માટે છે જે સાચા દિલથી કલમો પઢે કે જબાનનું
સમર્થન દિલ કરતુ હોય અને દિલનું સમર્થન જીબ
કરતી હોય. (મુસનદે ઈમામ અહમદ બિન હંબલ,
પેજ-૭૪૮, હદીષ : ૧૦૭૨૪ તથા પેજ-૬૦૧, હદીષ :
૮૦૫૬, બયતુલ ઈફકારુદ્વલિયા)

હદીષ-૨ : હજરત જાબિર ઈણે અખુલ્લાહ
અન્સારી عن ફર્માવે છે કે અલ્લાહના રસૂલ
عليه السلامએ ઈર્શાદ ફર્માવ્યો, મને પાંચ ખૂબીઓ એવી
અતા થઈ કે મારાથી પહેલાં કોઈને અર્પણ ન

થઈ..... એમનામાંથી એક એ છે કે, મને શફાઅતનો હોદ્દો (મન્સબ) અતા કરવામાં આવ્યો. (સહીએ મુસ્લિમ, ૧/૧૧૩, કિતાબુલ ઈમાન... મજલિસે બરકાત, મુખારકપુર, સહીએ બુખારી, ૨/૮૩૨, કિતાબુદ્દભવાત, સહીએ બુખારી, ૨/૧૧૨, કિતાબુત્તોહીદ)

હદીષ-૩ : હઝરત અનસ બિન માલિક પણ મરવી છે કે હુઝૂરે અકફસ عَلَيْهِ السَّلَامُ એ ઈશ્રાદ ફર્માવ્યો કે દરેક નભીના માટે એક મકબૂલ હુઆ છે. તો દરેક નભીએ પોતાની એ હુઆમાં જલ્દી કરી અને મેં એને બચાવીને રાખી. મારી એ હુઆ કઢ્યામતના દિવસે મારી ઉમ્મતના માટે મારી શફાઅત છે. તો એ શફાઅત ઈન્શા અલ્લાહ ! મારી ઉમ્મતની સર્વ એવી વ્યક્તિઓના માટે હશે જેઓ અલ્લાહની સાથે કાંઈ પણ શરીક નથી કરતા.

આ હદીષોથી સાબિત થાય છે કે અલ્લાહ તાલાબાએ પોતાના હબીબ عَلَيْهِ السَّلَامُ ને પોતાની બારગાહના શરીઅ (શફાઅત કરનાર) બનાવ્યા છે.

હદીષ-૪ : હઝરત અબુહ્લાહ ઈબને અમૃતાને આસ عَنْ أَبِي هُرَيْثَةَ રિવાયત છે કે નભી કરીમ عَلَيْهِ السَّلَامُ એ પોતાના બંનેવ હાથ ઊંચા કરીને આ હુઆ કરી : "હે અલ્લાહ ! મારી ઉમ્મતને બખ્શી હે ! હે અલ્લાહ ! મારી ઉમ્મતને બખ્શી હે ! અને રડી પડ્યા." (સહીએ મુસ્લિમ, ૧/૧૧૩, કિતાબુલ ઈમાન.....મજલિસે બરકાત)

આ હદીષ છઠી આયતની તફસીરમાં વર્ણન પામી ચૂકી.

હદીષ-૫ : હઝરત અબુ હુરૈરહ عَنْ أَبِي حُرَيْثَةَ મરવી છે કે હુઝૂરે અકફસ عَلَيْهِ السَّلَامُ એ ઈશ્રાદ ફર્માવ્યો કે દરેક નભીના માટે એક મકબૂલ હુઆ છે. તો દરેક નભીએ પોતાની એ હુઆમાં જલ્દી કરી અને મેં એને બચાવીને રાખી. મારી એ હુઆ કઢ્યામતના દિવસે મારી ઉમ્મતના માટે મારી શફાઅત છે. તો એ શફાઅત ઈન્શા અલ્લાહ ! મારી ઉમ્મતની સર્વ એવી વ્યક્તિઓના માટે હશે જેઓ અલ્લાહની સાથે કાંઈ પણ શરીક નથી કરતા.

આ હદીષમાં ઈન્શા અલ્લાહ !નો ઉપયોગ તબરૂકના રૂપે થયો છે. સાથે સાથે રબનો હુકમ : -
وَ لَا تَقُولُنَّ إِنِّي فَاعِلٌ ذِلِكَ غَدَّرٌ إِنَّمَا يَشَاءُ اللَّهُ

(અને હે મકબૂબ ! કદાપિ કોઈ વાત ન કહેશો કે હું કાલે આવું કરીશ પણ "ઈન્શા અલ્લાહ !"ની સાથે. સૂ. કહદ, ૧૮/૨૩)ના પાલનનો પણ હેતુ છે. (અલ્લ મિન્હાજ શરાબે સહીએ મુસ્લિમ બિન અલ્લ હિજાજ લિલ ઈમામિનવવી, ૧/૧૧૩, મજલિસે બરકાત)

બીજી હદીષમાં છે : મેં મારી હુઆ કઢ્યામતના દિવસે મારી ઉમ્મતની શફાઅતના માટે રાખી દીઘેલી છે. હઝરત કઅબે હઝરત અબુ હુરૈરહ عَنْ أَبِي حُرَيْثَةَ ને કહ્યું, શું તમે જાતે પોતે હુઝૂરે અકફસ عَلَيْهِ السَّلَامُ થી સાંભળ્યું ? હઝરત અબુ હુરૈરહ એ ફર્માવ્યું, હા ! (મેં ખુદ સાંભળ્યું છે.) (સહીએ મુસ્લિમ, ૧/૧૧૩, કિતાબુલ ઈમાનમજલિસે બરકાત) -(કમશા:)

જંબુસરમાં જણે સંગે બુન્યાદ મદ્રસા ઈમામ અહ્મદ રગા

જંબુસર : નૂરી તર્બિયતી સેન્ટર, સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી મર્ક્ઝ જંબુસર ખાતે આઈશા મસ્ઝિદની બાજુમાં "મદ્રસા ઈમામ અહ્મદ રગા"ની સંગે બુન્યાદનો પ્રોગ્રામ રાખવામાં આવ્યો જેમાં દાઈએ કલીર હજરત મૌલાના મુહમ્મદશાહિર નૂરી (અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી)એ દીની ઈલમની અહ્ભિયત, ખાસ કરીને બાળકોને દીન અફીદા પર રાખવા દીની મકતબોની અહ્ભિયત વિશે સમજ આપી હતી. છેવટમાં હઝરતના હાથે સંગે બુન્યાદની રસ્મ અદા કરવામાં આવી હતી, છેવટમાં આવેલ મહેમાનો વગેરેને નિયાજ જમાડવામાં આવી હતી. ત્યાર બાદ હઝરત મૌલાના શાહિર નૂરી સાહબ નાપા (બોરસાદ) ખાતે રવાના થયા હતા જ્યાં રાતે ઈશા બાદ સુન્ની ઈજતેમામાં આપે શાનદાર બયાન કર્યું હતું.

— — — — (કાયાલિય) — — — —

નામ તથા વંશ : નામ : મુહમ્મદ, કુન્નિયત :

અખૂ અભુલ્લા, લક્ષ્મિ : નાસિરુલ હદીષ છે. જદએ આ'લા (જેનાથી ખાનદાન ચાલ્યુ) હજરત શાફુઈએ બિન સાઈબની તરફ નિરખત કરતાં આપને શાફુઈ કહેવામાં આવે છે.

પિતા તરફથી વંશવેલો : મુહમ્મદ બિન ઈદરીસ બિન અખ્બાસ બિન ઉઘ્માન બિન શાફુઈ બિન સાઈબ બિન ઓબૈદ બિન અખ્દે યજીદ બિન હાશિમ બિન મુતલિબ બિન અખ્દે મુનાફ.

માતા તરફથી વંશવેલો : ફાતિમા બિન્તે અખુલ્લાહ બિન હસન બિન હસન બિન અલી બિન અખૂ તાલિબ.

પરંતુ ખતીબ બગાદાઈ તથા કાઝી અયાજે લખ્યું છે : કે આપનાં માતાનો સંબંધ કબીલા બન્નુ અજદથી હતો જેના બારામાં નથીએ અકરમ عَلَيْهِ السَّلَامُ એ ફર્માવ્યું : "અગ્રદ કબીલો અરબની અરસું હોય." (તારીખે બગાદ, ૨/૫૮)

ઈમામ જહબીએ લખ્યું છે : "કાન્ત અમ الشાફુઈનાં વાલિદા અજદ કબીલાથી હતાં." (તારીખે જહબી, ૨/૩૦૭)

જન્મ મુખારક : આપનો જન્મ હિ.સ. ૧૫૦માં ગાજા સીરિયામાં થયો. એક ફૌલ એ પણ છે કે

અસ્ક્રલાન શામ (સીરિયા)માં થયો. અમુક રિવાયતોમાં એ પણ આવેલ છે કે યમનમાં થયો. પરંતુ પ્રથમ ફૌલ અધિક સહીહ છે. (ઈન્ફે બલ્કાન, ૨/૨૧૨)

આપના જન્મ મુખારક પહેલાં આપના માતાએ એક ખાબ જોયો કે કોઈ તારો તેમના શરીરમાંથી મિસરમાં પડ્યો જેની રોશનીથી સર્વ શહેરો રોશન થઈ ગયાં. તાબીરકર્તાઓએ એની તાબીર એ કરી કે આપના પેટથી એક અજોડ બાળકનો જન્મ થશે જેનો ઈલમ મિસરથી ઉઠીને સર્વ શહેરોમાં ફેલાય જશે. (તારીખે જહબી, ૨/૩૭)

ખાનદાની પૃષ્ઠભૂમી : આપના મૂળ પૂર્વજ દાદા સાઈબ બિન ઓબૈદુલ્લાહ عَلَيْهِ السَّلَامُ સહાબીએ રસૂલ હતા. આપે જંગે બદર પછી ઈસ્લામ ફિલ્ખૂલ કર્યો. ઈસ્લામ સ્વીકારનો બનાવ આ પ્રમાણે છે : આપ જંગે બદરમાં કાફિરો તરફથી બનૂ હાશિમના જંડાધારી હતા. એ જંગમાં મક્કાના કાફિરોએ હારની નામોશી વેઠવી પડી અને તેમના ઘણા બધા લોકો કેદી બનાવવામાં આવ્યા. હજરત સાઈબ પણ એ કદીઓમાંથી એક હતા. આપે ખુદ પોતાની જાનનો ફિદિયો અદા કર્યો અને એના પછી ઈસ્લામની દોલતથી માલામાલ થઈ ગયા. જ્યારે આપને લોકોએ પૂછ્યું કે જો તમે ફિદિયો અદા કરતા પહેલાં જ ઈસ્લામ લઈ આવત તો આપની જાન તો બચી જ પણ આપનો માલ પણ બચી જાત, તો આપે એવું કેમ ન કર્યું ? તો આપે જવાબ આપ્યો કે હું મુસલમાનોને એમના હક્કથી વંચિત કરવા ચાહતો ન હતો. (તારીખે, જહબી, ૨/૫૮)

તા'લીમ તથા તર્બિયત : જન્મ બાદ કે એના પહેલાં જ આપના માથેથી પિતાની કૃપાનો સાયો ઉઠી ચૂક્યો હતો. તા'લીમ તથા તર્બિયતની સર્વ જિમ્મેદારી માના માથે આવી પડી જેને તેમણે ખૂબ સારી રીતે નિભાવી. પ્રથમ તેણી આપને મક્કા મુકર્મા લઈ

ગયાં. એ વખતે આપની ઉમર બે વરસની હતી. પછી યમન લઈ ગયાં જ્યાં આપે બચપનનાં આઠ વરસો ગુજરાયાં અને તા'લીમી સફરની શરૂઆત કરી.

અહીંથી આપના તા'લીમી દૌરની શરૂઆત થાય છે. આપ બચપનથી જ ઈલમના ઘણા લાલચી હતા. જેમ કે ખુદાદાદ યાદશક્તિ અને ફિતરી ઝોક શોખના કારણે સાત વરસની ઉમરમાં કુર્ચાને પાક યાદ કરી લીધું. અને દસ વરસની ઉમર મોઅતા મોઢે યાદ કરી લીધી હતી. (તારીખે બગદાદ, ૨/૬૩)

જેમ કે તારીખે બગદાદમાં આપનો આ ક્રોલ નક્કલ થયેલ છે : "મેં સાત વરસની ઉમરમાં કુર્ચાને હિફ્જ કર્યું અને દસ વરસની ઉમરમાં મોઅતા યાદ કરી." (તારીખે બગદાદ, ૨/૬૩)

બચપનથી જ ઈલમ પ્રાપ્તિનો ઘણો જ શોખ હતો. આપે ફર્માવ્યું, બચપનમાં મારું સર્વ ધ્યાન બે વાતો તરફ હતું, તીરંદાજી તથા ઈલમ પ્રાપ્તિ, તીરંદાજીમાં એટલી નિપૂણતા થઈ ગઈ હતી કે દસમાં દસ નિશાનો સહી બેસતાં. (તહજીબુતહજીબ, ૮/૯૪)

વાલિદે ગિરામી (પિતા)ના વિસાળના કારણે આપ આર્થિક તંગીના શિકાર હતા, પરંતુ ગરીબી તથા મુફ્લિસી પણ આપના બુલંદ હોસલાને હરાવી ન શક્યાં. હસ્તે મોઢે મુસીબતોનો સામનો કર્યો અને પોતાનો તા'લીમી સફર ચાલુ રાખ્યો. નિરાશાને કદી આસપાસ ભટકવા પણ ન દીધી, જ્યારે કે શિક્ષકને આપવા માટે આપની પાસે ફી પણ ન હતી, અન્ય તલબાની જેમ તખ્તી વગેરે પણ ન હતાં. પરંતુ આપ હદ્દિષો શીખતા પછી હાડકાંઓ પર લખતા અને યાદ કરી લેતા.

જેમ કે આપે ફર્માવ્યું, હું ઉલમાની મજલિસોમાં શરીક થતો તો હદ્દિષો તથા મસાઈલ યાદ કરી લેતો. અમારું ઘર મકામાં શોઅબુલ બેઝેમાં હતું. હું હાડકાં ભેગાં કરતો અને એના પર હદ્દિષો લખતો. અમારી

પાસે જૂનો ઘડો હતો, જ્યારે હાડકાં વધી જતાં તો તેમને ઘડામાં રાખી હેતો. (મનાકૃબે અબૂ હાતિમદારી, પેજ-૨૪)

પ્રતિકૂળ સંજોગો હોવા છતાં આપ ઈલમ પ્રાપ્તિમાં લાગેલા રહ્યા પોતાના દૌરના મહાન ફક્રીહો તથા મુહુદિષોથી શાગિર્ડીનો શરફ હાંસલ કરીને અસંખ્ય ઈલ્બો વિદ્યાઓમાં સમયના અજોડ બની ગયા.

શયખો તથા ઉસ્તાદો : મુસ્લિમ બિન ખાલિદ જઞ્જુ, માલિક બિન અનસ, ઈબ્રાહિમ બિન સાદ, સઈદ બિન સાલેહ કુદાએ, દિદાવરી, અબુલ વહેહાબ બફ્રી, ઈબ્ને અલૈહ બિન ખાલિદ મખ્જૂમી, હિશામ બિન યુસૂફ સૂન્નાની, ઈમામ મુહમ્મદ બિન હસન શયબાની વગેરે. (તહજીબુતહજીબ, ૮/૨૩)

ઉમ્મતના જે અકાબિરે (અગ્રેસરો) સામે શાગિર્ડ અપનાવીને આપ ઈજતેહાટના દરજા પર બિરાજમાન થયા, આમ તો તે સૌ હજરાત ઈલમના ક્ષિતિજના તારા હતા પરંતુ એ નૂરાની ફાફલામાં હજરાત ઈમામ માલિક અને ઈમામ મુહમ્મદ એવી હસ્તીઓ છે જેઓ ન કેવળ પોતાના દૌરમાં સમયના અજોડ હતા બલ્કે આજે પણ પોતાની અનહદ ઈલમી બિદમતો અને તકવા તથા પરહેજગારીની નિસ્બતથી જિંદા છે. આપે ઈમામ માલિક યેલીના બારામાં ફર્માવ્યું, માલિક મારા ઉસ્તાદ તથા મુઅલ્લિમ છે. મેં ઈલમ તેમનાથી જ શીખ્યો. એમનાથી વધુ કોઈનુ મારા પર એહ્સાન નથી. મેં તેમને મારા તથા અલ્લાહના દરમિયાન હુજુજત બનાવ્યા. (અદિબાજુજુ જહબ, પેજ-૨૨૮)

ઈમામ મુહમ્મદના બારામાં ફર્માવ્યું, હું ઈમામ માલિક પછી ઈમામ મુહમ્મદના ઉસ્તાદ હોવાને સ્વીકારું છું. (અખબારે અભી હનીફા વ અસહાબે સમીરી, પેજ-૪૨૪)

એક જગાએ ફર્માવ્યું, મેં વધુ પેજ ૩૬ પર.

સમાજની
સમયની
મહત્વની જરૂર

**અજ : હિન્દુરત મૌલાના અદ્વૃતમુખીન
નોઅમાની ભિરબાહી**

અનુવાદક : હાફિઝ ઉખાન સાહિબ કોલવનવી (મુદર્દિસ : દારુલ ઉદ્ઘૂર બરકાતે પ્રવાજી-આમોદ)

પૈગંબરી યુગથી જમાનો જેમ જેમ દૂર થતો ગયો
 એની અંદર એટલી જ ખરાબીઓ આવતી ગઈ અને
 સમાજ બગડતો જ ગયો અને આજનો દૌર તો ચે
 રીતે બુરાઈઓ અને ખરાબીઓનું મેદાન બની ગયો
 છે કે એનાથી પહેલાં એનું ઉદાહરણ ભળવું મશ્કેલ છે.

★ ખયરે ઉમત કહેવાતી મુસ્લિમ કૌમની હાલત ★

આ બાબત બિલકુલ અફસોસજનક છે કે જે
મુસ્લિમ ઝૌમ બીજાઓને સીધા રસ્તા પર લાવવા માટે
અસ્તિત્વમાં આવી હતી આજે તે પણ બુરા અમલોમાં
સપડાયેલી છે. એનું એક કારણ તો અજ્ઞાનતા છે અને
બીજુ ઈસ્લામી શાનો શૌકતનું ન રહેવું પણ છે. જ્યાં
સુધી આલિમો તથા મિલ્ખતના વિદ્વાનોનો સવાલ છે
તો તેઓ બરાબર તકરીર અને તેહરીરથી પોતાનો
ફરજ પૂરો કરતા રહ્યા છે અને આજે પણ કરે છે. પણ
હકીકત એ છે કે આલિમોના કહેવા પર વધારે પડતા
લોકો ધ્યાન જ નથી આપતા, અને જો અમુક લોકોએ
ધ્યાન આપ્યું તો પણ એમની ગણત્રી દાળમાં મીઠાની
જેમ ઘણી ઓછી છે. આજે પણ ઉમ્મતમાં એક ગણત્રી
એવા લોકોની પણ છે જે પોતાના જ બુરા કામોનો
એહસાસ કરીને ગુનાહોથી દૂર રહે છે અથવા તો
આલિમો તથા મિલ્ખતના વિદ્વાનોનો આદેશ કબૂલ
કરીને ખોટા રસ્મો રિવાજોથી દૂર રહે છે. હા ! અમક

ખોટી વિચારધારાના લોકો પણ હોય છે કે જે માત્ર
નસીહત ફુલ કરવાના બદલે નસીહત કરવાવાળાઓ
પર નારાજ થઈને ગુસ્સો ઉતારે છે. આ ગુનો
એટલો મોટો છે કે એ ભૂલોથી કાંઈક વધારે મોટો
છે, જેના પર એમને ચેતવણી આપવામાં આવે
છે. કેમ કે, ગુનો તો ગુનો જ હોય છે. એના પર
અડગ રહેવું અને રોકવાવાળાઓને બુરા સમજવું
ગુનાહની સાથે બગાવત પણ છે અને વિદોહીઓનું
પરિણામ ઘણું ખરાબ હોય છે.

★ સરકારી (નાફર્માની) તથા હઠધર્મી કરનારાઓનો અંજામ ★

સરકશીનું બીજુ નામ એ પણ થાય છે કે સરકશ
પોતાના ગુનાહથી જલ્દી તૌખા નથી કરતો અને જુદાના
કારણો એના પર અડગ રહે છે. એવા લોકો સાંભળી
લે કે અલ્લાહ તાઓને સરકશો (નાફીમાનો) પસંદ નથી.

અલ્લાહ તઆતા ફર્મવે છે :-

''બે શક !
تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِلِينَ^(١٥)
અહ્વાહ પસંદ નથી રાખતો હદ્થી વધનારાઓને.''
(અર્થે અફ્રિક ૨/૧૮૮)

અને ફર્માવે છે : "હુકમ થશે (ફરિશતાઓને) તમે દરેક મહાન નાશુકા હઠધર્મને જહનમમાં નાખી દો." (સૂરાએ કાફ, ૪૦/૨૪) તો જે લોકો નસીહત અને ઈસ્લાહની વાતો પર ધ્યાન નથી આપતા અને ઈસ્લાહ કરવાવાળાઓનો શુંકિયા અદા કરવાના બદલામાં હઠધર્મી અને સરકશી માટે તૈયાર થઈ જાય છે અને નસીહત કરવાવાળા પર અત્યાચાર કરે છે, એ પોતાનો અંજામ માલૂમ કરી લે કે ક્યામતના દિવસે ફરિશતાઓને હુકમ થશે કે એવા લોકોને જહનમમાં નાખી દે. માટે માણસે ગુનાહ કરતી વખતે વિચારવું જોઈએ કે અદ્વાહના અજાબ અને એના બુરા અંજામથી ડરે, જીછ અને હઠધર્મી ન કરે, કેમ કે એનો

અંજામ ઘણો જ ખતરનાક છે હા ! ડરવા અને શર્મિંદા થવાવાળાઓને તો તૌબાની તૌફીક મળે છે પણ જિદ્દી અને સરકશને ઘણી ઓછી તૌબાની તૌફીક મળે છે. એટલે અમારા એ ભાઈઓએ વિચારવું જોઈએ કે જે (ખરાબ) બુરા રિવાજોમાં વ્યસ્ત થઈને જિંદગી ગુજરે છે તેઓ જલ્દીથી તૌબા કરી લે અને દીનના આલિમો જે એમના દુષ્મન નથી પણ દોસ્ત અને શુભચિંતક છે એમની ઈસ્લાહી કોશિશોને આવકારે, નહીં તો શર્મિંદગી અને બદ્ધનામી માટે જરૂર તૈયાર થઈ જાય.

★ સમાજ સુધારણા માટે સમાજના બાઅધર લોકો ધ્યાન આપે ★

ઈસ્લાહી કોશિશોને કંબૂલ કરવાનો જરૂરો આપણા ભાઈઓમાં કેવી રીતે જાગૃત થશે ? આ વાત વિચારવાની છે. અલ્લાહ તૌફીક આપે તો ઘણું સહેલું છે, નહીં તો આપણે પોતાની કોશિશોને ચાલુ રાખવી જ જોઈએ. એમાં આલિમો સાથે કુંમના બાઅધર લોકો પણ ભરપૂર ધ્યાન આપે તો કામ ઘણું જ સરળ થઈ શકે છે. આલિમો તો એક મુદ્દતથી હરામ અને નાજાઈજ કામ અને ખોટા રિવાજોના વિરુદ્ધ કલમી અને જબાનથી જેહાદ કરી રહ્યા છે. પણ એમના અવાજ પર વધારે પડતા લોકો ધ્યાન નથી આપતા. હા ! જો આપણા બાઅધર લોકો સાથ આપે અને પ્રયત્નો કરે તો સફળતાની વધારે અપેક્ષા છે. દીનથી દૂર થયેલ લોકોને સુધારવા માટે આપણી પાસે કોઈ તાકત નથી જેનો ઉપયોગ કરી શકીએ. તકરીરો, નસીહત અને અખલાકી દ્વારા સિવાય આપણે શું કરી શકીએ ? આ સિલસિલામાં જે લોકો જાગૃત છે એમણે પોતાના વર્તુળમાં દીનની તખીગનું કામ કરતા રહેવું જોઈએ કે નેકીનો આદેશ કરવો અને બુરાઈઓથી રોકવું ઈલમ પ્રાપ્ત કર્યા પછી દરેક મુસલમાન મર્દ, સ્ત્રી પર પોતાની ક્ષમતા મુજબ ફર્જ છે.

ખલીફાએ આ'લા હજરત સદરુશરીઅહ્ અલ્લામા મુફ્તી મુહુમ્મદ અમજદ અલી આ'જમી રજવી ફર્માવે છે : "અમ્ બિલ મા'રૂફ" એ છે કે કોઈને સારી વાતનો આદેશ કરવો, જેમ કે કોઈને નમાજ પઠવા માટે કહેવું, અને "નહીં અનિલ મુન્કર"નો મતલબ એ છે કે બુરી વાતોથી રોકવું, આ બંનેવ ચીજો ફર્જ છે. કુર્અન મજલુદમાં ઈશ્રાદ ફર્માવ્યો છે :-

كُنْتُمْ خَيْرٌ أُمَّةً أُخْرِجْتُ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمُحْرُمِ وَ
تَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَلَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

"તમે શ્રેષ્ઠ છો તે બધી ઉમ્મતોમાં જે લોકોમાં જાહેર થઈ, ભલાઈનો હુકમ કરો છો અને બુરાઈથી મના કરો છો અને અલ્લાહ પર ઈમાન ધરાવો છે."

(સૂરાએ આલે ઈમરાન, ૩/૧૧૦)

★ જહિલોના કાટેલા કુરિવાજે એહલે સુન્નતમાં છે જ નથી ! ★

હદીષોમાં એની ઘણી જ તાકીદ કરવામાં આવી છે અને તેના વિરુદ્ધ કરવાની (એટલે આ જિમ્મેદારીથી ગફ્ફલત કરવા પર) બુરાઈ વર્ણવી છે.

(બહારે શરીઅત, ભાગ : ૧૬, પેજ : ૨૧૮, ૨૨૨)

આપણા દરમ્યાન એક એવો તબકો (વર્ગ) પણ છે જે ખરાબીઓને દૂર કરવાની કોશિશ કરવાના બદલે ખરાબીઓ શોધવામાં રહે છે. અને હમેશાં પબ્લિકની ભૂલો અને નાજાઈજ અને ખોટા રિવાજોને સુન્ની આલિમોના માથે મૂકી દે છે અને એમને આપણા મસ્લિકે હક્કની નિશાની દરાવવામાં લાગી ગયા છે, જ્યારે કે આપણા ઉચ્ચ કોટીના આલિમો આ વાતની બરાબર સ્પષ્ટતા કરતા ચાલ્યા આવ્યા છે કે આ રિવાજો આપણા મસ્લિકની વિરુદ્ધ છે, આપણા મસ્લિક એહલે સુન્નત વ જમાઅતથી એમને કોઈ

રિશ્તો જ નથી. બાકી રહ્યો આ મામલો કે જે લોકો ખોટા રિવાજો પર ચાલી રહ્યા છે અને મુસલમાન છે, મુર્તદ અને કાફિર નથી થયા તો જે પણ જમાઅત (ગૃપ) પોતાને મુસલમાન કહે છે તો એ પણ એ બુરા (ખરાબ) અમલોના જિમ્મેદાર છે અને બધાની જ જિમ્મેદારી બને છે કે એ ખોટી રસ્મો (રિવાજો)ને એભૂતેદાલથી ના'બૂદ કરે.

★ શિર્ક નથી તેને શિર્ક કહેનારનો અંજામ ! ★

એભૂતેદાલનો મતલબ એ છે કે જે બુરાઈ જે દરજાની હોય એના પર એ જ દરજાનો હુકમ લગાડવામાં આવે. જે નાજાઈજ છે એને નાજાઈજ કહેવામાં આવે અને જે હરામ છે એને હરામ કહેવામાં આવે અને જો ખરેખર કોઈ અમલ શિર્કનો હુકમ ઘરાવે છે તો તેને શિર્ક કહેવામાં આવે અને શિર્કની ખરાબી સારી રીતે જાહેર કરવામાં આવે. અને જે અમલ શિર્ક ન હોય એને શિર્ક કહેવાનો અર્થ એ થયો કે જે મુસલમાન છે એને મુશ્રેક અને કાફિર કહેવામાં આવ્યો જે પોતે ખૂબ જ મોટો ગુનો છે તો આ કઈ અકલમંહી છે કે કોઈને ગુનાથી બચાવવાના બદલામાં પોતે જ એનાથી મોટો ગુનો કરી લેવામાં આવે ! અને એનું નામ ઈસ્લાહ રાખવામાં આવે. દારુ, જૂગાર હરામ હોવા પર તો બધા સહમત છે, તો આ બુરાઈઓ (ગુનાહ)ને બધા મળીને કેમ ખત્મ નથી કરતા જ્યારે કે આ તો બધાની જિમ્મેદારી છે. આનાથી ખબર પડે છે કે બુરાઈઓ દૂર કરવું મફસદ નથી, બસ ! સુનીઓને બદનામ કરવું અસલ મફસદ છે.

હવે નીચે જણાવેલ મુદ્દાઓ પર આપણે સમાજના ખોટા રિવાજો અને રસ્મો ઉપર ચર્ચા કરીએ કે જેથી સમાજ સુધારણા થઈ શકે.

(૧) તા'જિયાદારી અને એની હકીકત :

તા'જિયાના બારામાં કહેવામાં આવે છે કે તૈમૂર લંગ બાદશાહે એને રિવાજ આપ્યો. તે દર વર્ષે કરખલા જતો હતો. એક વર્ષે કોઈ કારણોસર ન ગયો તો એણે રોજાએ ઈમામ આલી મકામ સૈયદના હુસૈન શહીદે કરખલા માટે એને જોઈને થૈન સુકૂન મળે અને ઈમામ હુસૈનની યાદ તાજ થાય.

જાહેર છે કે આ રીતના નકશાઓ બનાવવા શરીઅતમાં મના તથા નાજાઈજ નથી. પૂરી દુનિયાના મુસલમાનો વર્ષોથી રોજાએ રસૂલ અને કા'બા શરીફના નકશા બનાવી એનો અદબ કરે છે અને યાદગાર રૂપે ઘરો, હુકાનોમાં રાખે છે. એ જ પ્રમાણે અમુક બુજુગ્ઝોના મજારો અને ફુલ્લોના નકશા પણ બનાવાયા અને બનાવાય છે. પણ વાત ખરાબ એ સમયે થાય છે જ્યારે ઈમામના રોજાના નકશાની સાથે બિન્ન બિન્ન બિદદાતો તથા ખરાબીઓ અને અમુક ખોટા એભૂતેકાદ (માન્યતાઓ) થવા લાગ્યા છે. જેવી રીતે કે ધૂમ ઘડાડા અને વાજિંગ્રોની સાથે ઈમામ હુસૈનના રોજા મુખારકનો તવાફ કરવો અને અમુક જગ્યાઓ પર તો ડાન્સ પણ થવા લાગ્યો છે ! એ જ પ્રમાણે તમાશો જોવાની હેસિયતથી તા'જિયાઓના જુલૂસમાં બેપર્દા સ્ત્રીઓની ભીડ ભાડ, બનાવટી ફુલ્લોને ઈમામની ફુલ સમજીને એની તા'જીમ કરવી, તા'જિયા અથવા ઈમામ ચોક બનાવીને તવાફ કરવા, તા'જિયાથી મનતો માગવી, વાંદરા, ઘોડા, કબૂતર વગેરેનાં ચિત્રો અથવા પૂતળાં બનાવીને એમની સાથે જાત જાતના ખયાલો જોડવા, અથવા તો એ બધાને ઈજજત અને એહેતેરામની સાથે ફેરવવા વગેરે એવું વાહિયાત છે કે જેનો દીન અને શરીઅતમથી કોઈ સંબંધ નથી. આ બધું કામ નાજાઈજ અને હરામ છે, જેના ઉપર પ્રતિબંધ જરૂરી છે. ક્યાંક ક્યાંક તો તા'જિયાની

સાથે નૌહા, માતમ પણ થાય છે જે હદ્દીપથી નાજાઈજ અને રાફઝીઓનું કામ છે. છાટી કૂટવું, ગરદન ફાડવી, માથા પર માટી ઉડાડવી એ પણ નાજાઈજ છે. હા ! બસ એહલે બૈતે અત્હાર અને ઈમામ આલી મકામ ઉંમુહ અંગુધિ રષ્ટોનું عَلَيْهِمُ الْكَفَالَةُ સીરત અને સાચા વાકેઆ પર આધારિત શહાદતનામું, નઅત, તકરીર રૂપે હોય તો એને પઢવામાં કોઈ વાંધો નથી. હા ! શહાદતના વાકેઆ સાંભળતા સમયે જો કોઈ નિ આંખ જાતે જ ભીની થઈ જાય તો એમાં કોઈ વાંધો નથી, કે જે કામ બેખુદીમાં જાહેર થાય છે તેના પર હુકમ નથી, અને કેવળ અશ્રુમય થવું શરીરતમાં કોઈ નાજાઈજ કામ પણ નથી જ્યારે કે એ રિયાકારીથી સાફ હોય.

વર્તમાન તાજિયાદારી જેનો એક નકશો આગળ
રજૂ કરવામાં આવ્યો. આ ક્યારથી ચાલુ થઈ એનો
ઈતિહાસ તો ખબર નથી, પણ એવું લાગે છે કે આ
ભધા વાહિયાત કામો માત્ર ૨૦૦ થી ૩૦૦ વર્ષ જૂનાં
હોઈ શકે છે. આપણે તેની વધારે શોધ કરવાની પણ
જરૂર નથી, પણ આ હક્ક અને સાચું છે કે આ
વાહિયાત કામોને સુન્ની આલિમોએ પહેલાથી
રોકવાનું જરૂરી સમજ્યું અને રોકવાની કોણિશ પણ
કરી. હજરત મૌલાના શાહ અબુલ અઝીઝ મુહદિષ
દહેલ્વી رَحْمَةُ اللّٰهِ وَرِضْوَانُهُ પછી એમના શાગિર્ડો ખાતિમુલ
અકાબિર હજરત મૌલાના સૈયદ શાહ આલે રસૂલ
મારેહરવી رَحْمَةُ اللّٰهِ وَرِضْوَانُهُ ના પૌત્ર હજરત
મૌલાના સૈયદ શાહ અબુલહુસૈન અહમદ નૂરી
મારેહરવી رَحْمَةُ اللّٰهِ وَرِضْوَانُهُ એ આ રિવાજોના વિરુદ્ધ સિરાજુલ
અવારિફમાં કલમ ઉઠાવી છે. પછી હુઝૂર સૈયદના
આલે રસૂલ અહમદી رَحْمَةُ اللّٰهِ وَرِضْوَانُهُ ના મુરીદ
અને ખલીફા (અને ખલીફા નૂરી મિયાં), આ'લા
હજરત ઈમામ અહમદ રઝા મુહદિષે બરેલ્વી
رَحْمَةُ اللّٰهِ وَرِضْوَانُهُ એ અને એમના ખલીફા સદરુશશરીઅહુ
મૌલાના અમજૂદ અલી આ'ઝીમી (લેખક : બહારે)

શરીયત) હક્કાનાં અને ત્યાર બાદ હક્કીમુલ ઉત્ત્મત
હજરત અલ્લામા મુફ્તી અહમદ યારખાં નઈમી
ઉન્નતના વગેરે એહલે સુન્નતના
આલિમોએ પોત પોતાના લખાણોમાં તા'જિયાની
ખરાખીઓ વિરુદ્ધ અવાજ ઉઠાવ્યો છે. હજરત ઈમામ
અહમદ રજાખાં "અલ્લાહુ આલ્હુ નો એક સંપૂર્ણ રિસાલો છે :
"રિસાલાએ તા'જિયાદારી" જેમાં તા'જિયાને લગતી
બધી જ ખરાખીઓનો ખૂબ જ રદ કર્યો છે. તેના સિવાય
ઘણી બધી કિતાબ આજે પણ સતત પ્રસિદ્ધ થઈ રહી
છે. તા'જિયા કરવાવાળા લોકોએ કિતાબોને પઢતા
જ નથી ! અથવા પઢે છે પણ માનવા તૈયાર જ નથી.
મુહુર્મના મહિનામાં શહાદતના બયાનમાં પણ
આલિમો ખરાખીઓને રોકવાની કોશિશ કરે છે. તેના
સિવાય બીજો શું ઉપાય કરી શકીએ ?!

એક કિતાબ "મરાસિમે મુહૂર્તમ"ના નામથી ઘણી ફાયદામંદ છે (તેમજ ગુજરાતીમાં "મુહૂર્તમમાં શું જાઈઝ શું નાજાઈઝ" કિતાબ "દ્વાદરા"થી પ્રસિદ્ધ થઈ છે) એને મંગાવી તા'જિયાદાર લોકોમાં વહેચવી જોઈએ, શક્ય છે અભ્યાસ પછી કોઈ આ ગુમરાહીભરી ખુરાફાત (ખરાબીઓ)થી તૌબા કરી લે.

(૨) મજારો પર સ્ત્રીઓના જવાના
નુકસાનો : ઔલિયા અને મુસલમાનોની કુંભો પર
સ્ત્રીઓને જવાના બારામાં જૂના જમાનાથી ઓલમાએ
કિરામમાં મતભેદ રહ્યો છે. અમુક આલિમો જઈજ
ઠરાવ છે. જો કે આ જઈજ ઠરાવવાવાળા ઘણી
બધી શરતો લગાડે છે કે જેને પૂરી કરવા વિશે
આજની સ્ત્રીઓથી ઉમ્મીદ નથી. એ તો બધી
જ હંદોને તોડીને જવા માગો છે. અને ત્યાં
મનોરંજન પણ કરે છે. પર્દા વગર અને રસ્તાઓ
પર જ્યાં રોકાય છે ત્યાં ખૂબ જ બેહચાઈનું
પદર્શન કરે છે.

આપણા ભરોસાપાત્ર મહાન આલિમોએ બેપર્દગી તથા બેહયાઈના વિરુદ્ધ પણ ભરપૂર કલમ ચલાવી છે. ઈમામ અહમદ રજા મુહદિષે બરેલ્વી

સ્રોતાને તો આ ટોપિક ઉપર પુસ્તિકાઓ લખી છે. એકનું નામ "મજારો પર સ્ત્રીઓની હાજરી" અને બીજું કિતાબનું નામ જે "ઇસ્લામી પર્દા" ના નામથી મશ્ખૂર છે. ફતાવા રઝવિયથહમાં પણ અલગ અલગ જગ્યાએ આ'લા હાજરત શાહીની એ કૃબ્રો પર સ્ત્રીઓની હાજરીને નાજાઈજ લખ્યું છે.

એક જગ્યાએ લખે છે કે, ઈમામ ફાઝીથી પૂછવામાં આવ્યું કે, "સ્ત્રીઓને કૃબ્રો પર જવું જાઈજ છે કે નહીં? ફર્માવ્યું, આવી જગ્યાએ જાઈજ અને નાજાઈજ પૂછવામાં નથી આવતું, એવું પૂછ્યો કે એમાં સ્ત્રીઓ પર કેટલી લા'નત વરસે છે?! જ્યારે ઘરેથી કૃબ્રની તરફ જવાનો ઈરાદો કરે છે ત્યારે અલ્લાહ અને ફરિશતાઓની લા'નતમાં હોય છે. જ્યારે ઘરેથી બહાર નીકળે છે તો ચો તરફથી શૈતાનો ઘેરી લે છે, જ્યારે કૃબ્ર સુધી પહોંચે છે તો મૈયતની રૂહ એના પર લા'નત કરે છે. જ્યારે પરત થાય છે તો અલ્લાહની લા'નતમાં હોય છે. (ફતાવા રઝવિયથહ, ભાગ : ૪, પેજ : ૧૭૩)

બલીફાંએ આ'લા હાજરત સદરુશશરીઅહુ અલ્લામા અમજદ અલી આ'જમી શાહીની ફર્માવે છે : અસ્લમ એટલે (વધારે સલામતીવાળો રસ્તો) એ છે કે સ્ત્રીઓ (જવાન, ઘરડી) બધાને જ રોકવામાં આવે કે પોતાના સંબંધીઓની કૃબ્રોની જિયારતમાં તો સોગ કરશે અને આ મમનૂઅ (મના) છે અને બુજુર્ગોની કૃબ્રો પર તા'જીમમાં હદ્થી વધારે આગળ વધી જશે અથવા બેઅદ્ભી કરશે કે સ્ત્રીઓમાં આ વાતો વધારે જોવામાં આવે છે. (બહારે શરીઅત, ૪/૧૬૧)

જોયું તમે! આ છે ઈમામ અહમદ રજા મોહદિષે બરેલ્વી સ્રોતાનો ઈર્શાદ અને એમનો મસ્લક !

ત્યાર પછી પણ કોઈ કૃબ્રો પર સ્ત્રીઓની હાજરીને જાઈજ હોવાનો આક્ષેપ સુન્ની આલિમો અથવા આ'લા હાજરત પર લગાડે તો તે કેટલું ખોટું છે !!

(૩) કૃબ્ર પર અગરબતી સળગાવવું કેવું છે ? : કૃબ્રની ઉપર વચ્ચે તો અગરબતી અને મીણાબતી સળગાવવી જ ન જોઈએ, હા ! તેનાથી દૂર સળગાવી શકાય છે, જ્યારે કે રોશની અને બુશબુની જરૂરત હોય. પણ જ્યાં કોઈ રહેવાવાળું અથવા લોકોની અવરજવર ન હોય, અને કૃબ્ર ન રસ્તાના કિનારા ઉપર પણ હોય કે જેથી આવવા જવાવાળા લોકોને એની જરૂરત પડે તો એવી કૃબ્ર અથવા મજાર ઉપર ન રોશનીની જરૂરત છે ન બુશબુની, કેમ કે રોશની અથવા બુશબુની મજારત અથવા કૃબ્રોમાં જે લોકો દફ્ફન થયા છે એમને તો કોઈ ફાયદો મળવાનો જ નથી અને બીજું કે જીવંત લોકો પણ જે ત્યાં હાજર જ નથી કે જરૂરત હોય, જેથી આ ફુગ્લલખરી અને નાજાઈજ છે.

જાહીલ લોકો સમજે છે કે કૃબ્રો પર જરૂરત વિના રોશની કરવી, બુશબુલ લગાડવી એ પણ સવાબનું કામ છે, જ્યારે કે શરીઅતમાં એની કોઈ દલીલ નથી. હા ! જાહીલોનું કામ છે. આનાથી અમારો મસ્લક પાક છે. હા ! જે ઔલિયાના મજારો પર લોકો બરાબર આવતા જતા હોય ત્યાં મીણાબતી અથવા કોઈ ચિરાગ સળગાવી શકાય છે, એ જ પ્રમાણે બુશબુની વ્યવસ્થા પણ કરી શકાય છે તે એટલા માટે કે આવવા જવાવાળાઓના દિલમાં બુશી ઉદ્ભાવે કે મુસલમાનના દિલને બુશ કરવું પણ સદકો અને સવાબ છે. બુશબુઅ અને રોશનીના કારણો આવવાવાળાઓને બીક (ડર) પણ નહીં લાગે, બલ્કે એમને હુંફ (લગાવ) હાંસલ થશે. અને જો મજાર અલ્લાહના વલીનું છે તો એની અજમત અને શાન દેખાડવા માટે પણ રોશની કરી શકાય છે કે જેથી લોકોના દિલમાં એમની અજમત બેસે અને લોકો બરકતો હાસિલ કરે. અને જ્યાં

લોકોની અવરજવર વધારે હોય ત્યાં પણ મધ્યમ રીતે માપસરની રીતે અગરબતી વગેરે સળગાવવામાં આવે. કેટલાક મજારો પર એ રીતે લોબાન આપવામાં આવે છે કે ત્યાં ઉભા રહી ફાતિહા પઢવા મુશ્કેલ થઈ જાય છે, જેથી એ જરૂર ફુગ્ગુલખર્ચી છે અને લોકોને તકલીફ પહોંચાડવી પણ છે, જે વલીઓના મજારો પર આવે છે એમને ગભરાહેટમાં નાખીને ભગાડવું કર્યું સવાબનું કામ છે? આવી હરકતોથી પણ બચવું જરૂરી છે અને ફુગ્ગુલખર્ચી બિલકુલ નાજાઈજ છે.

(૪) મજારને સજદો કરવો અને ફુલનો તવાફ કરવો કેવું છે? : મજારાતે ઔલિયા અથવા કોઈ પણ કૃષ્ણ પર જઈને સજદો કરવો હરામ છે અને જો ઈબાદતની નિયતથી હોય તો યક્ષીનન કુઝ પણ છે, જેનાથી બચવું વાજિબ છે. અને તા'જીમની નિયતથી મજારોનો તવાફ જાઈજ નથી, હા! અને કુઝ અને શિર્ક પણ નથી કહી શકતા કે શરીરાતમાં એની કોઈ દલીલ નથી, અને દલીલ વગર કોઈ કામને કુઝ અથવા શિર્ક કહેવું ઘણો મોટો ગુનો છે.

(૫) વાજિંત્રો સાથે જુલૂસ અને ચાદર : અમુક જગ્યાઓ પર અલ્લાહના વલીઓની ચાદરપોશીથી પહેલાં સાઉન્ડ અને બેન્ડ, વાજિંત્રો સાથે ચાદરના ચક્કર અને એમાં મર્દોની સાથે સ્ત્રીઓનો પણ સમાવેશ થાય છે જે નાજાઈજ છે.

(૬) જુલૂસમાં સ્ત્રીઓનો સમાવેશ : સ્ત્રીઓને બેપર્દા ૪૩૨ત વગર નીકળવું જ નાજાઈજ છે, તદુંપરાંત મેહફિલમાં પુરુષો સાથે ભેગા થવું જેની શરીરાતમાં બિલકુલ ગુંજાઈશ નથી. હદ્દીષ શરીરફિમાં છે કે સ્ત્રી પર્દાની વસ્તુ છે, જ્યારે તે (પર્દા વગર) નીકળે છે તો શૈતાન અને તાકે છે. (તિર્મિઝી શરીર, ૧/૧૪૦, મજલિસે બરકાત, અશરાફીયા-મુખારકપુર)

દીનદાર અને અલ્લાહ અને રસૂલુલ્લાહ ﷺ થીએથી

ડરવાવાળી સ્ત્રીઓ માટે આ એક હદ્દીષ પૂરતી છે. કાશ ! આપણી ઈસ્લામી મારો બહેનો અને દ્યાનથી પટે અને પોતાના અમલોનું નિરીક્ષણ કરે અને વિચારે કે હું વિના જરૂરત પર્દા વગર નીકળીને કોને ખુશ કરું છું ?! અલ્લાહ ﷺ અને એના રસૂલ ﷺ ને કે પછી શૈતાનને ?! અલ્લાહ તાદાલા ઈસ્લામી બહેનોને દીન સમજવાની અને દીન પર અમલ કરવાની તોકીક આપે. (આમીન)

(૭) રાતભરના પોગ્રામો (જલ્સા) અદ્ધી રાત સુધી જલ્સા અને મેહફિલો ચલાવવી બિલકુલ નમાઝોને ફૂઝ થવાનું કારણ બની જાય છે. જ્યારે કે દીની જલ્સા અને ભલાઈની મેહફિલો પછી તો માણસે અધિક રીતે વધારે નમાઝનું પાબંદ થવું જોઈએ, એટલા માટે અદ્ધી રાત્રી સુધી એ મેહફિલોને ચાલુ રાખવી બિલકુલ યોગ્ય નથી. અને જો આખી રાત જલ્સા કર્યા પછી લોકોને ફજરની નમાઝ પઢવા માટે રોકવામાં આવે તો કોઈ વાંદ્યો નથી જેના પર બધા જ દીનદાર ઓલમા અને મશાઈખ સહમત છે. ઘણી મેહફિલોમાં એના પર વિચારણા થાય છે, એના ઉપર રોક લગાડવાની વાત કરવામાં આવે છે પણ અમલ નથી થતો. અને વધારે અફસોસ તો એ સમયે થાય છે જ્યારે ફજરની અજાનના સમયે જલ્સો પૂર્ણ થાય છે અને માસ્જિદોમાં અમુક એકદ બેકદ લોકો જ નમાઝમાં નજર આવે છે અને બીજા આયોજન કરવાવાળા અને મુકર્સિરો લિફાન્દી અને ટ્રેનોની ફિકમાં પહેલાથી જ નમાઝને છોડી દે છે, જેની બુરાઈ ઘોળા દિવસની જેમ રોશન છે.

કુંડાની ફાતિહા અને ગૈર જરૂરી બાબતોથી ચયવરથા : કુંડાની ફાતિહામાં જે બિનજરૂરી પાબંદીઓ કેટલાક જાહીલોએ લગાડી રાખે છે તે તદ્દન ગૈર શરરી અને બિનજરૂરી છે. કુંડાની ફાતિહા પણ

અન્ય ફાતિહાની જેમ છે. "જ્યાં પાકે ત્યાં ખાવામાં આવે, અને નવી હંડલી નવો ચૂલો વગેરે" બાબતોનો શરીરાતમાં ક્યાંય હુકમ નથી. હા! ફાતિહાના સામાન માટે જેટલા પ્રમાણમાં વ્યવસ્થા થઈ શકે એ સારુ છે અને એ દરેક ફાતિહા માટે બેહતર છે ન કે કેવળ કુંડાની ફાતિહા માટે.

★ ખરાબીઓની સુધારણા માટે અમુક તજવીઝો ★

હવે એ ખરાબીઓની સુધારણા માટે અમુક તજવીઝો પણ રજૂ કરીએ છીએ. જો એના ઉપર અમલ કરવામાં આવશે તો ઉમ્મીદ છે કે સમાજની ભૂરાઈઓમાં ઘણો સુધારો થઈ શકે છે :—

૦૧. આલિમો અને મુફરિરો નાના, મોટા જલ્સાઓ અને કોન્ફરન્સમાં સમાજમાં ફેલાવાયેલા ખોટા રિવાજોના વિરુદ્ધ વારંવાર અવાજ ઉઠાવે છે, અને બયાનનો અંદાજ કરવો ન હોય પણ નરમ અને દા'વત આપવાના રૂપે હોય કે એનાથી સારુ પરિણામ આવશે. ઈન્શાઅલ્હાહ !

૦૨. મરિજદોના ઈમામો જુમાની તકરીરોમાં જો ક્યારેક ક્યારેક સમાજની ખરાબીઓ પર ધ્યાન આપે અને એને સુધારવાની કોશિશ કરે તો એનાથી પણ વધારે સારુ પરિણામ સામે આવવાની ઉમ્મીદ છે. અમુક ઈમામો એના પર અમલ કરે છે અને એનાં સારાં પરિણામો પણ સામે આવે છે, અધિક ધ્યાન આપવાની જરૂરત છે.

૦૩. મુહર્રમના દસ દિવસમાં દરરોજ બયાનોનો બંદોબસ્ત કરવામાં આવે તો ફિઝાઈલ અને મનાક્રિબ, સહાબાના તથા એહલે બૈતના બનાવોની સાથો સાથ સમાજ સુધારણા પર ધ્યાન આપી શકાય છે. દસ દિવસ મેહફિલમાં પરેશાની હોય તો કમસે કમ દસમી મુહર્રમના

દિવસે જરૂર શહાદતનું જિક કરવામાં આવે અને આલિમોથી મુહર્રમના ખોટા રિવાજોના વિરુદ્ધ બયાન કરવાનું કહેવામાં આવે અને આ મેહફિલ દરરોજ કેવળ બે કલાક સુધી રાખવામાં આવે, જેમ કે ઈશાની નમાજ પછી ૮ અથવા ૯ થી વધારેમાં વધારે ૧૧ વાગ્યા સુધી.

૦૪. એવી પુસ્તિકાઓ જે સમાજ સુધારણા ઉપર લખાયેલી હોય એમને હિંદી, અંગ્રેજી અને બીજી વિવિધ જે તે ઈલાકાની ભાષામાં પ્રસિદ્ધ કરી ઘર, ઘર સુધી મફત પહોંચાડવામાં આવે તો તકરીરોના મુકાબલામાં એનાથી કાંઈક વધારે ફિયદો થશે.

૦૫. તા'જિયાનું આયોજન કરનાર જે જિમ્મેદાર લોકો છે એમનાથી મળીને ગંભીરતાથી સમજાવવામાં આવે કે જે કામ શરીરાતમાં નાજાઈજ છે એને છોડી દેવામાં જ ભલાઈ છે, એ ખોટા કામોથી ક્રૌંમ બદ્ધનામ પણ થાય છે અને બીજી ક્રૌંમ આપણી એ નાજાઈજ હરકતો પર હસે છે જેના કારણો આપણી ખોટી છાપ પડે છે.

૦૬. લોકોને એ વાત સમજાવવામાં આવે કે જે કામ શરીરાતમાં નાજાઈજ છે એમાં રૂપિયા પૈસાનો વપરાશ કરવો પણ ફુજૂલ ખર્ચી છે અને ફુજૂલ ખર્ચી નાજાઈજ છે અને કુર્ચાન ફર્માવે છે કે, "إِنَّ الْمُسْبِرِيْنَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَيْنِ !" "બેશક ! ફુજૂલ ઉડાડનારા શૈતાનોના ભાઈ છે."

(સ્વ. ઈસ્રા, ૧૭/૨૭)

અમુક શાનો શૌકતનું બહાનું બનાવીને એ નાજાઈજ રિવાજોને ચાલુ રાખવા પર અડગ રહે છે. એમણે વિચારવું જોઈએ કે શું ઈસ્લામની શાનો શૌકત નાજાઈજ અને હરામ કામોથી

જાહેર થશે ? ઈસ્લામ તો પાક ધર્મ છે એ સારા કામોની દા'વત આપે છે. ઈસ્લામની શાનો શોકતનો મરિઝદોને આબાદ કરવામાં અને નમાજીઓના વધારાથી જાહેર થશે, ઈસ્લામની શાન તો સચ્ચાઈ અને ઈમાનદારીને પોતાનું સ્થાન બનાવવાથી જાહેર થશે. એવી જ બીજી અખ્લાકી વાતોથી ઈસ્લામનું નામ ઉંચુ થશે ન કે નાજીઓ રિવાજોથી !

૦૭. ઈમામ હુસૈન અને બીજા એહલે બૈતે અત્થાર بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ عَلٰى مُوسٰعٰدِ جَمِيعِ الْمُتَّقِينَ ની જિંદગીના પાકીજા બનાવો અને ઈશ્વરતનાક પાસાંઓને તકરીરોમાં રજૂ કરવામાં આવે અને એ વાત પણ દિમાગમાં બેસાડવામાં આવે કે હિન્દુત્વ ઈમામ આલી મકામ નું જીનું ને કેવી રીતે ખુશ કરી શકીએ ? કેમ કે જે કામોથી અલ્લાહ અને અલ્લાહના રસૂલ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ નારાજ હોય એ કામથી ઈમામ

હુસૈન અને કરબલાના શહીદો કેવી રીતે ખુશ થઈ શકે છે ?! જો યોગ્ય તરીકાથી સમજાવટ તથા તકરીરનો સિલસિલો ચાલુ કરવામાં આવે તો મુહર્રમુલ હરામના સંબંધથી થતી બુરાઈઓ ઘણી જલ્દી દૂર થઈ શકે છે. અને તાજિયાદારીનો પણ જનાઓ નીકળી જશે.

૦૮. ખાસ કરીને એ લોકો જે ખાનકાહોમાં બેસીને રૂશ્ટો હિદાયતનું કામ અંજામ આપે છે એમણે પણ આ જિલસિલામાં આગળ રહેવું જોઈએ. જો ખાનકાહી લોકો બીજા બિદમતે ખલ્કનાં કામોની સાથે સાથે સમાજ સુધારણા તરફ ધ્યાન આપે તો એમની તખ્લીગથી પણ ઘણા ફાયદાઓની ઉમ્મીદ છે.

અલ્લાહ તાલા આપણાને દીને ઈસ્લામની તખ્લીગ કરવાની તૌફીક આપે. (આમીન) (સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી મંથલી, કેબ્લુઆરી-૨૦૧૫)

પેજ નં. ૩૧ નું ચાલુ.. મુહુમ્મદ બિન હસનથી એક ઉંટના બોજ બરાબર ઈલમ હાંસલ કર્યો.

(આમિએ બયાનુલ ઈલમ, ૧/૮૮)

તેમજ આ પણ ફર્માવ્યું, મેં ઈમામ મુહુમ્મદથી વધીને આક્રિલ, ફકીહ, મુફ્તી, ખુશ તક્કીર અને બાહ્યો નક્કદ કરનાર નથી જોયો.

(આમિએ બયાનુલ ઈલમ, ૧/૮૮)

તેમજ ફર્માવ્યું, જો લોકો ફકીહોના બારામાં ઈન્સાફથી કામ લે તો તેમને માલૂમ થશે કે તેમણે મુહુમ્મદ બિન હસન જેવો ફકીહ નથી જોયો.

(આમિએ બયાનુલ ઈલમ, ૧/૮૮)

શાગિદો : અલ્લામા ઈજ્ને હજર અસ્કલાનીએ આપના શાગિદોની સંખ્યાના બારામાં લખ્યું કે ૧૬૦૦થી વધુ હતા. આપના મશહૂર શાગિદો આ છે : જાફરાની, અખૂ ષોર, અહમદ બિન હંબલ મુજની, રબીઅ જયજી, રબીઅ મુરાદી, બૂયતી,

હરમલા, પૂનુસ બિન અખૂલ અભલા, સુલેમાન બિન દાઉદ યાતમી, અખૂ બકર અખૂલ્લાહ બિન જુબેર હુમૈદી મકી, ઈબ્રાહીમ બિન મુન્જુજુ હિઝામી, ઈબ્રાહીમ બિન ખાલિદ અખૂ તાહિર બિન સિરાજ, ઉમર બિન સવાદ આમિરી, અખૂ વલીદ મૂસા બિન અભીલ જારુદ મકી, અખૂ યહ્યા મુહુમ્મદ બિન સઈદ. (તહજીબુતહજીબ, ૮/૨૩)

કલમી અણમોલ કૃતિઓ : આપે મુસ્લિમ ઉમ્મતને કિતાબોના સ્વરૂપમાં એક ઈલ્મી ખજાનો અતા કર્યો છે. આપના કલમથી અમૂલ્ય અણમોલ ઈલ્મી તથા વિદ્યાકલામય મૂલ્યવાન કૃતિઓ અસ્તિત્વમાં આવેલ છે. જે મ કે ઈસ્લાનું રાહવિયાને પૂછવામાં આવ્યું કે દૂંકી ઉમરમાં ઈમામ શાફીએ આટલી અધિક કિતાબો કેવી રીખે લખી ? તો આપે ફર્માવ્યું, جَعَلَ اللّٰهُ تَعَالٰى لِّعَقْلَهُ لِقَلْبَهُ "અલ્લાહે ઓછી વયમાં જ તેમની બુધ્યિને કામેલ કરી દીધી હતી." (તહજીબુતહજીબ, ૮/૨૫)

★ કોરા ક્રિકેટ ★

હેડિંગમાં અમે કોરા (કચરો)ની સાથે કરકટ (પૂજો) નહીં બલ્કે ક્રિકેટ (Cricket) જ લઘું છે, કેમ કે આ રમતની હૈસિયત કચરા પૂજા (કોરા)થી પણ ઉત્તરતી કક્ષાની છે. કોરા (કચરો) પણ કામની ચીજ હોય છે પરંતુ આ ખેલ "ક્રિકેટ" કોઈ કામનો નથી બલ્કે એક વાક્યમાં એની વ્યાખ્યા કરીએ તો "સમયની બર્બાદી, માલની કુઝૂલખર્યી અને ખરાભીઓનો સમૂહ છે."

અફસોસ તો સૌથી વધુ એ વાતનો છે કે કાફિરોએ જેવી રીતે આ ખેલકૂદને પોતાનો જીવન હેતુ બનાવી રાખ્યો છે તેવી જ રીતે આપણી ક્રોમે પણ એને પોતાનાં માથાંઓ પર ચઢાવી રાખેલ છે. હિલ એ વખતે ઔર ગમગીન થાય છે જ્યારે મુસલમાનોના ઉલમા મદ્રસાઓમાં બાળકોને પઢવવાને બદલે ક્રિકેટ જોઈ રહેલ હોય છે અને તેમને ન જાણો આ ફાલતુ કામથી કયો ફાયદો હાંસલ થાય છે ! એ વાતો તદ્દન જહેર છે, કોઈનાથી ઢંકયેલી છુપાયેલી નથી. આપણા નવ ચુવાનોને જુઓ તો ક્રિકેટરનો ઈતિહાસ ખૂબ સારી પેઠે જાણો છે, પરંતુ પોતાના દીન તથા ઈરસલામના ઈતિહાસથી કોઈ ખાસ લેવા દેવા નથી. એકે એક ખેલાડીને જાણો છે અને તેમના રમવાના અંદાજને જાણો છે અને એટલે સુધી યાદ કરીને રાખે છે કે કયો ખેલાડી ભૂતકાળમાં કેવી રીતે રમ્યો હતો ?!

(બધા રિકોર્ડ મોહે હોય છે !) પણ યાદ નથી તો નબીઓ, સહાબા, અહલે બયત, બુજુગ્ગો વિશે તથા એમના જીવન ચરિત્ર વિશે, અફસોસ !

હવે તો ચાલો કે દરેકની પાસે પોત પોતાનો મોબાઇલ ફોન છે કે જે જ્યાં હોય ત્યાંથી ક્રિકેટ જોઈ રહેલો હોય છે, પરંતુ પહેલાં પણ લોકોને એટલો શોખ હતો કે એના માટે ટી.વી. બલ્કે સડકો પર પર્દા લગાડીને એના પર ક્રિકેટનો વીડીયો જોતા રહેતા હતા, અને આજે પણ કેટલીયે જગ્ગાઓ પર એવું થાય છે. હાલમાં જે વૃદ્ધો પાસે સ્માર્ટ મોબાઇલ ફોન નથી તેઓ પણ યુવાનોને પકડી પકડીને જાણકારી મેળવતા જોવા મળે છે કે કઈ કઈ ટીમો રમી રહી છે અને કેટલા રન થયા અને કેટલી વિકટો ગઈ ?! આટલા પ્રમાણમાં પાગલપણપણું આપણી સમજ બહાર છે.

આ તેમજ એના જેવી ફાલતુ ચીજોમાં પડીને જે લોકોએ પોતાનો જીવન હેતુ ભૂલાવી રાખ્યો છે. આટલી શક્તિ, સમય તથા શોખ (ઉત્સાહ) ક્યાંક બીજે દેખાડતા તો પોતાની તથા પોતાની ક્રોમની હાલતને સારી કરી શકત અને દુનિયા તથા આખેરતમાં કામયાબ થતા.

અમે આ લખાણમાં વિવિધ ફત્વાઓને એકત્ર કર્યા છે જે ખેલકૂદ અને ખાસ કરીને ક્રિકેટના બારામાં ઉલમાએ અહલે સુન્તતે લખ્યા છે.

★ ક્રિકેટ શું છે ? ★

અમને નથી લાગતુ કે ક્રિકેટના બારામાં બતાવવાની જરૂરત હોય, કેમ કે લોકો અમારા કરતાં ઘણા જ બેહતર તરીકાથી એના બારામાં જાણો છે. આ રસ્મી તૌર પર લખવું પડી રહ્યું છે કે, ક્રિકેટ એક રમત છે જેમાં બે ગૃહો મુફ્કાબલો કરે છે અને તરીકો એ હોય છે કે એક મેદાનમાં બેટ તથા બોલની સાથે કેટલાય નિયમો હેઠળ કસરત કરવામાં આવે છે. એનો

ઇતिहાસ ૨૦૦-૩૦૦ વરસ પૂરાણો દર્શાવવામાં આવે છે. એટલે લગભગ એટલા વરસો પહેલાં આ ખેલની શરૂઆત થઈ. પછી તેના નિયમો લખવામાં આવ્યા અને વર્તમાન કિકેટ આપણી સમક્ષ છે કે દરેક દેશની એક ટીમ છે અને આંતર રાષ્ટ્રીય કક્ષાએ અને રમવામાં આવે છે.

આપણા દેશ હિંદુસ્તાનમાં આ રમતને અસાધારણ મહત્વ આપવામાં આવે છે. દરેક શહેરમાં એક મેદાન જોવા મળી જાય છે જેને ખાસ આ રમતના માટે બનાવવામાં આવેલ છે. આ રમત પાછળ કરોડો અબજો રૂપિયા ખર્ચ કરવામાં આવે છે અને બીજું બાજુ આ રમતના નામ પર જુગારનું એક મોટુ (સંદ્રા) બજાર ચાલે છે અને મોટી મોટી રકમ લોકો દાવ પર લગાડી દે છે અને તે પણ કેવળ એટલી વાત પર કે ફલાણી ટીમ જીતી જશે.

આ ટૂંકી ઓળખ બાદ હવે અમે કિકેટના સંબંધે ઉલ્લાસે અહેલે સુન્નતના ફત્વાને નક્લ કરીએ છીએ.

★ ફત્વા બેહરુલ ઉલ્લૂમ થકી જવાબ ★

બહુરુલ ઉલ્લૂમ હજરત અલ્લામા અખ્દુલ મન્નાન આ'ઝમી عليه السلام ને જામિયા શમસુલ ઉલ્લૂમ (ઘોસી, જિ. મરુ, યુ.પી.)ના એક તાલિબે ઈલમે કેટલાક સવાલો કર્યા જેમાં એક આ હતો કે, આજકાલ હિંદ તથા પાક.માં જે કિકેટ ચાલે છે તેને ખેલવું અને જોવું કેવું છે? તેમજ કિકેટ રમનાર તથા જોનારની પાછળ નમાજ પછી કેવું છે?

હજરત બહુરુલ ઉલ્લૂમ عليه السلام જવાબ આપતાં લખે છે કે : ખેલના હેતુથી જે કામો કરવામાં આવે તે શરીઅતમાં હરામ તથા નાજીઓ છે. હદ્દીષ શરીરકમાં છે : بِلَّهُ لَهُوَ الْمُسْتَقْبِلُ حَرَابٌ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ "મુસલમાનો માટે ત્રણ સિવાય સર્વ ખેલો હરામ છે." (એ ત્રણોવ ખેલોની વિગત આવનારા પૂછો આવશે) ખાસ કરીને

આજકાલ કિકેટ જે અગણિત બુરાઈઓનો જરીયો છે એ રમતની આદતવાળાઓ પાછળ નમાજ જરૂર મકરૂહ છે, ચાહે રમત રમનાર હોય કે જોવાવાળા હોય. (ફતાવા બેહરુલ ઉલ્લૂમ, ૫/૫૮૮)

ફાયદો : અનાથી જાણવા મળ્યું કે કિકેટ એક એવો ખેલ છે જે અસંખ્ય બીમારીઓનો સમૂહ છે અને તેને જોનારો તથા ખેલનારો શરીઅતની ઇઝે પકડને પાત્ર છે, ત્યાં સુધી કે તેની ઈમામત જઈ નથી, અને તેની પાછળ નમાજ મકરૂહ છે.

★ વક્તારુલ ફત્વા થકી જવાબ ★

મુફ્તીયે આ'ઝમ પાકિસ્તાન, વક્તારે મિલ્ખત અલ્લામા વક્તારુદીન عليه السلام ને સવાલ કરવામાં આવ્યો કે હોકી કિકેટ તથા ફૂટબોલ વગેરે જોવું અને કોમેન્ટ્રી સાંભળવી કેવું? જ્યારે કે જોવા તથા સાંભળવાથી દિલ એના પ્રતિ આકષ્યાય છે. આપણી ગુજરાતિશ છે કે કુર્ચાન તથા હદીષની રોશનીમાં આ મસાલાનો વિગતવાર જવાબ અર્પણ કરશો.

આપ عليه السلام જવાબમાં લખે છે : ઈને માજહમાં આ હદીષ છે કે, "દરેક તે ચીજ જેનાથી કોઈ મુસલમાન ગફલતમાં પડી જાય (તે) બાતિલ (ગલત, ખોટી) છે, પણ કમાન વડે તીરંદાજી કરવી, પોતાના ઘોડાને શીખવવું અને પોતાની પત્ની સાથે ખેલ ગમત કરવી, આ ત્રણ કામો હક્ક છે.

હદીષમાં સપણપણો બતાવી દેવામાં આવ્યું કે મો'મિનની જિંદગી ખેલકૂદ (આનંદ પમોદ) માટે નથી, જેથી તંદુરસ્તીના માટે ટહેલવું (દરવું કરવું) અથવા કસરત માટે થોડુક ખેલવું તો જઈ છે પણ કિકેટ, હોકી જે રીતે રમવામાં આવે છે એમાં કોઈ સહીં મક્રસદ નથી, બલ્કે કૌમ તથા દેશનું ઘણું જ મોટું નુકસાન છે.

કરોડો રૂપિયા સ્ટેડિયમ બનાવવામાં અને ટીમ તૈયાર કરવામાં ખર્ચ કરવામાં આવે છે. પછી જ્યારે દેશ પરદેશમાં પાંચ દિવસ, ત્રણ દિવસ અથવા એક દિવસની જે મેચો થાય છે ત્યારે ઓફીસમાં બેઠેલા કર્મચારીઓ (તથા અન્ય લોકો) કામને બદલે રેડીયો તથા ટેલીવિઝનથી કોમેન્ટરી સાંભળવા અને જોવામાં વ્યસ્ત હોય છે, એમાં ક્રૌમના માલની બર્બાદી અને સમયને વેડફંગું છે. અને દીનના નુકસાનની હાલત તો એ છે કે હજારો લોકો સ્ટેડિયમમાં બેઠા બેઠા દિવસ ભર ખેલ જોતા રહે છે, ન નમાઝની પરવા ન પોતાનો સમય વેડફાવાની પરવા !

ઈસ્લામનું નામ લેવાવાળી હુકૂમત પર અફ્સોસ છે કે મેચને જુમ્માના દિવસે જરૂર રાખવામાં આવે છે. એની એ મસ્લેહત બતાવવામાં આવે છે કે જુમ્માના દિવસે જાહેર રજા હોય છે, જ્યારે કે જુમ્માના સિવાય પણ જે દિવસે મેચ હોય છે, સામાન્યતઃ એલાન વિના ઓફીસમાં કામ નથી થતાં. ગવર્નર્મેન્ટે પોતાની રીતે જુમ્માના રજાના દિવસના કારણે જુમ્માને મેચનો દિવસ દરાવી દીધો છે. પણ એવું ન વિચાર્યું કે હજારો લાખો માણસોની જુમ્માની નમાજ ધૂટવાનો ગુનોહ ગવર્નર્મેન્ટના ઉપર પણ છે. સારાંશ આ સર્વ ખેલો જેલવા નાજાઈજ તથા હરામ છે. અને તેમને જોવા તથા સાંભળવામાં સમય વેડફાવો પણ નાજાઈજ છે.

(વક્રાંત ફતાવા, ૩/૪૭૬)

ફાયદો : ખેલૂકદથી માણસનું દિલ ગાફેલ થાય છે અને એ ગફલત ખૂબ જ નુકસાન પહોંચાડે છે. એને જોવા તથા કોમેન્ટરી સાંભળવામાં પણ એ જ વાત જોવા મળે છે. કસરત માટે ખેલવું એક ખૂબ જ અલગ ચીજ છે, પરંતુ આજકાલ જે રીતે એ રિવાજ પામેલ છે તે આપણી સમક્ષ છે. એમાં પૈસા તથા સમય બંનેની બર્બાદી સ્પષ્ટ જોવામાં આવી રહી છે, તેમ છતાં લોકો એનાથી દૂર નથી થતા. લોકોને ગર્વભેર કહેતાં જોવામાં

આવે છે કે મેં ફલાણી મેચ ફલાણા સ્ટેડિયમમાં જોઈ, જ્યારે કે એવું કરનારાઓએ આખો દિવસ નમાઝ વિના ત્યાં પસાર કર્યો હોય છે ! આ છેવટે કઈ રીતે જઈજ થઈ શકે છે ?

★ ફતાવા ફયજુર્સ્કુલ થકી જવાબ ★

અલ્લામા મુફ્તી જલાલુદ્દીન અહમદ અમજદી رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ને ઈન્દોર (અમ.પી.)થી સવાલ કરવામાં આવ્યો કે વોલી બોલ તથા કિકેટ વગેરે રમતો રમવી શરીઅતની રૂએ કેવું છે ?

આપ જવાબમાં લખે છે : "ખેલ (રમત)ના જેટલા પણ પ્રકારો છે સર્વ બાતિલ છે, કેવળ ત્રણ પ્રકારના ખેલની હદ્દીષમાં ઈજાત છે : પન્ની સાથે રમત કરવું, ઘોડે સવારી અને તીરંદાજી કરવી. એવું જ દુર્ભ મુખ્તારમાં પણ છે અને દોડમાં હરીફાઈ કરવી પણ જાઈજ છે એ શરતે કે જુગાર સાથે ન હોય. એ જ પ્રમાણે કુશ્ટી લડવી જો ખેલકુદના રૂપે ન હોય, બલ્કે શરીરમાં શક્તિ લાવવા અને કાફિરોથી લડવાની નિયત હોય તો જાઈજ તથા મુસ્તહસન બલ્કે સવાબનું કામ છે એ શરતે કે સતર પોશી (કુંટીથી ગુઠણો નીચે સુધી શરીર છુપાવેલ) હોય. (બહારે શરીઅત) (ફતાવા ફયજુર્સ્કુલ, ૨/૫૪૬)

ફાયદો : જે ત્રણ રમતોની હદ્દીષમાં ઈજાત આપવમાં આવી છે એમાં ફાયદા છે. તેમના સિવાય પણ કેટલીક રમતો સતરપોશી તથા સારી નિયતની સાથે જાઈજ છે, જેમ કે દોડની હરીફાઈ તથા કુશ્ટી લડવી. પરંતુ કિકેટ વગેરે જે રીતે આજકાલ રમવામાં આવે છે એમાં એવી કોઈ ભલાઈની વાત નથી, બલ્કે કેટલાય પ્રકારની બુરાઈઓ જોવા મળે છે જેથી એની ઈજાત નથી.

★ કસરતના માટે રમત રમે તો ? ★

ફતાવા મર્ક્ઝે તર્બિયતે ઈફતામાં છે,

રાજસ્થાનથી કોઈએ સવાલ કર્યો કે કિકેટ મેચ રમવી, જોવી અને તેમાં હિલયસ્પી રાખવી કેવું છે ? અને કસરતના રૂપે રમે છે તો શું હુકમ છે ?

જવાબ : કિકેટ અથવા એના જેવી કોઈ રમત જો ખેલકૂદના રૂપે રમે તો હરામ તથા ગુનોહ છે અને તેનાથી બચવું વાજિબ છે. કુઆને કરીમ ફર્માવે છે :

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُشَتَّرِي لَهُوَ الْخَدِيْثُ لِيُضَلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
يُغَيِّرُ عِلْمَ وَيَتَخَذَهَا هُرْزًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

"અને કેટલાક લોકો ખેલની વાત ખરીદે છે કે અલ્લાહની રાહથી બેહકાવી હે સમજ્યા વિના અને તેને હંસી બનાવી લે તેમના માટે બેઈજજતીનો અજાબ છે." (સૂરાએ લુકમાન, આ. ૬)

આ આયતની તફસીરમાં ઈમામ નસફી عَلَيْهِ السَّلَامُ ફર્માવે છે : હજરત અખુલ્લાહ ઈબને અભ્યાસથી રિવાયત છે કે ખેલની વાતોથી મુરાદ ખેલકૂદની સર્વ ચીજો, ગાવા વગાડવાની સર્વ ચીજો તથા ફુજૂલ (નિરર્થક) વાતો મુરાદ છે. અલ્લાહ તાયાલાનું ફર્માન "ખેલકૂદની વાતો થકી અલ્લાહના માર્ગથી બહેકાવી હે," એટલે કે વિના કોઈ દલીલ તથા હુજુજતના લોકોને અલ્લાહના દીનથી બહેકાવી હે અને અલ્લાહની આયતોને મજાક બનાવે. તે લોકોથી મુરાદ અલ્લાહની કિતાબની મજાક ઉડાડનારા. "જેવી રીતે રમવું હરામ છે એવી જ રીતે જોવું પણ હરામ છે." જેમ કે ઈમામ સદરે શહીદ હિશામુદીન સમરકંદી એક હદીષ નક્લ કરે છે : ખેલની ચીજોનું સાંભળવું ગુનોહ છે અને એ ચીજોની પાસે બેસવું ફિસ્ક છે અને જાઈજ સમજને એનાથી આનંદ ઉઠાવવો એ કુઝ છે. એવું જ કાફીમાં છે. તિર્મિજી શરીફમાં છે : દરેક તે ચીજ જેનાથી મુસ્લિમ મર્દ ખેલે તે બાતિલ છે સિવાય ત્રણ ખેલોના. મુસ્લિમ મર્દ પોતાની કમાનથી તીરંદાજી કરે, અને પોતાના ઘોડાને પલાળે અને પોતાની પત્ની સાથે રમત

કરે, આ ત્રણેવ ખેલ બરહક્ક છે. (૧/૨૮૩) અને જો કસરતની નિયતે રમે તો અમુક શરતોની પાબંદીની સાથે જાઈજ છે : (૧) નમાજના સમયોમાં ન રમે. (૨) પોતાની દીની મશાગૂલિયતો તેમજ ઈલ્મ પ્રાપ્તિથી ગાફેલ થઈને ખેલમાં જ ગુમ ન થઈ જાય. (૩) ટુન્ડ્રામેન્ટમાં ભાગ ન લે. (૪) જાંગ તથા અન્ય અંગો જેને છુપાવવાં વાજિબ છે તે ન ખોલે. વલાહ અભ્યાસ. (ફિતાવા મર્કઝે તિર્મિયતે ઈફતા, ૨/૪૮૮)

ફાયદો : કસરતના માટે રમવાનો એ મતલબ નથી કે દરરોજ કલાકોનો સમય એની પાછળ લગાડવામાં આવે. આજકાલ કસરતના નામ પર લોકો પોતાનો મતલબ પૂરો કરવા ચાહે છે, તેમણે સમજવું જોઈએ કે કસરતના માટે તો ઘણું થોડું રમવામાં આવે છે અને વળી એમાં પણ શરતોનો લેહાજ કરવો જરૂરી છે. એક વાત એ પણ વિચારવા પાત્ર છે કે શરૂઆત કસરતના નામ પર કરવામાં આવે છે પરંતુ રમતાં રમતાં હિલ એવું લાગી જાય છે કે પછી સમય પસાર થઈ જવાનો એહસાસ નથી થતો. અને વળી એવું પણ થાય છે કે ટુન્ડ્રામેન્ટમાં ભાગ લઈ લેવામાં આવે છે, અથવા સ્થાનિક નવયુવાનોને ભેગા કરીને ટુન્ડ્રામેન્ટ શરૂ કરી દેવામાં આવે છે. આ વાતોથી એ પરિણામ નીકળવામાં મુશ્કેલ નથી થતી કે કસરતના માટે પણ એને રમવું ખતરનાક છે. કસરત માટે અન્ય ઘણા કામો કરી શકાય છે. કિકેટમાં કસરતનું નામ લઈને આવનારા એમાં જ ફૂલી જાય છે ! અલ્લાહ તાયાલા મુસલમાનોને આ ફુજૂલ કામથી બચવાની તૌફીક અતા કરે.

★ મોબાઈલ ફોન પર ગેમ ★

હજરત અલ્લામા મુફતી જુલિફ્કાર ખાન નઈમી સાહબથી જામિઅતુર્રઝાના એક વિદ્યાર્થીએ મોબાઈલ ફોનના સંબંધે કેટલાય મસાઈલ પૂછ્યા, જેમાં એક

એ પણ હતો કે મોબાઈલ ફોન પર ગેમ રમવી કેવું છે ?

આપ જવાબમાં લખે છે : હદ્દીષમાં છે, "દરેક તે રમત જેનાથી મુસલમાન માણસ રમે છે તે બાતિલ છે, પણ તેનું પોતાની કમાનથી તીરંદાજી કરવું અને પોતાના ઘોડાને કેળવવો અને પોતાની પત્ની સાથે છેડાઇ, તો આ ખેલ હક્ક છે." (સુનને નિસાઈ, બાબુરંભી ઝી સભીલિલ્હાહ, પેજ-૨૦૨)

મૂલ્લા અલી કારી આ હદ્દીષની શરહ કરતાં લખે છે : હદ્દીષમાં વર્ણવેલ ખેલો (રમતો)માં દરેક તે રમત સામેલ છે જે ઈલમ તથા અમલના માટે સહાયક બનતી હોય અને સ્વંય જાઈજ કામોમાં તેની ગણના થતી હોય, જેમ કે પગપાળા દોડ, ઊંટોની દોડ અથવા શરીરની મજબૂતી અને દિમાગની ઠંડક (રાહત)ના ઈરાદાથી હરવું ફરવું. (મિક્રોટુલ મફાતીહ, ૭/૩૮૬)

હુઝૂર આ'લા હઝરત ﷺ ફર્માવે છે : ખેલકૂદની મજા શરાએ કરીમ તથા સુબુદ્ધિની દાખિએ યોગ્ય તથા ફાયદાકારક નથી, પણ જ્યારે કે ખેલ મુખાહ હોય અને પરિશ્રમ બાદ એમાં દિલની રાહત માટે હોય, તો હવે ન એ બેકાર રહ્યું ન હકીકૃતમાં ખેલકૂદ, ભલે ખેલકૂદના રૂપમાં હોય. જેમ કે હદ્દીષમાં છે : હુઝૂર સૈયદે આલમ ﷺ ફર્માવે છે : "ખેલો કૂદો કે હું એને નાપસંદ કરું છું કે કોઈ તમારા દીનમાં સખ્તી જુઓ." આ હદ્દીષને બ્યાહકીએ શોઅબુલ ઈમાનમાં રિવાયત કરી છે. ઈમામ ઈબ્ને હજર મક્કી કહુર્દિઅત, પછી સૈયદી આરિફ બિલ્હાહ હદ્દીકીએ નદિયહમાં ફર્માવે છે : જાઈજ ખેલની નભી કરીમ ﷺ ઈજાત છે.

(ફિતાવા રજવિયહ કઢીમ, ૧/૨૦૧)

આ લખાણોથી એ પરીક્ષામ નીકળ્યું કે મોબાઈલ પર દરેક તે ગેમ રમવી જાઈજ છે જેમાં

દીની કે દુનિયવી ફાયદો હોય અથવા શરીરની મજબૂતી અને દિમાગની રાહતનો હેતુ હોય, અને એમાં શરીરાત વિરુદ્ધ કોઈ ચીજ જે મ કે જાનદારની તસવીર વગેરે ન હોય. અને એવી ગેમો જેમાં જાનદારની તસવીરો હોય અને એ ગેમથી કોઈ દુનિયવી કે દીની ફાયદો પણ ન હોય, અને ન તો તેનાથી શરીર કે દિમાગને તાજગી મળે, એમાં પોતાનો સમય વેડકી નાખવો કરાહુટથી ખાલી નથી.

આ'લા હજરત ﷺ ફર્માવે છે : દરેક ખેલ અને બેકાર કૃત્ય જેમાં ન કોઈ દીનનો મફસદ હોય ન કોઈ હીની જાઈજ લાભ હોય તે સૌ મકરૂહ તથા નિર્થક છે, કોઈ ઓછુ કોઈ વધારે..... છેવટ સુધી.

(ફિતાવા રજવિયહ, કઢીમ, ૮/૪૪)

ફાયદો : એનાથી ઉસૂલ માલૂમ પડી ગયો કે ખેલ તે જ જાઈજ છે જેનાથી દીની તથા દુનિયવી ફાયદાનો હેતુ હોય અને એ જ હેતુના માપમાં રમવામાં આવે. એમાં એ પણ જરૂરી છે કે શરતોની પાબંધી કરવામાં આવે દા.ત. રમત કોઈ જેર શરદી કામ ન હોય અને એ ખેલમાં કોઈ નાજાઈજ કામ ન કરવું પડે, જેમ કે સતરે ઔરતનું (છુપાવવાના અંગોનું) ખુલાવું વગેરે.

.....(કમશા:)

નિકાલ રજુસ્ટર ૩ કોપીમાં

અમારે તાં સુંદર છપાઈ સફેદ પેપર પર તુ કોપીમાં, ૧ રજુસ્ટરમાં ૫૦ નિકાલ નોંધાય તેવું રજુસ્ટર મળશે.
કિમત રૂ. ૫૦૦/- (ટપાલ ખર્ચ ૧૦૦/- રૂ.) પણ જેમને જોઈતુ હોય તેઓ કાજી પોતાના કે સંસ્થાના લેટર પેડ પર લખાણ આપે કે અમને કે સંસ્થાને નિકાલ રજુસ્ટરની જરૂર છે. સાથે એડ્રેસ, ફોન નં. સંપૂર્ણ વિગત લખે તો જ રજુસ્ટર મોકલવામાં આવશે. સંપર્ક કરો : અંજુમને રજાએ મુસ્તફા, મુ.પો. દયાદરા-૩૮૨૦૨૦ તા. જી. ભર્ય, મો. ૮૪૨૭૪ ૬૪૪૧૧

ફારુકે આ'ગમ ના

રાજ કારોબારનો અંદાજ

કારોબારનો અંદાજ

ઈસ્લામી ઈતિહાસમાં ગવર્નર્મેન્ટ (રાજ) ચલાવવાની બાબતમાં રસ્તૂલે પાક ﷺ યુગ પછી જે રાજ સત્તાનો દૌર સર્વ જમાનાઓમાં જગતભરના રાજકર્તાઓના માટે રાજ કારોબારની પદ્ધતિના એતબારથી ચમકતો દમકતો રહ્યો છે, અને જેની રાજ કરવાની પદ્ધતિને આજે પણ સમયની દરેક ગવર્નર્મેન્ટ પોતાના માટે દાખાંત સમજે છે, તે હજરત ઉમર ફારુક નો દૌર છે. હજરત ઉમર ફારુક ﷺ એ પોતાના દૌરમાં ઈસ્લામના રાજ કરવાના બંધારણની એક સુનિયોજિત, સિસ્ટમેટિક તથા પ્રભાવશાળી સિસ્ટમનો પાયો નાખ્યો. આપે આપની સર્વ શ્રેષ્ઠ ઉત્તમ રાજ નીતિ થકી પોતાની સલ્તનતને એટલી હદે વિશાળ કરી આપી કે કેસર તથા કિસરાની વિશાળ સલ્તનતો (મહાસત્તાઓ) પણ ઈસ્લામી રાજ્યનો હિસ્સો બની ગઈ. નીચેના લખાણમાં આપની રાજ કરવાની પદ્ધતિનું વિશ્લેષણ તથા સ્પષ્ટતા રજૂ કરવામાં આવે છે.

★ ફારુકે આ'ગમ ની રાજ કરવાની પદ્ધતિનો લોકશાહી અંદાજ ★

હજરત ઉમર ફારુક ﷺ ની રાજ પદ્ધતિ વ્યક્તિગત (એકહથું) નહીં બલ્કે લોકશાહી મુજબની હતી. રાજ સત્તાનો લોકશાહી મુજબનો અંદાજ જ ઈસ્લામી તાલીમાતના મુજબ છે. વ્યક્તિ રાજસત્તામાં પદ્ધિકની રાય સામેલ નથી થતી, અને એક વ્યક્તિ

જ સર્વ મામલાઓમાં કુલ અખત્યારો અને તમામ કજ્ઞાઓ અને ફસ્લાઓનો માલિક હોય છે, જ્યારે લોકશાહી રાજ પદ્ધતિમાં દરેકે દરેક મસ્ખલા પર પદ્ધિકના મંતવ્ય પર ફસ્લો કરવામાં આવે છે, અને સત્તાધારીઓના અંગત (જાતી) અખત્યારો નથી રહેતા, બલ્કે સામૂહિક રાયના પ્રમાણે ગવર્નર્મેન્ટ ચલાવવામાં આવે છે.

હજરત ઉમર ફારુકે આ'ગમ ની અંદાજો પોતાના સર્વ ફસ્લાઓને લોકશાહી અંદાજમાં કર્યા છે. અને જ્યારે પણ કોઈ મસ્ખલાના માટે કોઈ મંતવ્યની જરૂરત પડતી તો આપ "અસ્સલાતુ જામેએ" શબ્દો વડે એક એલાન કરાવતા હતા જેના આધારે લોકો મસ્ઝિદે નબવીમાં ભેગા થઈ જતા હતા. પછી આપ બે રકાત નશ્શે નમાઝ અદા કરતા હતા અને ત્યારબાદ પોતાનો હેતુ અને મકસદ લોકો સમક્ષ વર્ણવતા હતા. આપ મામૂલી તથા રોજબરોજના ફસ્લા એ જ મજલિસમાં કર્યા કરતા હતા. એના નીચે પ્રમાણે દાખાંતો આપણા માટે દીવાદાંડી સમાન છે :

(૧) જ્યારે ઈરાક તથા સીરિયા ફિલ્હ થયાં તો અમુક સહાબાએ કિરામ ઉલ્લાસ અનુભૂતિ એ મશવરો આપ્યો કે તમામ ફિલ્હ થયેલ વિસ્તારો ફોજને જાગીર રૂપે આપી દેવામાં આવે. અને એના હવાલાથી ઘણી મોટી મજલિસ ગોઠવાઈ. મુહાજિરો તથા અન્સારમાંથી દસ દુસ મોટા સરદારો મશવરા માટે બોલાવવામાં આવ્યા તેમની સાથે મશવરો કરતાં ફર્માવ્યું, "હું પણ તમારામાંથી એક વ્યક્તિ છું અને હું નથી ચાહતો કે કોઈ કેવળ મારા કારણે મારું અનુસરણ કરે." (કાજી અબૂ યુસૂફ, તિતાબુલ બિરાજ, પેજ-૧૪)

(૨) એ જ પ્રમાણે ૨૧ હિ.સ.માં નેહાવંદની લડાઈના માટે એ મસ્ખલો ખડો થયો કે સમયના ખલીફા જાતે પોતે એ લડાઈમાં શરીક થાય કે ન થાય? આ મસ્ખલા પર મજલિસે શૂરા નિયુક્ત થઈ. હજરત

ઉજ્જ્વળ ગની, હઝરત તલ્હા બિન અબુ લ્લાહ, હઝરત જુબેર બિન અવામ, હઝરત અબુરહ્માન ઈબ્ને ઓફે વારાફરતી પોતાની રાય આપી કે આપનું ખુદ જંગ પર જવું મુનાસિબ નથી. પછી હઝરત અલી મુરત્જા رضي الله عنه એ ઉભા થઈને આ મંતવ્યનું સમર્થન કરતાં તકરીર કરી. ખૂબ જ પ્રમાણમાં રાયના આધારે એ ફેસલો થયો કે હઝરત ઉમર ફાર્ઝુકે رضي الله عنه જંગના પ્રસંગે ન જાય. (મુસનઙ્કે ઈબ્ને અબી શયબા, ૩/૧ ૩૮)

(૩) એ જ પ્રમાણો ફોજના પગારો, અમલદારોની નિયુક્તિ અને ગૈર ક્રોમોને વેપારની આજાદી અને તેમનાથી મેહસૂલની વસૂલીના માટે આમ ફેસલાઓ પણ એ જ પ્રમાણો મજલિસે શૂરા થકી કરવામાં આવ્યા.

હઝરત ઉમર ફાર્ઝુક رضي الله عنه નો રાજ કરવાનો તરીકો સંપૂર્ણપણે લોકશાહી ઢબનો હતો, આપની બિલાફતનો સંપૂર્ણ પાયો જ લોકશાહી પર હતો અને એ જ લોકશાહી બિલાફતની બોલીમાં મુશાવરત હતી. હઝરત ઉમર ફાર્ઝુક رضي الله عنه એ હુકમરાની (રાજ સત્તા) ની ઈસ્લામી ઢબ અને બિલાફતનો પાયો દર્શાવતાં ફર્માવ્યું : "બિલાફતની રાજ કરવાની પદ્ધતિ કેવળ અને કેવળ પરસપર રાય લેવા પર આધારિત છે." (ઉપર મુજબ)

મજલિસે શૂરાના ઉપરાંત એક મજલિસ દરરોજના રાજ કારોબારના મામલાઓનું નિરીક્ષણ કરવા માટે મસ્ઝિદે નબીવીમાં ગોઠવાતી હતી. એમાં રાયને પાત્ર સહાબાએ કિરામ શરીક થતા હતા. અને બિલાફત હેઠળના વિસ્તારોથી આવનારી ખબરોનું અવલોકન કરવામાં આવતું હતું, અને એના હવાલાથી સામૂહિક રાયના પર આધારિત પગલાં લેવામાં આવતાં હતાં. એનું એક દષ્ટાંત કૂફા, બસરા તથા શામમાં બિરાજ વસૂલ કરવાના માટે અમલદારોની નિયુક્તિ છે. આપે ત્રૈશેવ રાજ્યોમાં પોતાના હુકમો મોકલ્યા કે ત્યાંના લોકો પોતાની સામૂહિક મરજ તથા

રાયના પ્રમાણો પોતાની પસંદના લોકોનાં નામો મોકલે જેઓ તેમની નજીક અધિક પ્રમાણિક તથા કાબેલ હોય. જેમ કે એ વિસ્તારોથી જે નામો મોકલવામાં આવ્યાં તેમને જ હઝરત ઉમર رضي الله عنه એ વિસ્તારોના હાકિમ (ગવર્નર) નિયુક્ત કર્યા.

(કિતાબુલ બિરાજ, પેજ-૬૪)

એ જ પ્રમાણો એ જ સામૂહિક મંતવ્ય જો કોઈ આમિલના (પદાધિકારીના) વિરુદ્ધ હોતું અને તેનો જુર્મ સાબિત થઈ જતો તો આપ લોકોની એ લોકશાહી ઢબની રાયને માન આપીને તે આમિલને તેની જિમ્મેદારીઓથી દૂર કરી દેતા હતા. એ જ કારણે ઈસ્લામી જગતના મહાન નામવર ફાતેહ હઝરત સાચદ બિન અબી વક્કાસ رضي الله عنه જે ઘણા મર્તખાવાળ એ સહાયીએ રસૂલ હતા અને નૌશેરવાની પાયએ તખતના વિજેતા હતા. હઝરત ઉમર رضي الله عنه એ તેમને ફૂજાના ગવર્નર નિયુક્ત કર્યા હતા. પરંતુ જ્યારે ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં લોકોની ફરિયાદો મળી તો આપે તરત જ તેમને ગવર્નર પદેથી ઉતારી પાડ્યા.

(કિતાબુલ બિરાજ, પેજ-૬૪)

★ લોકશાહી રાજપદ્ધતિના માર્ગદર્શક નિયમો ★

લોકશાહી રાજ પદ્ધતિનો એ નિયમ પણ ઈસ્લામી શાસન પદ્ધતિની એક વિશિષ્ટતા છે કે દરેક શાખસને પોતાના હક્કો તથા ફરજોની સંપૂર્ણ સમજ હતી. હઝરત ઉમર ફાર્ઝુક رضي الله عنه ની રાજસત્તામાં દરેક શાખસને પોતાનું મંતવ્ય પ્રદર્શિત કરવાની સંપૂર્ણ આજાદી ઉપલબ્ધ હતી. લોકો જાહેરમાં પોતાના લોકશાહી હક્કોને પ્રદર્શિત કરતા હતા. અને કોઈ સરકારી કર્મચારી તથા આમિલ તેમના હક્કોને જૂટવી શકતો ન હતો. હઝરત ઉમર ફાર્ઝુક رضي الله عنه એ પોતાની લોકશાહી ઢબની રાજસત્તાને સૌથી વિશોષ પોતાની જાત પર લાગુ કરેલ હતી. જ્યારે એક હાકિમ

(سਜاہاری) پوتے لوکشاہی سوچنے مالیک ہوئے تو پریشام ڈپے درک جگا اے لوکشاہی ریواجن نے پالن جےوا مળے ہے۔ لوکشاہی ۲۴ پدھتینا نیمے آم پرمائے ہے :

- (۱) سمعنے ہاکیم (راجکرتا) آام لوکونی ساٹے آام ہکڑے مام براہری تथا سماں تا ہر واہر ہوئے۔
- (۲) تے ساماں (آام) لوکونی چے م کایدا نے پالن کرے انے کایدا نا پالنی پوتانے اپوارد ن بناء۔
- (۳) راجنی آواک پوتانی جات مائے ایویں ریتے بھر ن کرے۔
- (۴) ساماں سماں تے نی شاسن کرتا تریکنی ہنسیت نے دیان مام را بھوانم ن آوے۔
- (۵) تے نا ادھکارو سیمیت ہوئے انے تے بے لگام کدھپ ن بنے۔
- (۶) درک ویکیت نے تے نی آلوچنا کر واہنے پاچنے لوکشاہی ہکڑے ہانسل ہوئے۔

ہجرت ۰۴۲ فارکھے علیہ السلام اے آما سرف لوکشاہی نیمے تथا ۰۷۲ لوکونے پوتانی جات پر لاغر کرے لہا ہتا۔ تے پوتانی ۲۴ پدھتی مام اے تلہا پرمائے مام لوکشاہی ولہا دیوارتا ہتا کے آجے موتا مام موتی انے پر جھات لوکشاہی انے لوکشاہی شاسن کرتا اومان آوا لوکشاہی ہکڑے نام دھانتو ہر لبھ جےوا مળے ہے۔

ہجرت ۰۷۲ فارکھے علیہ السلام جے وی ریتے لوکونے تے مانا لوکشاہی ہبنا ہکڑے میتھیتگار کرتا ہتا تے وی ریتے تے پوتانی جات نے ہاکیم نی ہنسیت تھی پوتانی جی بھیداری اونی یاد پاش اپاوارتا ہتا۔ فرمائے ہے : "م نے تما را بختوں مال (کوئی بجا نا) مام اے تلہا پرمائے ہکڑے جے تلو یتی مانا

پالکنے یتی مانا مال مام ہکڑے ہے۔ جو ہن مال دار یتھا تو تما را کوئی بجا نا ثی کانڈ ن لیتھا، انے جو ۰۷۲ رت مام دیتھا تو اننے لوکونی چے م دستور پرمائے بھاوا مائے کانڈ لیتھا لیتھا۔ ہے لوکو ! مارا پر تما را لوکونا وی ویتھ ہکڑے ہے جے نی تما مارا ثی پوچھتا ہی کری شکو ہے۔ تما را ثی بھر راج تھا مالے گنی مات تھا دیش نو تکس ایویں ریتے بھگو ن کر دیں انے تے مانے ایویں ریتے بھر ن کر دیں۔ ہن تما را ۰۷۲ تھا پگا را ودھاری ۰۷۳ انے دیش نی سر ہڈو تھا سان رکشان ماج بھوت تھا مہدھوڑ را بھوں انے تما را جی دھنی اونے بھت را اومان ن نا بھوں۔"

(کتابخانہ بھر راج، ص ۴۷-۶۰)

لوکشاہی نو اا نکشو انے لوکشاہی ۰۷۲ کرتا نے اا ولہا آجے ہی سلا مانا مان نا را اومان پوت پوتانی وتن انے پوت پوتانی ویسٹا را اومان ہو ویں ہوئے ہے۔

اے ک پرسنگو کوئی ساماں نا گاری کے امی رکھ مومی نیں فارکھے آم علیہ السلام نے تکی دی دھا انے اتھنے سبھت کرفا شبدو کھہتام آ پرمائے سان بھوڈیں : "ہے ۰۷۲ ! اکل لہا ہی ۰۷۳ !"

(کتابخانہ بھر راج، ص ۴۷-۶۱)

تھا ۰۷۲ لوکو مام یتھی کوئی اے تے نے رکھو کے اے ویں ن کھو ! پاش اپے فرمائیں، نہیں ! ائے نے کھے وہا دی ! جو اے لوکو نہیں کھے شو تو تے مائے پوتانو اممان تانو ہکڑے پورا نثی کریو، انے جو امے ن مانی اے تو امے امما را فرجنے نثی نی بھا ویو۔

★ ۰۷۲ فارکھے آم علیہ السلام ملہان وی ویتھ ★

گارن می نا بندھا را ہن انے تے نی وی ویتھ ای بھو بھی، سو دھرتا تھا پر جاتی نی دلیل اے ہے کے سرف وی بھا اپے پر جاتی کرے انے سو اے کبھی جا ثی وی ویتھ

તथा અનોખા પણ હોય. નીચેના લખાશમાં આપની રાજ કારોબારની વ્યવસ્થાના અમુક નોંધપાત્ર પાસાંનું વર્ણન કરવામાં આવે છે :

(૧) હજરત ઉમર ફારૂક عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَرَكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَامٌ ઈસ્લામમાં પહેલા રાજકર્તા છે જેમણે પોતાની સત્તા હેઠળના વિસ્તારોને રાજ્યો તથા જિલ્લાઓમાં વહેંચ્યા. દરેક વિસ્તારની યોગ્ય તથા મુનાસિબ હઠોને નિશ્ચિત કરી. આપે આપની સત્તા હેઠળની સલ્તનતને આઠ રાજ્યોમાં વહેંચી જેમાં મક્કા મુકર્રમા, મદીના પાક, શામ, જરીરા, બસરા, કૂફા, મિસર અને પેલેસ્ટાઈન સામેલ હતાં. આ વ્યવસ્થા હજરત ઉમર ફારૂકે આ'ઝમ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَرَكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَامٌ એ હિ.સ. ૨૦માં કરી હતી. તદ્વારા ઉપરાંત સલ્તનતની વિશાળતાની સાથે અધિક રાજ્યો ફારસ (ઈરાન), ખુરિસ્તાન અને કિમનિ વગેરેનો પણ ઉમેરો થયો. દરેક રાજ્યના દસ્થી પંદર જિલ્લાઓ હતા. રાજ્યનો મોટો અફસર ગવર્નર તથા આમિલ રહેતો હતો એની સાથે રાઈટર, સચિવ, કોર્ટનો રાઈટર, ફોજનો મુખ્ય સચિવ, કલેક્ટર, પોલીસ ઓફિસર અને ખજાનચી તથા ફાર્જી (ન્યાયાધીશ) રહેતા હતા. (તિબરી, પેજ-૨૬૪૭, ઈન્ડિયાન, ૨૫૩)

જિલ્લાઓમાં આમિલ (પદાધિકારી), ખજાનચી તથા ન્યાયાધીશ વગેરે રહેતા હતા, એ સર્વે ગવર્નરના હેઠળ તથા તેની નિગરાની હેઠળ ગવર્નર્મેન્ટી મામલાઓ ચલાવતા હતા.

(૨) હજરત ઉમર ફારૂક عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَرَكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَامٌ એ મહત્વની જિભેદારીઓ પર નિમણૂંક માટે એક પસંદગીનું બંધારણ ઘરી કાઢ્યું હતું. આપ લોકોમાંથી એની પસંદગી કરતા હતા જે અતિશય કાબેલ, લાયક અને સાચાબોલી, વ્યવહાર કુશળતાવાળો હોતો. પસંદગીના બારામાં હજરત ઉમર ફારૂક عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَرَكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَامٌ ની બુધ્ય કુશળ તા (દિમાગની સચેતતા) તથા તથબીર તેમને દુનિયાના

ઈતિહાસમાં એક અજોડ તથા અનોખા મકામ ૫૨ બિરાજમાન કરે છે. તેમજ જૈહર શનાસ (હીર પારખ) તથીઅતે હમેશાં કાબેલ, લાયક તથા સારા લોકોને દરેક દરેક જિભેદારી માટે સેટ કર્યા છે અને તેમને પસંદ કર્યા છે.

(૩) આપે હજરત અબૂ ઓબૈદા બિન જર્રાહની તજવીજ પર સરકારી કર્મચારીઓના સારામાં સારા પગારો રાખ્યા હતા જેથી તેઓ દરેક પ્રકારની ખયાનત તથા લાલયથી મેહફૂજ રહે. જો કોઈ હોદ્દો અધિક મહત્વ ધરાવતો હોતો તો એની પસંદગી માટે સલાહકાર સમિતિની મીટિંગ રાખતા અને જે શખ્સ સલાહકાર સમિતિના સર્વ સભ્યો તરફથી પસંદ કરવામાં આવતો તેને કોઈ અતિ મહત્વની જિભેદારી માટે નિયુક્ત કરતા.

(૪) આપ પદાધિકારીઓને તેમની ફરજોથી માહિતગાર કરતા અને તેના પર કાર્યરત રહેવા માટે તેમને પાબંદ કરવા આદેશ આપતા, "યાદ રાખો ! મેં તમને લોકો પર કેવળ હુકમ ચલાવનાર નિયુક્ત નથી કર્યા અને ન તેમના પર જુલમ તથા બળ પ્રયોગ કરનારા નિયુક્ત કર્યા છે, બલ્કે મેં તમને એમના પર માર્ગદર્શક નિયુક્ત કર્યા કે જેથી તેઓ તમારી જિંદગીનું અનુસરણ કરે અને તમો સૌ મુસલમાનોના ભેદભાવ વિના હક્કો અદા કરો. તેમના પર કોઈ પ્રકારની સખ્તી તથા જુલમ ન કરો અને ન તો તેમને બેઇજજત કરો, અને ન તો તેમની નિરર્થક પ્રશંસા કરો કે તેઓ આજમાઈશમાં સપદાય, અને એ લોકો માટે તમારા દરવાજા બંધ ન કરો કે ક્યાંક તેમના શક્તિવાળા તેમનામાંના કમજોરોને નુકસાન ન પહોંચાડે. અને એમનામાંથી કોઈને એવી અગ્રતા ન આપો કે તેઓ અન્ય લોકો પર જુલમ કરે.

(કિતાબુલ બિરાજ, પેજ-૫૬) —કમશા:

૩૧મો આલમી ઈજટેમા કામયાબી સાથે સંપણી

મુંબઈ : વાદીએ નૂર, આજાદ મેદાન ખાતે ડિસે. ૧,૨,૩, સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામીનો ૩૧મો આલમી ઈજટેમા ૨૦૨૭ના યોજાયો. જુમાના રોજ જુમાની નમાઝ બાદ તિલાવતે કુર્ચાન મર્હૂમ કારી રિયાજુદ્દીન અશરફીના ભાઈ જનાબ કારી મુહમ્મદ ગૌષ સાહબે કરી (ઉર્દૂ તર્જુમો : મૌલાના મુહમ્મદ અફ્રલ બરકાતી, અંગ્રેજુ : હાફિઝ મોઈનુદીન મોજી-લંડન) ત્યાર બાદ શાહજાદાએ શહીદે રાહે મદીના, મોઈનુલ મશાઈખ હજરત સૈયદ મોઈન અશરફ અશરફીયુલ જીવાની સાહબની ભલી દુઆઓથી બહેનો માટેનો ઈજટેમા શરૂ થયો. નઅતેપાક આલે રસૂલ સૈયદ ખલીલ સાહબ (મુખ્યિલિગો સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી)એ પેશ કરી. ત્યારબાદ બુલબુલે બાગે મદીના અલ્હાજ કારી રિઝવાન સાહબ (રુક્ને શૂરા : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી)એ પોતાના અનોખા અંદાજમાં બહેનોની દીની તર્ભિયત "સુખ્ષાનલ્લાહિ વ બિહુમિહી" વગેરે જિકની ફરીલત દર્શાવીને કરી. ત્યારબાદ હજરત સૈયદ અમીન અલી કાઢરી (નિગરાં : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી)એ ઈસ્લાહી બયાન પોતાની આગવી ફબથી કર્યું. અસર બાદ મુહક્કિને મસાઈલે જઈદા હજરત અલ્લામા મુફ્તી નિઝામુદીન રજીવી (સદર મુફ્તી : જામિયા અશરફીયા-મુખારકપુર) થકી વિવિધ દીની સવાલોના જવાબો આપવામાં આવ્યા. મગારિબ બાદ દાઈએ કબીર, વક્રારે અહલે સુન્નત હજરત મૌલાના મુહમ્મદશાકિર નૂરી (અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી)એ "ઈસ્લામી લિબાસ અને વર્તમાન ઔરતોની હાલત" પર ખૂબ જ અસરકારક બયાન કર્યું. જિક દુઓ પર પ્રથમ દિવસનો ઈજટેમા કામયાબી સાથે પૂર્ણ થયો. એક લાખ ઉપરાંત બહેનોએ સુન્ની ઈજટેમામાં ઉત્સાહભેર હજરી આપી હતી.

શનિવાર તા. ૨, ડિસેમ્બર-૨૦૨૭ સવારે મજમાને તહજજુદ્દની નમાઝ પઠાવવામાં આવી ત્યાર બાદ નઅતે પાક, કિરાઅત, વિવિધ, દીની તર્ભિયતી પ્રોગ્રામો મુખ્યિલિગો થકી ચાલુ રહ્યા. ત્યારબાદ જનાબ ઈમિયાજભાઈ (મુખ્યિલિગો સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-ભીવંડી)એ મુસાફિરની નમાજના મસાઈલ વિગતવાર સમજાવ્યા. ઉપરાંત હાફિઝ અ. રહીમ બરકાતી (ભરૂચ), મૌલાના જહીર મિસખાહી (જંબુસર) વગેરે મુખ્યિલિગોનાં બયાનો થયાં. અન્ય મુખ્યિલિગોએ નામે મુહમ્મદ પ્રફેટની ફરીલત, સુન્નતોની ફરીલત વગેરે પર બયાનો કર્યા. જનાબ સાહિક રજીવીએ ખૂબ જ અસરકારક બયાન કર્યું. અસર બાદ મુહક્કિને મસાઈલે જઈદા થકી દીની સવાલોના જવાબ, મગારિબ બાદ મુફ્તિસરે કુર્ચાન ખલીફાએ મુફ્તીયે આ'ગ્રમ હજરત અલ્લામા કારી જહીરુદીનખાન સાહબે બયાન કર્યું. ત્યારબાદ યુકેથી ઓનલાઈન બયાનમાં અલ્લામા કમરુજુઝમા આજમી સાહબે પયગામ આપ્યો કે કુર્ચાન પર અમલ કરવામાં જ કામયાબી છે. છેવટમાં અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી મૌલાના મુહમ્મદશાકિર નૂરીએ સદ્વર્તાવના બારામાં દીની હુકમો પર ઈમાન અફરોજ બયાન કર્યું. રાત્રે ૧૦ વાગે બીજા દિવસનો ઈજટેમા ખત્મ થયો.

ત્રીજા દિવસ રવિવાર પણ તહજજુદ્દની નમાજથી ઈજટેમા શરૂ થયો. પછી દર્સ વગેરે મુખ્યિલિગો થકી પ્રોગ્રામો બયાનો થતાં રહ્યાં. ૧૦ વાગે સ્ટુડન્સના કેરીયર ગાઈડન્સ માટે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી ઉમ્મીદ ગૃહ રિઝવાનભાઈ તથા મૂસા અંજનિયર તથા અન્ય સાથીઓએ માલ્વુમાતી પ્રોગ્રામ યુવાનો માટે કર્યો. કેટલાક સ્ટુડન્ટસુના સવાલોના જવાબો આપ્યા. જહોર બાદ જામિયા ગોષિયા નજમુલ ઉલ્લમના ફારિગ થનાર તલબાની દસ્તારબંદી થઈ જેમાં ખત્મે બુખારી હજરત મુફ્તી નિઝામુદીન રજીવી સાહબે કરાવી. ત્યાર બાદ હજરત મુફ્તી

જુબેર મિરખાહી સાહબે "ઈસ્લામમાં હદ્દિષની અહમિયત" પર શાનદાર જિતાબ કર્યો. ત્યારબાદ હજરત સૈયદ અમીન અલી કાદરી (નિગરાં : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-માલેગાંવ) એ મો'મિનથી મહોભ્યતના વિષયે અસરકારક બધાન કર્યું. અસર બાદ હજરત મુફ્તી નિગ્રામુદ્દીન રજવી (મુખારકપુર) થકી દીની સવાલો જવાબની મેહફિલ યોજાયી. મગારિબ બાદ હજરત અર્શદ મિરખાહી (માંચેસ્ટર) નું બધાન ઈલિશ ઉર્દૂમાં થયું ત્યારબાદ ઓનલાઈન બધાન મુફ્કિયે ઈસ્લામ હજરત અલ્લામા કમરુઝીઝમાખાં આ'જમી સાહબે દીની હુનિયવી ઈલમના મહત્વ પર કૌમને ઈલમ માટે પ્રોત્સાહિત કરતું ટંકું બધાન કર્યું. છેવટમાં અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી મૌલાના મુહમ્મદશાહિર નૂરીએ નવયુવાનોની ઈસ્લાહ પર શાનદાર બધાન કર્યું હતું. ત્યારબાદ હજરત મન્નાની મિયાં સાહબ (બરેલી શરીફ) સાહબે ભલી હુઆઓ આપી હતી. છેવટમાં લિક હુઆ પર ઈજતેમા પૂર્ણ થયો. ત્રણ લાખ ઉપરના સુન્નીઓના મજમાએ તૌબા જિક હુઆમાં હિસ્સો લઈ ઈજતેમાને અદભૂત કામયાબ કર્યો.

દયાદરામાં જરૂરે ઈસ્ટિટુક્યાલિયા પોગામ

દયાદરા : ખાતે જનાબ નજીર વલી લહેરીના સુપુત્ર "જનાબ હાફિઝ મૌલાના નૂરાની" દારુલ ઉલ્લમ પ્રિટોરીયા (સા. આફિકા)થી આલિમની ડિગ્રી લઈને તશરીફ લાવતાં તા. ૮-૧૨-૨૦૨૩ શનિવારે ઈશા બાદ મોટા ચકલા પર જરૂરે ઈસ્ટિટુક્યાલિયા રાખવામાં આવ્યો જેમાં જનાબ કારી મક્કસૂદ કાવીવાલા (પેશ ઈમામ-દયાદરા) એ નઅતે પાકના ગુલદસ્તા પેશ કર્યા. ત્યારબાદ મૌલાના જહીર મિરખાહી (નિગરાં : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-જંબુસર) એ ઈલમ તથા આલિમની ફળીલત પર બધાન કર્યું. બાદમાં મુંબઈથી તશરીફ લાવેલ હજરત અલ્લામા મૌલાના મુફ્તી જુબેર મિરખાહી (ઉસ્તાદ : જામિયા ગૌઘિયા નજમુલ ઉલ્લમ, સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી મર્કઝ-મુંબઈ) એ અક્રીદાના મહત્વ તથા દીની ઈલમની અગત્યતા પર ઈમાન અફરોઝ બધાન કર્યું હતું. મૌલાના નૂરાની લહેરીએ પણ મા બાપની જિજ્મેદારી તથા ઔલાદની તર્બિયત બાબતે તથા આલિમ થવાના હુનિયવી ઉખરવી ફાયદા વિશે સારી એવી ચર્ચા પેશ કરી હતી, છેવટમાં હુઆ સલાતો સલામ પર પ્રોગ્રામ પૂર્ણ થયો. ઈસ્લામિક વેલ્કેર મિશન-દયાદરા તથા સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી તરફથી મૌલાના નૂરાનીને "બહારે શરીઅત" નો એક ઉર્દૂ સેટ તોહફામાં, આપવામાં આવ્યો તેમજ નૂરી તર્બિયતી સેન્ટર સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી મર્કઝ-જંબુસર તરફથી "અહાદીષે સહીહેનસે ગેર મુકલિદીનકા ઈન્હેરાફ" બે જિલ્ડો ભેટ આપવામાં આવી હતી. અને સૌએ મૌલાનાને તથા લહેરી ફેમેલીને મુખારકબાદ આપી હતી.

:: ઈન્નેકાલ પુરમલાલ ::

- **પારખેત :** ખાતે ઈકબાલ અહમદ પથ્થરીયાનો તા. ૨૬-૧૧-૨૦૨૩, મુ. ચાંદ ૧૧ જમા. અવ્વલ, હિ.સ. ૧૪૪૫, રવિવાવરના રોજ ઈન્નેકાલ થયો છે.
- **દયાદરા :** ખાતે હાજુ ઈલ્માહીમભાઈ ગટાનો ૮૨ વરસની વયે તા. ૨૦-૧૧-૨૦૨૩, મુ. ચાંદ ૬ જમાદિયુલ અવ્વલ હિ. ૧૪૪૫ સોમવારે રતો ઈન્નેકાલ થયો અને મંગળવારે સવારના દફ્ફનવિધિ થઈ. મર્દૂમ નેક નમાજી નમ્ર સ્વભાવના ઈલ્માદતગુજાર હતા. અધિકતર સમય મર્ઝિદમાં જ ગુજરતા હતા. તથા મર્દૂમા જુબેદાળેન ઉમરજુ પોષ્ટમાસ્તરનો તા. ૭-૧૨-૨૦૨૩, મુ. ચાંદ ૨૨ જમા. અવ્વલ, હિ.સ. ૧૪૪૫, ગુરુવારના રોજ તથા મર્દૂમ નાશિર માનાનો તા. ૧૩-૧૨-૨૦૨૩ના રોજ ઈન્નેકાલ થયો છે. રબ્બે કરીમ તેના પ્યારા મહિલુબ અલ્લામાના સદકામાં મર્દૂમોની કરવટ કરવટ મગફેરત ફરજિ, જનતમાં આ'લા મક્કામ અતા કરે, કુટુંબીજનોને, સન્હીઓને, ચાહકોને સાથે જમીલ અતા કરે. (આમીન) સર્વ મર્દૂમોના માટે દારુલ ઉલ્લમ બરકાતે ખવાજા-આમોદ ખાતે કુર્ચાન શરીફનો ખત્મ કરાવીને ઈસાલે સવાબ કરી મગફેરતની હુઆ કરવામાં આવી હતી. -તંત્રી : બરકાતે ખવાજા (માસિક)

